δεκατία, ας, ἡ, (δέκατος) the Roman *decimatio*. *Plut.* I, 934 B.

δέκατος, η, ον, *tenth*. *Nicom.* 138, ἀριθμός, *the number ten*. — Δέκατον δέκατον, *one tenth to each*, one tenth apiece. *Sept.* Num. 28, 21. 29. 29, 4. 10. 15.

δεκατόω, ώσω, = δεκατεύω. *Sept.* Nehem. 10, 37. *Paul.* Hebr. 7, 6. 9.

δεκατρεῖς = δέκα τρεῖς, τρισκαίδεκα, *thirteenth*. *Sept.* Gen. 17, 25. Josu. 19, 6. *Strab.* 6, 1, 10. *Plut.* II, 1019 A. *Lyd.* 32, 11 Ὁ τῶν δεκατριῶν ἀριθμός.

δεκάτωσις, εως, ἡ, = δεκάτευσις. *Did. A.* 321 B. *Epiph.* I, 249 A.

δεκάχαλκον, ου, τὸ, *ten* χαλκοῖ, the Roman *denarius*. *Plut.* I, 135 B.

δεκάχορδος, ον, (χορδή) *ten-stringed*. *Sept.* Ps. 32, 2, ψαλτήριον.

δεκέμβριος, α, the Latin december, adjective. *Dion. H.* II, 1246, 3 Ἡμέρᾳ τετάρτῃ πρὸ τριῶν εἰδῶν δεκεμβρίων. *Jos.* Ant. 14, 8, 5 Εἰδοῖς δεκεμβρίαις. *Plut.* II, 287 A. — Ὁ δεκέμβριος μήν, or simply ὁ δεκέμβριος, *the month of December*, simply *December*, the tenth month of the Roman year, March being the first. *Dion. H.* III, 1638, 10. IV, 2307, 10. *Plut.* II, 268 A. 272 D. *App.* II, 241, 30. *Dion C.* 54, 21, 5.

δεκέμπριμος, ὁ, the Latin decemprimus. *Nil.* 180 C. 208 A. *Lyd.* 157, 23.

δεκετηρίς, ίδος, ἡ, = δεκαετία. *Dion C.* 53, 16, 2. 58, 24, 1.

δεκήρης, ες, (δέκα) *ship with ten banks of oars*. *Polyb.* 16, 3, 3. 16, 7, 1.

δέκιης, the Latin deciēs = δεκάκις. *Plut.* I, 917 E.

δεκουρίων, ωνος, ὁ, the Latin decurio = δεκάδαρχος, δέκαρχος. *Polyb.* 6, 25, 2. *Dion. H.* I, 251. *Athan.* I, 349 C. *Nil.* 148 A. *Porph.* Cer. 406, 1. 407, 19.

δεκρέτον or δέκρετον, ου, τὸ, decrêtum = ἀπόφασις βασιλέως μεταξὺ δύο μερῶν παρ' αὐτῷ δικαζομένων ἐκφερομένη. *Carth.* Can. 56. *Justinian.* Novell. 38, Prooem. § α'. *Antec.* 1, 2, 6. [The correct orthography is δηκρῆτον.]

δεκτέον = δεῖ δέχεσθαι. *Strab.* 14, 2, 28, p. 142, 3, *we must understand*. *Schol. Arist.* Pac. 143.

δεκτικῶς (δεκτικός), adv. *hospitably*. *Clementin.* 160 A.

δεκτός, ή, όν, (δέχομαι) *acceptable, approved*. *Sept.* Lev. 19, 5. 22, 19. 20. Job 33, 26, τινί. Prov. 15, 8. 22, 11. Sir. 2, 5. 3, 7. 32, 9. Esai. 49, 8. 56, 7. 61, 2, *propitious*.

δελεασμός, οῦ, ὁ, (δελεάζω) *enticement, allurement*. *Apollon. D.* Pron. 311 A. *Epiph.* II, 321 A.

δελεαστικός, ή, όν, *enticing, alluring*. *Theogn.* Mon 852 A.

δελεαστός, ή, όν, *enticing, alluring*. *Jos.* Apion. 2, 39; perhaps the true reading is δελεαστικός.

δέλθ, see δάλεθ.

δελματική, see δαλματική.

δελτάριον, ου, τὸ, *little* δέλτος, *tablet*. *Polyb.* 29, 11, 2. *Plut.* I, 770 D.

δελτογράφημα, ατος, τὸ, (δέλτος, γράφω) L. *libellus*. *Inscr.* 3902, *b*, τοῦ ἀνθυπάτου.

δέλτος, ου, ἡ, *tablet*. *Dion. H.* I, 295, 7 Αἱ δώδεκα δέλτοι, *duodecim tabulae*. — Αἱ μυστικαὶ or ἱεραὶ δέλτοι, = τὰ δίπτυχα of a church. *Cyrill. A.* X, 349 C. *Euagr.* 2776 B.

δελφινίζω, ίσω, (δελφίς) *to duck*. *Lucian.* II, 328.

δελφινὶς τράπεζα, ἡ, a kind of *table*. *Lucian.* II, 332 (the scholiast's explanation is not very satisfactory).

δελφινοειδής, ές, (δελφίς, ΕΙΔΩ) *dolphin-like*. *Diosc.* 3, 77 (84).

δέλφιξ, ικος, ὁ, (Δελφικός) = τρίπους. *Proc.* I, 395, 14.

δέμα, ατος, τὸ, (δέω, *to bind*) *that with which* anything *is tied, rope, tether*. *Polyb.* 6, 33, 11. *Cedr.* II, 458. 459. — **2.** *Bunch, bundle*, = δέσμη. *Pallad.* Laus. 1011 B, λεπτολαχάνων. 1052 B, καλάμων, *fagot*. *Cedr.* II, 533, 12. — **3.** *Magical knot*; opposed to λύμα. *Jejun.* 1924 A.

δεμάτιον, ου, τὸ, (δέμα) *bunch*. *Apophth.* 349 A.

δεμινουτιών, ῶνος, or δεμινουτίων, ωνος, ἡ, the Latin deminutio. *Antec.* 1, 15, 3. 2, 4, 3.

δένδρειος, ον, = δενδρικός. *Strab.* 15, 1, 60.

δενδρίζω, ίσω, (δένδρον) L. *arboresco, to grow into a tree*. *Diosc.* 5, 139 (140).

δενδρογάληνος, οἶνος, a kind of *wine*. *Geopon.* 5, 2, 10.

δενδροειδής, ές, (ΕΙΔΩ) *tree-like*. *Diosc.* 4, 162 (165), p. 656 Τιθύμαλος δενδροειδής, dendroides.

δενδρόκαρπος, ου, ὁ, (δένδρον, καρπός) *tree-fruit*. *Achmet.* 151.

δενδροκόμης, ου, ὁ, = δενδρόκομος. *Anthol.* III, 102 (*Rufinus* 14).

δενδροκομικός, ή, όν, (δένδρον, κομέω) *cultivating trees*. *Ael.* N. A. 13, 18.

δενδροκοπία, ας, ἡ, (κόπτω) *the cutting down of trees* wantonly. *Chal.* 1270 D.

δενδρολίβανον, ου, τὸ, (δένδρον, λίβανος) = λιβανωτίς, L. *rosmarinus, rosemary*. *Aët.* 1, p. 9 b, 35. *Geopon.* 11, 15. 16. *Porph.* Cer. 23. *Achmet.* 204.

δενδρομαλάχη, ης, ἡ, (δένδρον, μαλάχη) *hollyhock* (*Althaea rosea*). *Geopon.* 15, 5, 5.

δένδρος, ου, ὁ, = δένδρον. *Athen.* apud *Orib.* III, 109, 3.

δενδροτρόφος, ον, (τρέφω) *nourishing trees*. *Max. Tyr.* 125, 28.

Digitized by Microsoft

δενδροφορέω, ήσω, (δενδροφόρος) *to carry* or *bear branches of trees. Artem.* 216.

δενδροφορία, ας, ἡ, *the carrying* or *bearing of branches. Strab.* 10, 3, 10.

δενδροφόρος, ον, (φέρω) *bearing branches of trees. Lyd.* 75, 15.

δενδροφυής, ές, (φύω) *growing like a tree. Hippol.* Haer. 136, 98 (quoted).

δενδρώδης, ες, = δενδροειδής. *Mel.* 111, νύμφαι, *wood-nymphs.*

δένδρωμα, ατος, τὸ, (δενδρόω) = δόρυ. *Aquil.* Reg. 1, 22, 6.

δενδρών, ῶνος, ὁ, *thicket, wood. Aquil.* Reg. 1, 31, 13.

δένω = δέω, *to tie, bind. Steph. Diac.* 1092 D. (See also ἐπιδένω.)

δένς, the Latin d e n s = ὀδούς. *Plut.* II, 727 A δέντης, *dentes.*

δεξαμενή, ῆς, ἡ, *pool,* etc. *Anton.* 7, 3, τῶν ἰχθύων, *piscina.* — **2.** *Baptismal font* = κολυμβήθρα. *Proc.* III, 28, 17.

δέξιμον, ου or ατος, τὸ, (δέχομαι) = δοχή, *reception. Genes.* 26, 6. *Porph.* Cer. 278, et alibi. *Theoph. Cont.* 142.

δεξιοβόλος, ου, ὁ, (δεξιός, βάλλω) = δεξιολάβος. *Luc.* Act. 23, 23 as v. l.

δεξιοκοπέω, ήσω, (κόπτω) *to cut off* one's *right hand. Mal.* 488, 1, τινά.

δεξιολαβέω, ήσω, (δεξιολάβος) *to take by the right hand. Damasc.* II, 360 A.

δεξιολάβος, ου, ὁ, (δεξιός, λαμβάνω) *spearman? guardsman? Luc.* Act. 23, 23. *Simoc.* 159, 10. *Porph.* Them. 17, 16. (Compare διστράλιον.)

δεξιός, ά, όν, *right, not left. Cleomed.* 7, 15, the *north* is the right side of the world; the south, the left. *Philon* I, 142, 32, *west* right, east left. *Plut.* II, 282 E, *north.* 363 E, *north* right, south left. 888 A, *east* right, west left. According to Empedocles, the *summer solstice* is the right side; the winter solstice, the left. *Artem.* 62, χείρ, *the right-hand man. Leo Gram.* 252, 18, ἵππος = ἀδέστρατος? *Epiph.* I, 184 B Ἐμερίσθησαν γοῦν ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν δεξιά τε καὶ εὐώνυμα, *right and left,* in all directions. — **2.** Substantively, ἡ δεξιά, sc. χείρ, *the right hand. Porph.* Cer. 13 Δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ, *on the right hand and on the left.*

δεξιότης, ητος, ἡ, *dexterity, cleverness,* as a title. *Greg. Naz.* III, 337 B, ἡ σή.

δεξιοφανής, ές, (δεξιός, φαίνω) *appearing on the right. Plut.* II, 930 B.

δεξιωτής, οῦ, ὁ, (δεξιόομαι) *receiver* of guests. *Pallad.* Laus. 1217 A.

δέος, ου, ὁ, d e u s = θεός. *Hes.* Δέος, φόβος· ἡ θεός.

δέους, the Latin d e u s = θεός. *Just.* Apol. 1, 26 Σίμωνι δέω σάγκτω, *Simoni Deo Sancto.*

δεπορτατεύω (δεπορτᾶτος), the Latin d e p o r t o = ἐξορίζω, *to banish, exile. Gloss. Jur.*

δεπορτατίων, ωνος, or δεπορτατιών, ῶνος, ἡ, the Latin d e p o r t a t i o = ἐξορία, ἀπένεξις, *exile, banishment. Gloss. Jur.*

δεπορτᾶτος, see δηπορτᾶτος.

δεποσιτάριος, ου, ὁ, d e p o s i t a r i u s = καθαιρέτης, καθαιρητής. *Gloss. Jur.*

δεπόσιτον, ου, τὸ, the Latin d e p o s i t u m = καταθήκη, παρακαταθήκη. *Ignat.* Polyc. 6, p. 725 A. *Antec.* 1, 21 init. [The correct orthography is δηπόσιτον.]

δεποτᾶτος = δηπουτᾶτος. *Curop.* 6, 13. 93, 23.

δεπουτᾶτος, see δηπουτᾶτος.

δεράγχη, ης, ἡ, (δέρη, ἄγχω) *noose* for catching birds by the neck. *Antip. S.* 17.

δεραγχής, ές, *throttling. Philipp.* 8.

δεραιοπέδη, ης, ἡ, (δέρη, πέδη) = δεραγχη. *Antip. S.* 15. 62.

δερεκτάριος, ου, ὁ, the Latin d i r e c t a r i u s, *pickpocket. Basilic.* 60, 28, 1, explained by the Scholiást, οἱ εὔθικτοι κλέπται, οἱ λεγόμενοι περσικάριοι, *light-fingered thieves.*

δέρμα, ατος, τὸ, *skin. Sept.* Job 2, 4 Δέρμα ὑπὲρ δέρματος, *skin for skin,* a proverbial expression, usually interpreted "Any man will give the life of another to save his own."

δερματοφαγέω, ήσω, (δέρμα, ΦΑΓΩ) *to eat skins. Strab.* 16, 4, 17.

δερματοφόρος, ον, (φέρω) *wearing skins. Strab.* 16, 4, 17. *Anast. Sin.* 1053 B.

δερμοκουκούλλιον, ου, τὸ, (κουκούλλιον) *leathern hood? Nil.* Epist. 2, 178, p. 292 C.

δερμότυλον, τὸ, quid? *Pallad.* Laus. 1244 B.

δερμύλλω (δέρμα) = δέφω (κακεμφάτως). *Schol. Arist.* Nub. 734 Τὸν δερμύλλοντα ἑαυτόν, = δεφόμενον.

δεσέρτωρ, see δησέρτωρ.

δεσιγνατεύω, δέσιος, incorrect for δησιγνατεύω, δαίσιος.

***δέσις**, εως, ἡ, (δέω) *a tying* or *binding. Sept.* Sir. 45, 11, *setting* in gold. *Diosc.* 1, 80, p. 84, *overlapping. Apollod. Arch.* 24. 25. *Herodn.* 8, 4, 14. — **2.** *The plot* of a play. *Aristot.* Poet. 18, 1. 2.

δέσμευσις, εως, ἡ, (δεσμεύω) *capture. Achmet.* 237.

δεσμέω, ήσω, = δεσμεύω, δέω. *Strab.* 15, 1, 42, p. 212, 4. *Luc.* 8, 29. *Lucian.* II, 595. 665. *Moer.* 113, not Attic. *Hippol.* Haer. 266, 81. *Orig.* III, 1013 B. C. *Porphyr.* Aneb. 36, 17, of magical knots.

δεσμίδιον, ου, τὸ, *little* δεσμίς. *Diosc.* Eupor. 2, 64. *Antyll.* apud *Orib.* III, 633, 11. *Aët.* 3, 79.

δεσμός, οῦ, ὁ, *band, bond.* — In ecclesiastical language, *censure. Theod.* III, 1236 C.

Digitized by Microsoft

1268 B *Jejun.* 1917 B. — **2.** *Knot,* in magic. *Porphyr.* Aneb. 36, 17, ἱερός.

δεσμοφύλαξ, ακος, ὁ, (δεσμός, φύλαξ) *jailer. Luc.* Act. 16, 23. 27. 36. *Lucian.* III, 335. *Artem.* 297.

δεσμόω = δεσμεύω. *Solom.* 1321 D.

δεσμωτήριον, ου, τό, *prison. Philostr.* 301. 319, ἐλευθέριον, L. *libera custodia,* = ἄδεσμος φυλακή, *private imprisonment.*

δεσμωτικός, ή, όν, (δεσμώτης) *pertaining to imprisonment. Eus.* II, 768 A.

δεσπόζω, *to rule over,* in astrological language. *Hermes Tr.* Iatrom. 387, 17 Τοῦ δεσπόζοντος αὐτοῦ ἀστέρος.

δέσποινα, ης, ἡ, *lady,* applied to the *Syria Dea. Lucian.* II, 607. — **2.** *The Lady,* a daughter of Posidon and Demeter. Her real name is not known. *Paus.* 8, 37, 9. — **3.** A title given to the empress and her daughters, or to the emperor's mother. *Dion C.* 6, 14, 1, the mother of Claudius. *Cyrill. A.* X, 341 B. *Proc.* III, 165. *Curop.* 34. — **4.** An epithet of the *Deipara. Const.* (536), 1033 A. *Joann. Mosch.* 2885 C. 2901 A. *Theoph.* 382.

δεσποτεία, ας, *possession, ownership. Eus.* II, 1013 B. 1016 A.

δεσποτεύω, εύσω, = δεσπόζω. *Sept.* Macc. 3, 5, 28. *Jos.* Ant. 3, 5, 3. *Clementin.* 456 A, τῆς φύσεως. *Dion C.* 60, 28, 1.

δεσπόσυνος, ου, ὁ, substantively, *master, prince,* applied to the emperor's son. *Theoph. Cont.* 351, 10.

δεσποτᾶτος = δηπουτᾶτος. *Leo.* Tact. 12, 51. 53.

δεσπότης, ου, ὁ, L. *dominus, lord, master. Jos.* B. J. 4, 3, 10, p. 277 Οἱ τῆς οἰκουμένης δεσπόται, *terrarum domini,* the Romans (Apion. 2, 4 Οἱ κύριοι νῦν τῆς οἰκουμένης Ρωμαῖοι). — **2.** *Dominus,* a title applied to the emperor; also to his sons. *Philon* I, 568, 23. II, 588, 23, Caligula. *Apollod. Arch.* 13. *Lucian.* III, 213. 214, ὁ πάσης γῆς καὶ θαλάσσης. *Tertull.* I, 450 A. *Dion C.* 55, 12, 1. 57, 8, 1. *Herodn.* 1, 6, 12. *Eus.* II, 800 B. *Jul.* 343 C. *Athan.* I, 385 C. *Greg. Nyss.* III, 741 B. *Ephes.* 1120 B. *Socr.* 660 A. *Chal.* 873 D. 1601 D. *Lyd.* 59, 18. *Proc.* III, 165. — **3.** A title given to eminent men in general, and to bishops in particular. *Athan.* I, 368 A. 393 B. *Basil.* IV, 1100 C. 1105 B. *Carth.* Can. 134. 138. *Chrys.* III, 606 E. *Cyrill. A.* X, 341 B. *Chal.* 1556 A. — In the *Euchologion,* the deacon uses the vocative δέσποτα in addressing the priest.

δεσποτικός, ή, όν, *the Lord's* (*Christ's*), *Dominical. Dion. Alex.* 1592 D. *Laod.* 21, σκεύη, *church furniture* or *utensils. Greg. Naz.* III, 281 B. *Did. A.* 716 B. *Greg. Nyss.* III, 272 B. *Chrys.* I, 460 C. *Pallad.* Laus. 1041 B. *Theod. Mops.* 677 A. 892 B. *Theod.* IV, 56 C. (See also ἑορτή, νηστεία.) — **2.** *Imperial,* or rather *imperatorial. Cyrill. A.* X, 141 C.

δετέον = δεῖ δῆσαι. *Geopon.* 4, 12, 16.

δετήρ, ῆρος, ὁ, (δέω) = following. *Arcad.* 20, 10.

δέτης, ου, ὁ, *binder. Greg. Naz.* III, 450 A.

δετός, ή, όν, *bound. Greg. Naz.* III, 403 A.

δεῦρο, adv. *hither. Diod.* 16, 4 Ὁ κίνδυνος δεῦρο κἀκεῖσε τὰς ῥοπὰς ἐλάμβανεν. — *Sept.* Reg. 4, 5, 19 Δεῦρο εἰς εἰρήνην, sc. ἄπιθι, *go in peace.* — **2.** Up *to this time. Theophil.* 1141 C Ἕως τοῦ δεῦρο, *until this time.*

δευσοποιέω, ήσω, (δευσοποιός) *to dye, stain. Orig.* I, 757 A. 1005 B. *Alciphr.* 3, 11, τὰς παρειάς, *to paint.*

δευσοποιία, ας, ἡ, *dyeing. Poll.* 1, 49. *Eudoc. M.* 43.

δεῦτε, the plural of δεῦρο, *hither! come! Sept.* Gen. 11, 3. 4 Δεῦτε οἰκοδομήσωμεν, *come, let us build.* Ps. 73, 8. Esai. 9, 10. *Matt.* 28, 6, ἴδετε τὸν τόπον. *Epict.* 3, 23, 6 Δεῦτε καὶ ἀκούσατέ μου ἀναγινώσκοντος ὑμῖν. *Method.* 33 A, κατακλιθῆναι.

δευτεράριος, ου, ὁ, = ὁ δεύτερος, *the second officer* in a monastery. *Const.* (536), 968 E. Pseud-*Athan.* IV, 581 A.

δευτερεῖος, ον, = δευτέριος. *Philon* II, 62, 24. *Diosc.* 1, 59. *Geopon.* 2, 32, 3. *Dioclet.* C. 2, 28.

δευτερεύω (δεύτερος), *to be second in rank. Sept.* Par. 1, 16, 5, αὐτῷ. Esth. 4, 8, *the vizir. Polyb.* 18, 38, 5, οὐδενός, = δεύτερος εἶναι. *Diod.* 1, 73. 18, 48. 20, 31. *Strab.* 8, 6, 18. 12, 2, 6. 12, 8, 15. *Philon* I, 81, 10. II, 10, 43. *Diosc.* 1, 81. *Herod.* apud *Orib.* II, 409, 3. *Plut.* I, 591 A. *Epiph.* II, 185 A, τῷ Πέτρῳ κατὰ τὴν ἀρχιεπισκοπήν. (Compare *Strab.* 12. 3, 32 Ἦν δεύτερος κατὰ τὴν τιμὴν μετὰ τὸν βασιλέα.) — Ὁ δευτερεύων, sc. τῶν διακόνων, *the deacon next in rank to the archdeacon. Petr. Ant.* 806 B.

δευτερέω = δευτερεύω. *Sept.* Jer. 52, 24. *Eudoc. M.* 150.

δευτέριος, α, ον, (δεύτερος) *secondary. Sept.* Esdr. 1, 1, 29, ἅρμα, *the attendant chariot,* a supernumerary chariot. — **2.** Substantively, τὸ δευτέριον, = χόριον. *Aquil.* Deut. 28, 57.

δευτεροβόλος, ον, (δεύτερος, βάλλω) *casting the teeth again,* as a horse. *Poll.* 1, 182.

δευτερογαμέω = διγαμέω. *Epiph.* I, 1041 A. *Justinian.* Novell. 2 (titul.).

δευτερογαμία, ας, ἡ, = διγαμία. *Afric.* 56 A. *Const. Apost.* 3, 2.

δευτερόγαμος = δίγαμος. *Epiph.* II, 824 B.

δευτερόγονος, ον, (γίγνομαι) *second-born. Symm.* Gen. 30, 42.

Digitized by Microsoft

δευτεροδεκάτη, ης, ἡ, (δεκάτη) *the tenth part of a tithe.* *Hieron.* V, 450 D.

δευτεροδέομαι (δόός), *to be repeated,* in arithmetic. *Theol. Arith.* 22. 34. *Nicom.* 98 Δευτεροδουμένη μονάς, *a unit of the second order,* namely *ten.* (See also τριοδέομαι, παλινοδέω.)

δευτεροδία, ας, ἡ, *repetition,* in arithmetic. *Theol. Arith.* 34, second series.

δευτεροελάτης, ου, ὁ, (ἐλαύνω) *the second officer* of the Byzantine emperor's barge. *Porph.* Adm. 238, 15. 239, 11.

δευτεροκοιτέω, ήσω, (κοίτη) *to have a bedfellow.* *Athen.* 13, 47.

δευτερολογέω, ήσω, (δευτερολόγος) *to speak a second time.* *Sept.* Macc. 2, 13, 22. *Epiph.* II, 613 B.

δευτερολογία, ας, ἡ, *speaking a second time* on the same subject. *Hermog.* Rhet. 433 (titul.). — **2.** *Repetition* = διττολογία. *Epiph.* III, 240 B.

δευτερονόμιον, ου, τὸ, (νόμος) *the second law.* *Sept.* Deut. 17, 18. Josu. 9, 5. — **2.** *Deuteronomy,* the title of the last book of the Pentateuch. *Sept.* Deut. (titul.). *Philon* I, 121, 30. 280, 15. *Orig.* I, 884 A. (See also ἐπινομίς, and compare *Greg. Naz.* III, 473 A Δεύτερος νόμος.)

δευτερόπρωτος, ον, (δεύτερος πρῶτος) *secundo-primus, second-first,* the first of the second series. *Luc.* 6, 1, σάββατον, *the second-first sabbath,* about which nothing is known. *Epiph.* I, 464 A. 944 A. B. *Chrys.* VII, 431 D. *Hieron.* I, 534 (263). *Isid.* 816 B. (Compare *Clem. A.* II, 261 A Ἐὰν μὴ σελήνη φανῇ, σάββατον οὐκ ἄγουσι τὸ λεγόμενον πρῶτον. See also δευτεροτέταρτος.) — Ἡ δευτεροπρώτη κυριακή, *the second-first Sunday* = ἀντίπασχα. *Eustrat.* 2381 B.

δεύτερος, α, ον, *second.* *Sept.* Josu. 5, 2. Reg. 2, 14, 29. Macc. 1, 9, 1 Ἐκ δευτέρου, *a second time, again.* *Marc.* 14, 75. *Diosc.* 5, 41. *Herod.* apud *Orib.* I, 408, 1. — *Babr.* 114, 5 Ἐκ δευτέρης = ἐκ δευτέρου. — **2.** *Two* = δύο. *Ignat.* 649 A Ἑνὸς καὶ δευτέρου. *Sext.* 113, 22. *Clem. A.* I, 908 C. — **3.** In arithmetic, δεύτερος καὶ σύνθετος ἀριθμός, a number the factors of which are *odd* numbers; as 9, 15, 21, 25, 27, 33. *Nicom.* 83. — **4.** Substantively, **(a)** ὁ δεύτερος, *the second officer,* the second in power or dignity. *Sept.* Tobit 1, 22. Judith 2, 4, *the vizir.* *Nil.* 496 B = δευτεράριος. — **(b)** ἡ δευτέρα, sc. ἡμέρα, *the second day* after the Sabbath, *Monday.* *Sept.* Ps. 47, 1 (titul.), σαββάτου. *Eus.* IV, 941 C, σαββάτων. *Const. Apost.* 2, 47. 5, 13. 18. 7, 23. *Triod.* ἡ μεγάλη, *the great Monday,* the Monday in Passion Week. — **(c)** τὸ δεύτερον = χόριον. *Moschn.* 36. *Diosc.* 1, 18, p. 34. — **5.** Adverbially, δεύτερον = δίς, *twice.* *Ant.* 20, τοῦ ἔτους, *twice in the year.* *Basil.* I, 217 B. *Chrys.* X, 120 A.

δευτεροστάτης, ου, ὁ, (ἵσταμαι) *one who stands in the second line* of an army. *Orig.* II, 288 C. *Themist.* 215, 6.

δευτεροστρατηλατιανοί, ῶν, οἱ, = κομητιανοί. *Lyd.* 173, 1.

δευτεροταγής, ές, (τάσσω) *occupying the second place, second in order.* *Nicom.* 85.

δευτεροτέταρτος, ον, (τέταρτος) *the second-fourth,* the fourth in the second series; thus, in *aaab* | *aaab′*, *b′* is δευτεροτέταρτος. *Protosp.* Puls. 33. (See also δευτερόπρωτος.)

δευτερότης, ητος, ἡ, *the being* δεύτερος. *Anast. Sin.* 56 A.

δευτερότοκος, ον, (τίκτω) *second-born.* *Did. A.* 836 C.

δευτεροφανῶς (φαίνω), adv. *by appearing a second time.* Pseudo-*Dion.* 240 B. 336 A.

δευτερόω, ώσω, (δεύτερος) *to do* or *say a second time, to repeat.* *Sept.* Reg. 1, 26, 8. 3, 18, 34. Sir. 7, 14. 19, 14. 50, 21. Jer. 2, 36, *to change.* *Athan.* I, 217 D. *Pallad.* Laus. 1017 A. Pseudo-*Basil.* III, 1312 C. — **2.** Intransitive, *to be repeated* or *doubled.* *Sept.* Gen. 41, 32. — **3.** *To expound* or *interpret* the Bible, with reference to the Jewish doctors. *Hieron.* I, 1034 (884).

δευτέρωσις, εως, ἡ, (δευτερόω) *second rank.* *Sept.* Reg. 4, 25, 18. 4, 23, 4 Τοῖς ἱερεῦσι τῆς δευτερώσεως, *to the priests of the second order.* Sir. 42, 1. *Aquil.* Deut. 28, 37. *Greg. Nyss.* II, 176 C, *a doubling.* — **2.** The Jewish *mishna.* *Eus.* IV, 461 B. VI, 97 C. *Epiph.* I, 237 B. 248 A. 572 A. *Justinian.* Novell. 146, 1, § α′. *Anast. Sin.* 105 A. — The author (or interpolator) of the Constitutions of the Apostles (1, 6. 2, 5. 6, 20. 22) applies this term to the *ceremonial law* of the Jews.

δευτερωταί, ῶν, οἱ, *the expounders* of the Jewish law. *Eus.* III, 852 B. 952 D. *Epiph.* I, 172 A. 244 A, τοῦ νόμου.

δεφενδεύω, **δεφένσωρ**, see δηφενδεύω, δηφένσωρ.

δέχνυμαι = δέχομαι. *Greg. Naz.* III, 400 A.

δέχομαι, *to receive.* — Δεχθῆναι, passively, *to be received.* *Sept.* Sir. 32, 20. *Luc.* Act. 15, 4 παρα-δεχθῆναι. *Herodn.* 1, 13, 13 ὑπο-δεχθείς. *Cyrill. H.* Catech. 1, 2. *Chrys.* VII, 8 A. *Malch.* 233, 10. *Euagr.* 2669 B. — **2.** *Accipio, to accept, to understand, to put a meaning upon, to render, explain;* apparently a Latinism. *Dion. H.* V, 156, 7 Κῶλα δέ με δέξαι νυνὶ λέγειν. *Strab.* 1, 3, 13. 7, 3, 2. 10. 8, 5, 5. 7. *Erotian.* 298 Τὴν πτοίαν, οἱ μὲν δέχονται τὸν κίνδυνον, οἱ δὲ τὴν ταραχήν, οἱ δὲ τὸν φόβον. — **2.** *To become sponsor* at

Digitized by Microsoft

baptism, = ἀναδέχομαι, ἀνάδοχος γίνομαι. *Leo Isaur.* Novell. 55. *Mal.* 438, τινὰ ἐν τῷ ἁγίῳ βαπτίσματι. *Chron.* 613, 14. 619, 16. *Nic. CP.* Histor. 10, 6. 14, 30. *Theoph.* 118. 268, 10, αὐτὸν ἐκ τοῦ βαπτίσματος. 338, 20, τινὰ ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος. *Porph.* Cer. 620, 10.

δέω, *to bind.* *Jos.* B. J. 6, 7, 1 Αὐτοῦ ὀπίσω τὼ χεῖρε δήσας. *Lucian.* II, 85. *Clim.* 684 A Τὰς δὲ χεῖρας δι' ὄπισθεν δεδεμένον. *Chron.* 723, εἰς τὸν τράχηλον αὐτοῦ τὴν κεφαλήν.

δέω, *to want, to need.* — **2.** Impersonal, δεῖ, L. *oportet, it is necessary.* *Barn.* 737 A Ἔδει γὰρ ἵνα ἐπὶ ξύλου πάθῃ. *Cornut.* 175 Τοιοῦτόν τι ἐκ τοῦ μηροῦ συνεκδέχεσθαι δέοντος, genitive absolute. *Leo.* Tact. 9, 1 Δέον σοι τοίνυν .... ἵνα παραγγέλλῃς. — **3.** Participle, δέων, ον, *necessary, proper.* *Sept.* Sir. Prol. *Polyb.* 6, 18, 7 Πλέον τοῦ δέοντος. *Can. Apost.* 3 Τῷ καιρῷ τῷ δέοντι, *at the proper time,* in their season. *Ephes.* 1000 D Κατὰ τὸν δέοντα καιρόν. — **4.** Mid. δέομαι, (**a**) *to need.* *Plut.* II, 586 F Τὸ σοὶ πλείστης δεόμενον, ὦ Χάρων, εὐλαβείας. — Participle, τὸ δεόμενον = δέον. *Polyb.* 15, 15, 7. — (**b**) *to beg, to pray.* *Sept.* Esdr. 1, 4, 46, ἵνα ποιήσῃς εὐχήν. *Dion. H.* II, 918, 2, τῶν φυλαττόντων ἵνα συγχωρήσωσιν. *Philon* II, 531, 33, ἵνα διαπέμψηται. *Luc.* 9, 40, τῶν μαθητῶν σου ἵνα ἐκβάλωσιν. 22, 32, περὶ σοῦ ἵνα μὴ ἐκλίπῃ ἡ πίστις σου. *Jos.* Ant. 6, 13, 10, τοῦ βασιλέως αὐτῶν ἵν' .... χαρίσηται. 7, 8, 5. 12, 3, 1. 12, 4, 8, ὅπως ἐπιπλήξῃ τῷ παιδί. 14, 10, 22, ἵνα πέμψωσι. *Barn.* 761 B, Μωσέως ἵνα ὑπὲρ αὐτῶν ἀνενέγκῃ. *Polyc.* 1012 A, τοῦ κυρίου ἵνα ἡμῖν ἀφῇ. *Eus.* II, 433 B. *Apocr.* Act. Philipp. 32, ἵνα ἄξιοι γένωνται. *Mal.* 248, ὥστε. (*Plat.* Parmen. 136 E Σωκράτει συνδέομαι ἵνα καὶ αὐτὸς διακούσω διὰ χρόνου.) — In parenthetical phrases it corresponds to the Latin *quaeso, pray, prithee, I beg permission; may it please your Majesty,* and the like. *Sept.* Gen. 43, 19 Δεόμεθα, κύριε, κατέβημεν τὴν ἀρχὴν πρίασθαι βρώματα. Ex. 4, 10. Josu. 7, 7. *Patriarch.* 1133 D. *Athan.* II, 821 A. C. *Pallad.* Laus. 1075 C. *Chal.* 1652 C Ναί, δέομαι τῆς ἁγιωσύνης σου. *Apocr.* Act. Pet. et Paul. 43 Οὕτως, δέομαι, ἀγαθὲ βασιλεῦ. Act. et Martyr. Matt. 13 Δεόμεθά σου, βασιλεῦ, πορευθέντες οὐδένα εὕρομεν.

δηκόκτα, ἡ, the Latin d ē c o c t a, a kind of *sherbet.* *Athen.* 3, 94.

δηκουρίων, incorrect for δεκουρίων.

δήκτης, ου, ὁ, (δάκνω) *biter.* *Plut.* II, 55 B, tropically.

δηλαϊστός, ή, όν, (δείλαιος) = ἐλεεινός. *Sept.* Ezech. 5, 15 v. l. δήλαιος, incorrect for δείλαιος.

δηλατεύω = δηλατορεύω. *Syncell.* 652, 6.

δηλατίων, ωνος, ἡ, the Latin d e l a t i o, *information against* a person. *Gloss. Jur.*

δηλατορεύω, εύσω, (δηλάτωρ) *to inform against* a person. *Heges.* 1316 A Οὓς ἐδηλατόρευσαν ὡς ἐκ γένους ὄντας Δαβίδ. (Compare *Just.* Apol. 1, 71 Τὸν προσάγοντα δὲ τοῦτον ζῶντα καίεσθαι *delatorem.*)

δηλατορία, ας, ἡ, (δηλάτωρ) *information, report.* *Suid.* Δηλατορίαι, αἱ τῆς καταστάσεως τοῦ δημοσίου φόρου ἀποδείξεις παρὰ Ῥωμαίοις, αἱ εἰσαγγελίαι.

δηλάτωρ, ορος, ὁ, the Latin d e l a t o r, = κατήγορος, συκοφάντης. *Theod.* IV, 1220 D. *Gregent.* 592 C. *Cedr.* I, 296. *Hes.*

δηληγατίων, ἡ, the Latin d e l e g a t i o. *Suid.*

δηληγάτωρ, ορος, ὁ, (d e l e g o) *delegate.* *Nil.* 325 B. *Mal.* 319, 9.

δηλητήριος, ον, (δηλητήρ) *injurious, destructive.* Substantively, τὸ δηλητήριον, sc. φάρμακον, *poison.* Pseudo-*Diosc.* 3, 33 (36), p. 378. *Jos.* B. J. 1, 13, 10. *Plut.* II, 662 D. *Drac.* 54, 23. *Tatian.* 18. *Theophil.* 2, 12. *Clem. A.* I, 201 B.

δηλίκια, τά, the Latin d ē l i c i a e. *Plut.* I, 943 E.

δηλοποιέω, ήσω, (δῆλος, ποιέω) *to make evident* or *known; to publish.* *Plut.* I, 170 D. *Nicet. Byz.* 757 C. — **2.** *To request.* *Porph.* Adm. 74 Ὁ βασιλεὺς δηλοποιεῖ ὑμᾶς ἀπελθεῖν, = ὑμῖν. 209, 9 Ἐδηλοποίησε τὸν βασιλέα ἡμῶν τὸν ἅγιον τοῦ ἀποστεῖλαι πιστὸν ἄνθρωπον.

δῆλος, η, ον, *evident.* — **2.** Plural, οἱ δῆλοι, the Hebrew אורים, *Urim.* *Sept.* Num. 27, 21. Deut. 33, 8, *Urim and Thummim.* Reg. 1, 28, 6. 1, 14, 41. Sir. 36, 3. 45, 10, ἀληθείας (*Herod.* 1, 49 Μαντήϊον ἀψευδές). Hos. 3, 4. (Compare Esdr. 2, 6, 63 Τοῖς φωτίζουσι καὶ τοῖς τελείοις.)

δηλόω, ώσω, *to make known, to show.* *Dion. H.* I, 541, 11 Ἑαυτὸν ἐδήλωσεν ὅστις ἦν. — **2.** *To notify, inform.* With the accusative of the remote object. *Joann. Mosch.* 2876 B Δηλοῖ αὐτὸν ὁ γέρων "Δεῦρο ἕως ὧδε." 3068 B Δηλοῖ αὐτὸν διὰ φυλακίτου. *Theoph.* 604, 19. *Leo Gram.* 352, 11 Δηλοῖ τὸν πατριάρχην ὁ Λέων ὅτι ὁ λαὸς σκανδαλίζεται διὰ τὰς εἰκόνας. — **3.** *To announce* = μηνύω. *Pallad.* Vit. Chrys. 28 B.

δήλωμα, ατος, τό *signal.* *Chron.* 717.

δήλωσις, εως, ἡ, *interpretation.* *Sept.* Dan. 2, 27. — **2.** The Hebrew *Urim* = δῆλοι. Ex. 28, 26. Lev. 8, 8. Esdr. 1, 5, 40. (*Aquil.* Lev. 8, 8 Τοὺς φωτισμοὺς καὶ τὰς τελειώσεις.)

Δημάδειος, ον, (Δημάδης) *of Demades* the orator. Psend-*Demetr.* 115, 7.

δημαίτητος, ον, (δῆμος, αἰτέω) *demanded by the people.* *Synes.* 1349 C. *Psell.* 1161 C.

δημαρχέω, ήσω, *to be tribunus plebis.* *Dion. H.* IV, 1984, 1. *Epict.* 3, 14, 11. *Plut.* I, 415 D, et alibi. *App.* II, 2, 27.

Digitized by Microsoft

δημαρχία, ας, ἡ, the Roman *tribunatus*. *Diod.* II, 493, 9. 609, 63. *Dion. H.* II, 888, 9. *Epict.* 1, 19, 24. *Plut.* II, 283 B, et alibi.

δημαρχικός, ή, όν, the Roman *tribunitius*. *Diod.* Ex. Vat. 115, 30. *Dion. H.* I, 260, 3. II, 1246, 2. III, 1383, 10. 1854, 10. *Plut.* I, 778 D.

δήμαρχος, ου, ὁ, the Roman *tribunus*. *Polyb.* 6, 12, 2. *Diod.* 11, 68. *Strab.* 14, 6, 6. — **2.** The captain of the *Veneti* or of the *Prasini*. *Simoc.* 327, 12. *Theoph.* 446, 10.

δημεράστης, ου, ὁ, (δῆμος, ἐράω) = φιλόδημος. *Dion C.* 47, 38, 3.

δημεύω, εύσω, *to confiscate.* With the accusative of the property confiscated. Classical. — Also, with the accusative of the person whose property is confiscated. *Herodn.* 2, 14, 7. *Philostr.* Vit. Sophist. 2, 1, 2 Ἐδημεύθη τὴν οὐσίαν (passive construction). *Ant.* 24. *Athan.* I, 232 A. *Socr.* 1, 2, p. 37 C. *Just. Imper.* Novell. 16. *Gregent.* 592 A. *Justinian.* Cod. 1, 11, 10, § β'.

δημηγορεύω = δημηγορέω. *Caesarius* 1145.

Δήμητρα, ας, ἡ, = Δημήτηρ. *Diod.* 1, 13. 4, 3. *Philon* II, 472, 10. *Plut.* II, 367 C. 586 F. *Just.* Orat. 2. *Pallad.* Laus. 1202 A. *Theod.* III, 1184 A.

Δημήτρειος, ον, (Δημήτηρ) *of Demeter.* *Plut.* II, 876 C.

δημητριακός, ή, όν, L. *cerealis, cereal.* *Diod.* 2, 36, καρποί, *cereal fruits.* *Cornut.* 164. *Alex. Aphr.* Probl. 76, 34. *Orib.* I, 194, 6. *Protosp.* Corpor. 176, 4, λίθοι, *mill-stones.*

Δημητριάς, άδος, ἡ, *Demetrias*, a city between Pagasae and Nelia. *Polyb.* 3, 6, 3, et alibi. *Strab.* 9, 5, 15, p. 310.

Δημητριεύς, έως, ὁ, *a native of Demetrias.* *Polyb.* 5, 99, 3.

Δημήτριος, ου, ὁ, *Saint Demetrius.* *Joann. Mosch.* 2897 C. *Stud.* 961 B. *Phot.* IV, 104 B. *Horol.* Oct. 26.

Δημῆτρις for Δημήτριος, ου, ὁ, *Demetrius.* *Inscr.* 284, 40.

δημιουργεῖον, ου, τὸ, (δημιουργός) *an artificer's shop.* *App.* I, 433, 28.

δημιούργημα, ατος, τὸ, (δημιουργέω) *work*, that which is made. *Dion. H.* V, 2, 3. *Philon* I, 105, 3.

δημιουργητικός, ή, όν, *creative.* *Anast. Sin.* 1165 A.

δημιουργητός, ή, όν, *created.* *Just.* Cohort. 22.

δημιουργία, ας, ἡ, *creation.* *Clem. R.* 1, 20. *Ptol. Gn.* 1281 D (358).

δημιουργικός, ή, όν, *creating, creative.* *Adam.* 1720 A. *Eus.* IV, 257 D, τινός. — **2.** *Of the* Δημιουργός. *Hermes Tr.* Poem. 6, 10, σφαῖρα.

δημιουργός, οῦ, ὁ, *the Creator* of the universe, according to the Jews and the Christians; identical with the Supreme Being. *Philon* I, 583, 4. *Paul.* Hebr. 11, 10. *Clem. R.* 1, 20. 26. 35. — **2.** *Demiurgus*, the Gnostic creator and ruler of the material universe, a subordinate being, very different from the Supreme Being. He is the God of the Jews, that is, the Jehovah of the Old Testament. He is neither good nor bad; he is simply *just.* *Hermes Tr.* Poem. 5, 1. 6, 8. *Ptol. Gn.* 1284 A. 1289 B. *Just.* Apol. 1, 26. 58. *Cels.* apud *Orig.* I, 1265 A (1277 A). *Iren.* 674 B. *Clem. A.* I, 1113 B. 1229 C (1301 A). II, 13 B. *Orig.* I, 264 A. B. 281 B. 357 C. 1277 A. 1333 B (537 C). II, 53 B. 265 A. IV, 92 C. *Plotin.* I, 377, 14. 454, 1. *Adam.* 1720 A. 1740 C. 1744 B. 1749 B. *Athan.* I, 13 A. II, 1129 C (*Archel.* 1448 B). For his γένεσις and education, see *Iren.* 481 B. 492 A. 493 A. 496 A. 497 A. 561 B. 674 B. *Clem. A.* I, 1297 B. *Hippol.* Haer. 196, 24. 280, 96. 282, 21. 366, 38 (380, 61). *Doctr. Orient.* 681 A. *Theod.* IV, 357 B.

δημοδιδάσκαλος, ου, ὁ, (δῆμος, διδάσκαλος) *public teacher.* *Synes.* 1553 B.

δημοθοινία, ας, ἡ, (θοίνη) *public feast.* *Philon* I, 686, 34. II, 55, 34. *Inscr.* 4039. *Lucian.* Phalar. 1, 3.

δημοθόρυβος, ου, ὁ, (θόρυβος) *tumult, riot.* *Caesarius* 1072.

δημοκατάρατος, ον, (κατάρατος) *cursed by the people.* *Theodtn.* Prov. 11, 26.

δημοκηδής, ές, (κήδομαι) L. *poplicola, the people's friend.* *Dion. H.* II, 891, 6. *Strab.* 14, 2, 5.

δημοκηδία, ας, ἡ, *the being* δημοκηδής. *Genes.* 76, 2.

δημοκόλαξ, ακος, ὁ, (κόλαξ) *flatterer of the people.* *Dion. H.* II, 1137, 2. 1176, 4.

δημοκοπέω, ήσω, = δημοκόπος εἰμί. *Diod.* Ex. Vat. 33, 5. *Philon* II, 51, 35. *Plut.* II, 802 D, worse than δημαγωγέω.

δημοκόπημα, ατος, τὸ, (δημοκοπέω) *effort to gain the favor of the rabble.* *App.* II, 35, 58.

δημοκοπία, ας, ἡ, *courting the favor of the rabble.* *Diod.* II, 567, 45. *Dion. H.* II, 1176, 2. *Strab.* 14, 5, 14. *Plut.* I, 182 A.

δημοκοπικῶς (δημοκοπικός), *like a* δημοκόπος. *Basil.* III, 976 D.

δημοκόπος, ον, (κόπτω) *flattering the rabble.* *Diod.* 18, 10. *Dion. H.* II, 1000, 6. *Philon* II, 520, 16.

δημοκρατέω, ήσω, (δημοκρατέομαι) *to lead the rabble.* *Diod.* II, 572, 65. — **2.** *To be in a state of rebellion, to riot;* said of the factions of the circus. *Mal.* 244, 16. *Theoph.* 256, 16.

δημοκράτης, ου, ὁ, = δήμαρχος? *Porph.* Cer. 12, 11, τῶν Βενέτων. 13, 11, τῶν Πρασίνων.

δημοκρατία, ας, ἡ, *mob-law, riot, rebellion, sedi-*

Digitized by Microsoft

tion. Cyrill. A. X, 349 D. 352 A. *Mal.* 246, 10. 416, 10, of the factions of the circus. *Cedr.* I, 676, 16.

δημοκρατίζω, ίσω, (δημοκρατία) *to side with the democrats. App.* I, 390, 4.

Δημόκριτος, ου, ὁ, *Democritus. Sext.* 48, 20 Οἱ ἀπὸ τοῦ Δημοκρίτου, *the followers of Democritus.*

δημόομαι (δῆμος), *to act the buffoon. Schol. Arist.* Lys. 601.

δημοποίητος, ον, (ποιέω) *naturalized* citizen. *Lucian.* I, 868.

δημοπόλεμος, ου, ὁ, (δῆμος, πόλεμος) *open war. Mauric.* 7, 4.

δῆμος, ου, ὁ, plural οἱ δῆμοι, *the factions* or *parties* (μέρη) *of the circus,* namely, the Βένετοι and Πράσινοι. *Basil.* I, 477 A. *Soz.* 1, 1. *Proc.* I, 119, 14. *Euagr.* 4, 13. *Simoc.* 327. *Mal.* 401. 422, 21. (*Juvenal.* 11, 195. *Sueton.* Calig. 55. Ner. 22. Domit. 7. *Tertull.* De Spectacul. 9.)

Δημοσθένειος, ον, (Δημοσθένης) *Demosthenean. Longin.* 34, 2.

δημοσθενίζω, ίσω, *to imitate Demosthenes. Plut.* I, 872 F. *Greg. Naz.* III, 312 A.

Δημοσθενικός, ή, όν, = Δημοσθένειος. *Dion. H.* V, 641, 2.

δημοσιακός, ή, όν, = δημόσιος. *Herodn.* 2, 7, 3. *Leo.* Novell. 220. *Scyl.* 735, ὀφειλαί, *public debt.*

δημοσιεύω, εύσω, *to publish* a book. *Jos.* Vit. 65, p. 33. *Eus.* II, 205 B. 217 B. *Did. A.* 1669 C Ταῖς δεδημοσιευμέναις βίβλοις, *the canonical books;* opposed to ἀπόκρυφοι. — **2.** Intransitive, *to appear in public. Theoph.* 281.

δημόσιος, α, ον, *public. Greg. Th.* 1068 B, ὄχημα, = βέρηδος, *public conveyance. Athan.* I, 341 C. 373 B. 716 B, δρόμος. — **2.** Substantively, (**a**) ὁ δημόσιος = φίσκος. *Basilic.* 22, 1, 31. — (**b**) ἡ δημοσία, sc. γυνή, = πόρνη. *Hermog.* Rhet. 15, 20. — (**c**) τὸ δημόσιον, sc. λουτρόν or βαλανεῖον, *public bath. Polyb.* 26, 10, 13. *Herodn.* 1, 12, 10. *Epiph.* I, 426 B. *Socr.* 216 B. 828 A. *Chron.* 474, 10, et alibi. *Mal.* 318, 5. — (**d**) τὸ δημόσιον, sc. ταμεῖον, L. *aerarium, public treasury. Diod.* II, 571, 11. *Jos.* Ant. 13, 9, 2, p. 660. *Plut.* I, 187 C. — (**e**) sc. θέατρον, *theatre. Martyr. Poth.* 1432 B.

δημοσιώνης, ου, ὁ, (δημόσιος, ὠνέομαι) L. *publicanus, farmer of the revenue. Diod.* II, 531, 57. *Strab.* 4, 6, 7. 14, 1, 26. *Gloss.*

δημοσιωνία, ας, ἡ, *the farming of the revenue. Phot.* III, 916 A.

δημοσιώνιον, ου, τὸ, *the office of* δημοσιώνης. *Plut.* II, 820 C.

δημοτεύω, εύσω, *to belong to the* δῆμοι of the circus. *Simoc.* 327, 15, οἱ δημοτεύοντες, *the members of the* δῆμοι, = οἱ δημόται. — **2.** *To compel the* δημόται (of the circus) *to serve as soldiers? Theoph.* 360, 18, πολλούς. *Cedr.* I, 678.

δημότης, ου, ὁ, in the plural ὦ δημόται, the Roman *Quirites. Dion. H.* III, 1374, 2. — **2.** In the plural οἱ δημόται, *the members of the* δῆμοι of the circus; *partisans. Theod. Lector* 2, 37. *Euagr.* 4, 13. *Joann. Mosch.* 3020 A. *Mal.* 397, 13. *Nic. CP.* Histor. 4, 14, τῶν ἀντιθέτων χρωμάτων. 4, 19. 16, 22, τοῦ πρασίου χρώματος. 78 Οἱ ἐκ τῶν λεγομένων χρωμάτων δημόται.

δημοτικός, ή, όν, the Roman *plebeius. Diod.* II, 538, 99 τὸ δημοτικόν, *plebs. Dion. H.* I, 252, 2. II, 659, 11. III, 1365, 6. — **2.** *Belonging to the* δῆμοι of the circus. *Zos.* 279, 7. *Mal.* 244, 22. 389, 19 τὰ δημοτικά, *popular commotions. Nic. CP.* Histor. 9, 19.

δημοφανής, ές, (φαίνω) *public* festival. *Philon* II, 169, 18.

δημοφιλής, ές, = φιλόδημος, *Schol. Arist.* Plut. 550.

δημωδῶς (δημώδης), adv. *publicly. Orig.* I, 896 A. B.

δηνάριον, ου, τὸ, the Latin d e n a r i u s, a Roman coin. *Inscr.* 1395. *Matt.* 18, 28. 20, 2. 9. *Epict.* 1, 4, 16. *Plut.* I, 135 B. 176 C. II, 900 D. *Galen.* II, 46 C.

δηναρισμός, οῦ, ὁ, *reckoning by* δηνάρια. *Epiph.* III, 292 A.

δῆξις, εως, ἡ, *pungency* of pepper. *Diosc.* 2, 188 (189).

δηπορτᾶτος, less correct δεπορτᾶτος, the Latin d ē p o r t â t u s = ὁ διηνεκῶς ἐξόριστος, *transported criminal. Antec.* 1, 12, 2. 1, 16, 2. *Hes.* δηπορτᾶτος, ἐξορισιμαῖος. *Gloss. Jur.*

δηποτατεύω, incorrect for δηπουτατεύω, the Latin d ē p u t o, *to depute. Mauric.* 9, 3.

δηπουτᾶτος, ου, ὁ, the Latin d ē p u t â t u s (d e p u t o) *deputy. Chal.* 1269 B. *Lyd.* 157, 29. 204, 8. *Justinian.* Novell. 85, 1. 3. *Mauric.* 1, 3. 3, 8. *Leo.* Tact. 4, 6. 15.

δηρηγεύω, δηριγεύω, incorrect for διριγεύω.

δησέρτωρ, less correct δεσέρτωρ, ορος, ὁ, the Latin d ē s e r t o r = λειποτάκτης. *Ignat.* 724 B. *Basil.* IV, 997 C.

δησιγνατεύω, εύσω, the Latin d ē s i g n o = ἀποδείκνυμι. *Mal.* 182. 412, 10. *Gloss. Jur.*

δησιγνᾶτος, the Latin d ē s i g n â t u s = ἀποδεδειγμένος. *Olymp.* apud *Phot.* III, 265 A.

δηφενδεύω, less correct δεφενδεύω, the Latin d ē f e n d o = ὑπερασπίζω, *to defend, protect. Antec.* 2, 23, 3. 4, 4, 2. *Mauric.* 2, 1. *Rhetor.* VII, 1121, 26.

δηφενσίων, ωνος, ἡ, the Latin d ē f e n s i o. *Mauric.* 2, 14. *Suid.* Δηφενσίων, ὁ ἔκδικος χάρτης.

Digitized by Microsoft

δηφένσωρ, less correct δεφένσωρ, ορος, ὁ, the Latin defensor = ἔκδικος, ἐκδικητής. *Hes.* Διφένσωρ, βασανιστής, κριτής. *Leo.* Tact. 4, 21. *Suid.* Δηφενσίων . . . . *Curop.* 32, 11, 87, 7. *Gloss. Jur.*

διά, prep. = ὑπὸ τοῦ, *by*, after passive forms, denoting the *agent*. Classical. *Sept.* Gen. 40, 8 (4, 1 ἐκτησάμην ἄνθρωπον διὰ τοῦ θεοῦ). Esth. 8, 10. *Polyb.* 3, 39, 8. 5, 58, 5 (10). 5, 61, 5. 15, 12, 2. 4. 38, 4, 6. 40, 3, 8. *Aristeas* 14 Διὰ τῶν Ἀράβων. *Philon* I, 51, 27. 296, 19. 556, 1 (162, 3. 19). *Paul.* Rom. 11, 36. Cor. 1, 1, 9. *Iren.* 476 A. [Compare the *dative of the agent*, arising from the *instrumental dative.*]

2. Denoting *interval of time*. With the *genitive*. *Polyb.* 22, 26, 22 Δι' ἐτῶν τριῶν, *every three years*. *Diod.* 4, 3. 61 Δι' ἐτῶν ἐννέα. *Nicol. D.* 148 Διὰ τριῶν ἡμερῶν σιτοῦνται. *Strab.* 10, 4, 8. 7, 5, 5 Διὰ ὀκταετηρίδος. *Epiph.* I, 397 B Διὰ δύο ἐσθίοντες, sc. ἡμερῶν. *Vit. Epiph.* 33 C Ἤσθιε διὰ δύο ἡμερῶν, *once in two days.*

3. With the *genitive*. *For the sake of* = διὰ τόν. *Paul.* Rom. 12, 1. 15, 30. Cor. 1, 1, 13. 2, 10, 1. *Herm.* Vis. 3, 2 Ὅσα ἐὰν πάθῃ διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ θεοῦ.

4. *With*, corresponding to the French *au, à la*, in cases like the following. *Cels. Med.* 6, 6, 13 Διὰ λιβάνου. *Moschn.* 120 Τὸ διὰ μόρων. *Diosc.* 1, 49. 5, 28 Ὁ διὰ τῶν κυδωνίων καὶ ἀπίων καὶ κερατίων οἶνος. 5, 53 Γίνεται καὶ ὄξος διὰ στοιχάδος. 5, 56 Οἶνος διὰ βουνίου, *flavored with bunion*. *Galen.* VI, 344 D Τὸ στοματικὸν φάρμακον, ὃ διὰ μόρων ὀνομάζεται.

5. *Concerning* = περὶ τοῦ. With the *accusative*. *Mal.* 102 Γνόντες δὲ πάντες διὰ τὴν Βρίσου θυγατέρα. 133 Ἀκούσασα διὰ τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα ὅτι τὴν Κασάνδραν φιλεῖ. 466, 20 Γράψας Ῥωμαίοις διὰ Σέργιον τὸν διάκονον, ὥστε πεμφθῆναι αὐτὸν πρὸς αὐτόν.

6. Διὰ τὸ with the *infinitive*, = ἵνα with its appropriate mood. *Jos.* Ant. 9, 4, 5, p. 482 Διὰ τὸ κοῦφοι πρὸς τὸ φεύγειν εἶναι, = ἵνα ὦσι. *Epiph.* I, 956 C Διὰ τὸ εἶναι, = ἵνα ᾖ. *Apophth.* 292 C Διὰ τὸ εὐλογηθῆναί με, = ἵνα εὐλογηθείην. *Antec.* 3, 7, 3, p. 580 Διὰ τὸ πᾶσιν εἶναι πρόδηλον, = ἵνα εἴη. *Leont. Cypr.* 1741 A Διὰ τὸ κοιμᾶσθαι. *Anast. Sin.* 709 D. *Mal.* 388 Διὰ τὸ τοὺς ἀέρας, φησὶν, ἀλλάξαι, *for a change of air, says he.*

7. *For*, denoting *duration of time*. With the *accusative*. *Joann. Mosch.* 3000 C Ἐλάλει σὺν αὐτῷ διὰ πολλὴν ὥραν, *for a long time.* — **8.** *By means of, with*, = διὰ τοῦ. With the *accusative*. *Pallad.* Laus. 1105 A Τρεφέσθωσαν μὲν διὰ τὰ σινιάσματα. — **9.** In composition, = μεγάλως, πάνυ; as in διάδηλος = μεγάλως δῆλος. Classical. *Philon* I, 651, 19 = μεγάλως.

*διαβάθρα, ας, ἡ, (βάθρον) *bridge* in general, but not a regular γέφυρα. *Philon B.* 95. *Dion. H.* II, 940, 6. *Aristeas* 13. *Strab.* 16, 2, 40. (*Sept.* Reg. 2, 23, 21 quid ?) — **2.** *Pass* between two mountains. *Porph.* Them. 50, 15, τῶν κλεισουρῶν.

διαβάλλω, *to oppose*. *Sept.* Num. 22, 22 Ἀνέστη ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ διαβαλεῖν αὐτόν (*Theodtn.* ἀντικεῖσθαι).

διαβαπτίζω = βαπτίζω strengthened. *Tit. B.* 1145 B.

διαβασείω = διαβησείω. *Dion C.* 40, 32, 2.

διάβασις, εως, ἡ, *a passing over*. *Philon* I, 117, 33 = πάσχα, *the Passover*. — **2.** *Pastime*. *Pallad.* Laus. 1116 C. — **3.** The *transition* of the action of a transitive verb to its object. *Apollon. D.* Pron. 406 C. 316 B, τοῦ ῥήματος. Adv. 529, 14.

διαβαστάζω (βαστάζω), *to prop up, support, hold*. *Plut.* I, 857 C, *to hold* anything in the hand for the purpose of estimating its weight. *Lucian.* III, 413. *Symm.* Ex. 15, 13. Ps. 41, 5. *Sext.* 417, 4. *Clem. A.* I, 496 C.

διαβατήριος, ον, *belonging to passage*. — **2.** Substantively, τὰ διαβατήρια = πάσχα, διάβασις. *Philon* II, 169, 18. *Anatol.* 213 A.

διαβατικός, ή, όν, (διαβαίνω) L. *transitivus, transitive* verb. *Apollon. D.* Pron. 406 B. 315 C. Synt. 43, 18.

διαβεβαίωσις, εως, ἡ, (διαβεβαιόομαι) *assertion, affirmation*. *Herodn. Gr.* Schem. 597, 16, a figure of rhetoric.

διαβεβαιωτικός, ή, όν, *affirming, affirmative*. *Apollon. D.* Synt. 245, 6, σύνδεσμος (ὅτι, *because*). *Ptol.* Tetrab. 7. *Sext.* 115, 6. *Orig.* II, 1141 D.

διαβεβαιωτικῶς, adv. *by affirming*. *Apollon. D.* Synt. 318, 27. *Sext.* 46, 26.

διαβέννω = διαβαίνω. *Sept.* Num. 33, 51. Deut. 11, 8 as v. l.

διάβημα, ατος, τὸ, (διαβαίνω) *step*. *Sept.* Reg. 2, 22, 37. Job 31, 4. Ps. 36, 23.

διαβηματίζω, ίσω, (διάβημα) *to step*. *Aquil.* Reg. 2, 6, 13.

διαβησείω = ἐπιθυμῶ διαβῆναι. *Agath.* 72, 18.

διαβήτης, ου, ὁ, *diabetes*, a disease. *Aret.* 52 A. *Philagr.* apud *Orib.* I, 380, 9.

διαβιβάζω, *to carry across*. Classical. *Sept.* Num. 32, 5, ἡμᾶς τὸν Ἰορδάνην. Josu. 7, 7. Sap. 10, 18, αὐτοὺς θάλασσαν, = ἐπεραίωσεν αὐτοὺς θάλασσαν. *Polyb.* 1, 75, 9, τινὰ τὸν τόπον. *Diod.* 4, 36, sc. τὸν βουλόμενον. — **2.** Passive, διαβιβάζομαι, *to pass over*, as applied to the action of a transitive verb. *Apollon. D.* Pron. 315 C. Synt. 145, 6. 285, 23.

διαβιβασμός, οῦ, ὁ, (διαβιβάζω) = διάβασις. *Apollon. D.* Pron. 404 B.

Digitized by Microsoft

διαβιβαστικός, ή, όν, = διαβατικός, in grammar. *Apollon. D.* Synt. 298, 15.

διαβίωσις, εως, ἡ, (διαβλέπω) *a living. Epiph.* I, 308 D.

διάβλεψις, εως, ἡ, (διαβλέπω) *a looking through, insight. Orig.* III, 949 B.

διάβλημα, ατος, τὸ, (διαβιόω) = γλωσσίς, *strap*, etc. *Lyd.* 179, 6.

διαβλητέος, α, ον, = ὃν δεῖ διαβάλλεσθαι. *Tatian.* 4, p. 813 B, ὑφ' ἡμῶν. *Clem. A.* I, 965 A -τέον.

διαβλήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, *calumniator. Stud.* 1720 B.

διαβλύζω = βλύζω transitive. *Theod.* IV, 1205 C.

διαβόησις, εως, ἡ, (διαβοάω) *a shouting. Plut.* II, 455 B.

διαβόητος, ον, *celebrated. Ignat.* 652 A. *Plut.* I, 42 B. *Sext.* 749, 29, ἐπ' ἀνδρείᾳ.

διαβολή, ῆς, ἡ, *opposition: aversion. Sept.* Num. 22, 32 Ἐξῆλθον εἰς διαβολήν σου, *to oppose thee. Plut.* II, 610 A. *Basil.* III, 201 A. B. — **2.** *Fallaciousness, deceptiveness. Sext.* 201, 19.

διαβολικός, ή, όν, (διάβολος) *of the devil, devilish, diabolical. Patriarch.* 1116 C. *Martyr. Poth.* 1432 A. *Clem. A.* I, 1181 B. II, 629 B. *Hippol.* 693 B.

διαβολικῶς, adv. *diabolically. Chyrs.* X, 256 E.

διάβολος, ου, ὁ, diabolus, *adversary, opponent. Sept.* Esth. 8, 1. — Most commonly it corresponds to the Hebrew השטן, *Satan, the great Devil. Sept.* Par. 1, 21, 1. Job 1, 6. Ps. 108, 6. Sap. 2, 24. Zach. 3, 1. *N. T.* passim. *Cels.* apud *Orig.* I, 1360 B. *Just.* Apol. 1, 28. Tryph. 69. 82. Cohort. 28, p. 296 A. Frag. 1593 A. *Clem. A.* I, 797 C. 1141 C. II, 136 B. 653 B. 1133 B. *Orig.* I, 169 A. 272 A. 653 B. For his γένεσις, see *Iren.* 497 A. *Orig.* I, 119 A. *Adam.* 1793 C. — Υἱὸς or τέκνον τοῦ διαβόλου, *son of the Devil*, a wicked person. *Luc.* Act. 13, 10. *Joann.* Epist. 1, 3, 10. — *Hippol.* 737 C, Antichrist. [In this sense it is derived from διαβάλλω, *to oppose*. See also διαβολή, ἀντικείμενος, and compare *Tatian.* 7, p. 821 A Τὸν ἐπανιστάμενον τῷ νόμῳ τοῦ θεοῦ.]

διαβολότης, ητος, ἡ, *devilishness.* Pseud-*Athan.* IV, 793 C.

διαβομβέω (βομβέω), *to noise.* Pseudo-*Dion.* 708 C.

διαβόρειος, ον, (βόρειος) *northward. Strab.* 2, 1, 33, p. 130, 26.

διαβουκολέω (βουκολέω), *to beguile* (*humbug*). *Lucian.* I, 345. *Themist.* 311, 20.

διαβουλία, ας, ἡ, = διαβούλιον. *Sept.* Ps. 5, 11.

διαβούλιον, ου, τὸ, (βουλή) *counsel, plan, device. Sept.* Ps. 9, 23. Sap. 1, 9. Hos. 4, 9. *Polyb.* 2, 26, 3, et alibi. *Patriarch.* 1044 B. — **2.** *Decree. Polyb.* 4, 24, 2, et alibi. — **3.** *Council. Polyb.* 11, 10, 7, et alibi.

*διάβρεγμα, ατος, τὸ, (διαβρέχω) *extract by maceration. Dieuch.* apud *Orib.* I, 286, 5.

διάβρεξις, εως, ἡ, (διαβρέχω) = τέγξις. *Erotian.* 360.

διαβρεχής, ές, = διάβροχος. *Lucian.* III, 662.

διαβριθής, ές, (βρίθω) *heavy, weighty. Cyrill. A.* I, 373 C. II, 36 A. IX, 792 C.

διαβριμάομαι = βριμάομαι strengthened by διά. *Themist.* 318, 18.

διαβροχή, ῆς, ἡ, (διαβρέχω) *a soaking. Diosc.* 2, 129. *Antyll.* apud *Orib.* I, 301, 11. II, 334, 1.

διαβροχισμός, οῦ, ὁ, (βρόχος) *entanglement. Galen.* XII, 19 D.

διάβρωμα, ατος, τὸ, (διαβιβρώσκω) *that which is eaten through. Strab.* 13, 1, 54, p. 51, 12, the parts of a manuscript injured by damp.

διάβρωσις, εως, ἡ, *an eating through; ulceration. Diosc.* 1, 136 (137). *Jos.* B. J. 7, 11, 4. *Plut.* II, 1087 E, et alibi.

διαβρωτικός, ή, όν, *corrosive. Alex. Aphr.* Probl. 34, 22. *Chrys.* I, 225 A. D. *Theoph. Nonn.* I, 44.

διαγανακτέω = ἀγανακτέω strengthened by διά. *Diod.* 14, 1. *Jos.* B. J. 4, 4, 4. *Plut.* II, 471 D. F.

διαγανάκτησις, εως, ἡ, = ἀγανάκτησις strengthened by διά. *Philon* II, 178, 14. *Plut.* I, 414 E.

διαγγελία, ας, ἡ, (διαγγέλω) *announcement. Jos.* B. J. 3, 8, 5. *Orig.* II, 84 B.

διάγγελμα, ατος, τὸ, (διαγγέλλω) *announcement, message, notice. Sophrns.* 3237 B. *Nicet. Byz.* 772 A. — *Sept.* Reg. 3, 4, 20 (27), things brought on the table.

διαγγελτήρ, ῆρος, ὁ, = διάγγελος. *Sibyll.* 7, 33.

διάγευσις, εως, ἡ, *a tasting. Geopon.* 7, 7 (titul.).

διαγεύω = γεύω. *Eunap.* 80, 15. — Mid. διαγεύομαι = γεύομαι. *Plut.* II, 469 C, et alibi.

διαγινώσκω, *to agree upon. Attal.* 72, 16 Ἦν αὐτοῖς διεγνωσμένον τε καὶ συγκείμενον ἵνα.... διαταράξωσι.

διαγκυλέομαι (ἀγκυλέομαι), *to bend* a bow, to prepare it for shooting. *Herodn.* 1, 14, 18 Τόξον διηγκυλημένον. — *Lucian.* II, 637 Κεραυνὸν, ὡς ὁρᾷς, διηγκυλημένος, *ready to hurl.*

διαγκωνισμός, οῦ, ὁ, (διαγκωνίζομαι) *a leaning on the elbow. Plut.* II, 644 A.

διάγλυμμα, ατος, τὸ, (διαγλύφω) = σμίλευμα. *Schol. Arist.* Ran. 819.

διάγλυφος, ον, (διαγλύφω) *carved. Greg. Naz.* III, 1100 A.

Digitized by Microsoft

διάγνοια, ας, ἡ, = ἄγνοια. Dubious. *Jos.* Ant. 17, 9, 5.
διάγνυμι = ἄγνυμι strengthened by διά. *Achmet.* 262.
διαγνωρίζω (γνωρίζω), *to make known everywhere.* *Philon* I, 210, 16. *Luc.* 2, 17. *Schol. Dion. Thr.* 787, 15.
διαγνωστέον = δεῖ διαγινώσκειν. *Lucian.* I, 754.
διαγνωστικός, ή, όν, (διαγιγνώσκω) *able to know* or *to judge.* *Nicom.* 86, τινός. *Lucian.* I, 811. II, 308. *Sext.* 111, 20. — **2.** *Diagnostic*, in medicine. *Orib.* I, 3, 2.
διαγογγύζω = γογγύζω. *Sept.* Ex. 16, 7. 8, κατά τινος. Num. 14, 2, ἐπὶ Μωϋσῆν. Sir. 34, 24. *Luc.* 15, 2. *Clem. A.* I, 1141 C, τὴν λέξιν.
διαγογγυσμός, οῦ, ὁ, = τὸ διαγογγύζειν. *Sept.* Ex. 16, 8.
διαγόρευσις, εως, ἡ, (διαγορεύω) *declaration.* *Theod. Mops.* 1017 B.
διαγορεύω, *to declare.* Classical. — Impersonal διαγορεύεται, L. *cautum est, it is decreed.* *Antec.* 2, 1, 29, ἵνα μηδεὶς ἀναγκασθῇ. 2, 6, ὥστε τὰ μὲν κινητὰ οὐσουκαπιτεύεσθαι.
διάγραμμα, ατος, τὸ, L. *edictum* = διάταγμα, *edict, decree.* *Polyb.* 23, 10, 6. *Diod.* 18, 57. 64. *Plut.* I, 312 F. 635 A. 876 F. *App.* II, 349, 84.
διαγραπτέον, L. *delendum* = δεῖ διαγράφειν, *to be struck out.* *Phryn.* 389.
διαγραφάριος, ου, ὁ, (διαγραφή) = διαγραφεύς? *Hes.* Διαγραφάριος, ὁ ἀπαιτῶν δημόσια.
διαγραφεύς, έως, ὁ, *delineator.* *Marcell.* Vit. Thuc. § 51.
διαγραφή, ῆς, ἡ, *liquidation* of a debt. *Polyb.* 32, 13, 7, τῶν εἴκοσι καὶ πέντε ταλάντων. — **2.** *Edict* = διάγραμμα. *Dion. H.* I, 519, 13. II, 1021, 10.
διαγράφω, *to enroll, enlist.* *Polyb.* 6, 12, 6, τοὺς στρατιώτας. — **2.** *To decree.* *Diod.* 18, 50.
διαγρηγορέω (γρηγορέω), *to keep awake.* *Luc.* 9, 32. *Herodn.* 3, 4, 8. *Nil.* 580 D.
διαγριαίνω = ἀγριαίνω strengthened by διά. *Plut.* I, 993 D, et alibi.
διαγρυπνητής, οῦ, ὁ, = ὁ διαγρυπνῶν. *Schol. Arist.* Eq. 277.
διαγυμνάζω (γυμνάζω), *to exercise, to train.* *Polyaen.* 6, 1, 7. *Athan.* II, 792 A, *to study.*
διαγυμνασία, ας, ἡ, = γυμνασία. *Eus.* II, 853 C. IV, 48 B.
διαγυμνόω = γυμνόω. *Eunap.* 84, 3.
διάγχω = ἄγχω. *Lucian.* II, 912.
διαγωγικός, ή, όν, (διαγωγή) *belonging to a passage.* *Strab.* 4, 1, 21, p. 301, 16, τέλη, = διαγώγιον.
διαγώγιον, ου, τὸ, (διαγωγή) L. *portorium, toll* paid for passing through a place. *Polyb.* 4, 52, 5.

διαγωνία, ας, ἡ, = ἀγωνία. *Max. Tyr.* 1, 15.
διαγωνιάω (ἀγωνιάω), *to be in great fear* or *agony.* *Sept.* Macc. 2, 3, 21. *Polyb.* 3, 102, 10, τοὺς Ῥωμαίους μὴ κύριοι γένωνται. 3, 105, 5, μὴ σφαλῶσι. *Diod.* 19, 72. *Aristeas* 15.
διαγωνίζομαι, *to contend.* Impersonal διηγώνισται, *certatum est.* *Plut.* II, 556 E.
διαγώνιος, ον, (γωνία) d i a g o n a l i s, d i a g o n i c u s, *diagonal.* *Strab.* 2, 1, 36.
διαγωνιστέον = δεῖ διαγωνίζεσθαι. *Philon* II, 471, 12. *Diosc.* Iobol. p. 55.
διαγωνίως, adv. *diagonally.* *Nicom.* 122.
διαγωνοθετέω = ἀγωνοθετέω. *Polyb.* 26, 7, 7. *Diod.* Ex. Vat. 88, 9.
διαδάκνω (δάκνω), *to bite through.* *Polyb.* 4, 87, 5, tropically, *Plut.* II, 1105 A. *Max. Tyr.* 18, 17. *Anton.* 5, 33, in the middle.
διαδακρύω = δακρύω. *Dion. H.* IV, 2033, 6.
διαδέρω = δέρω, *to flay.* *Paul. Aeg.* 220. 288.
διάδεσις, εως, ἡ, (διαδέω) *a binding fast, bandaging.* *Herod.* apud *Orib.* II, 420, 10. *Antyll.* apud *Orib.* II, 46, 8.
διάδεσμα, ατος, τὸ, (διαδέω) = μαλάχη κηπευτή. *Diosc.* 2, 144.
διαδεσμέω = δεσμέω. *Lyd.* 10, 5.
διαδετέον = δεῖ διαδεῖν. *Antyll.* apud *Orib.* II, 44, 6. 51, 1.
διαδέχομαι, L. *abdico, to turn out of office, remove from office.* Passively, *to be turned out of office.* *Mal.* 338. 388. 389, 18. 466, 16. *Theoph.* 370. *Porph.* Adm. 230, 13. 241, 10.
διάδηλος, ον, *distinguished from.* *Dion. H.* I, 392, 4, παρὰ τοὺς ἄλλους.
διαδηλόω (δηλόω), *to make manifest; to indicate.* *Jos.* B. J. 6, 9, 3. *Sext.* 208, 2.
διαδήλως (διάδηλος), adv. *manifestly.* *Eus.* VI, 613 A.
διαδηματοφορέω, ήσω, = διαδηματοφόρος εἰμί. *Genes.* 9, 9. 31, 7.
διαδηματοφόρος, ον, (διάδημα, φέρω) *wearing a diadem.* *Plut.* I, 941 C.
διαδίδω (δίδω) = διαδίδωμι. *Luc.* Act. 4, 35. *Patriarch.* 1149 A.
διαδίδωμι, *to spread* a report. *Polyb.* 1, 32, 3, et alibi. *Strab.* 6, 2, 4, p. 428, 21 Ἐν παροιμίᾳ διαδοθῆναι, *to become proverbial.*
διαδικασμός, οῦ, ὁ, (διαδικάζω) *strife, contention.* *Aquil.* Ezech. 42, 28 (*Sept.* βαριμώθ).
διαδικέω, ήσω, (διάδικος) = διαδικάζομαι. *Plut.* II, 196 C.
διάδικος, ου, ὁ, (δίκη) L. *adversarius,* = ἀντίδικος, at law. *Isid.* 1000 A. *Justinian.* Cod. 3, 10, 1.
διάδιπλος, ον, (διπλόος) *doubled.* *Diosc.* 3, 95 (105).
διαδονέω = δονέω strengthened. Pseudo-*Dion.* 1100 A.

Digitized by Microsoft

διαδορατίζομαι (δόρυ), *to fight with the spear.* *Polyb.* 5, 84, 2. *Jos.* B. J. 5, 3, 3. *Anton.* 4, 3.

διαδορατισμός, οῦ, ὁ, (διαδορατίζομαι) *a fighting with the spear.* *Anton.* 7, 3.

διαδόσιμος, ον, *capable of being distributed.* *Synes.* 1128 A.

διάδοσις, εως, ἡ, *distribution.* *Just.* Apol. 1, 67, of the sacramental bread and wine. — **2.** *Diffusion, spreading.* *Sext.* 442, 15 Κατὰ διάδοσιν, *by spreading.* *Diosc.* Iobol. 2, p. 61, of poison. — **3.** *Participation.* *Eus.* II, 689 B, θανάτου.

διαδοτικός, ή, όν, (διαδίδωμι) *diffusive.* Pseudo-*Dion.* 301 A.

διαδοχεύω, εύσω, (διάδοχος) *to grant, to confer upon.* *Gelas.* 1269 A. 1272 C, neuter.

διαδοχή, ῆς, ἡ, *succession.* *Philon* II, 588, 11, to the throne. *Heges.* 1321 A, of bishops. *Iren.* 687 B, ἐπισκοπική. — **2.** Metonymically, = διάδοχος. *Strab.* 1, 2, 38. *Tatian.* 881 C, of Alexander. *Sext.* 238, 18, ἡ περὶ τὸν Πλάτωνα. *Eus.* II, 48 B, αἱ τῶν ἱερῶν ἀποστόλων. 288 B, ἡ κατ' Ἀντιόχειαν Πέτρου.

διάδοχος, ου, ὁ, *successor.* *Diod.* 18, 42, of Alexander, = *Strab.* 13, 4, 1. — **2.** *Vicar.* *Sept.* Macc. 2, 4, 29.

διαδραματίζω (δρᾶμα), *to finish acting a play.* *Anton.* 3, 8. *Diog.* 3, 56.

διάδρασις, εως, ἡ, (διαδιδράσκω) *escape.* *Jos.* Ant. 17, 10, 2. 18, 5, 4.

διαδράσσομαι = δράσσομαι strengthened. *Polyb.* 1, 58, 8. *Philon* II, 328, 30.

διαδρομή, ῆς, ἡ, *a running through.* Διαδρομαὶ πνευμάτων, = βορβορυγμός, κορκορυγή, κορκορυγμός. *Diosc.* 5, 55. 1, 80, p. 84.

διαζευγμός, οῦ, ὁ, (διαζεύγνυμι) = διάζευξις. *Polyb.* 10, 7, 1.

*διαζεύγνυμι, L. disjungo, *to disjoin, to separate.* — **2.** Participle, **(a)** διεζευγμένος, *disjoined,* separated. *Apollon. D.* Pron. 310 C, ἀντωνυμίαι, separated from each other by a disjunctive conjunction; as ἢ ἐμοί, ἢ τῷδε· ἢ ἐμέ, ἢ τόνδε. — **(b)** τὸ διεζευγμένον, sc. ἀξίωμα, *a disjunctive preposition,* as ἤτοι ἡμέρα ἐστίν, ἢ νὺξ ἐστιν· ἡμέρα δὲ ἐστιν· οὐκ ἄρα νὺξ ἐστιν. *Chrysipp.* apud *Diog.* 7, 190. *Cleomed.* 31, 29. *Philon* I, 111, 37. *Epict.* 2, 9, 8, et alibi. *Plut.* II, 969 B. *Gell.* 16, 8. *Apollon. D.* Conj. 482, 25. *Sext.* 93, 8. 101, 11. *Diog.* 7, 72.

*διαζευκτικός, ή, όν, (διαζεύγνυμι) L. disjunctivus, *disjunctive,* in grammar and logic. Σύνδεσμος διαζευκτικός, *conjunctio disjunctiva, disjunctive conjunction.* *Dion. Thr.* 642, 30 (ἤ, ἤτοι, ἠέ). *Plut.* II, 1026 B (εἴτε). *Apollon. D.* Conj. 482, 9 (ἤ). Synt. 266, 18. *Diog.* 7, 72. — Λόγος διαζευκτικός, = τὸ διεζευγμένον. *Chrysipp.* apud *Diog.* 7, 196.

διαζευκτικῶς, adv. *disjunctively.* *Apollon. D.* Synt. 9, 27. *Galen.* VII, 331 A.

διάζευξις, εως, ἡ, *divorce.* *Jos.* Ant. 11, 6, 2. — **2.** *Disjunction,* with reference to the disjunctive conjunctions. *Plut.* II, 1011 A. *Apollon. D.* Cong. 482, 24. *Arcad.* 185, 9.

διαζηλοτυπέομαι (ζηλοτυπέω), *to rival, emulate.* *Polyb.* Frag. Hist. 61.

διαζήμιον, ου, τὸ, = ζημία. *Simoc.* 115, 24.

διαζυγή, ῆς, ἡ, = διάζευξις. *Hermes Tr.* Poem. 122, 3.

διαζυγία, ας, ἡ, = διάζευξις. *Anthol.* III, 104 (*Rufinus*).

διαζύγιον, ου, τὸ, *divorce.* *Just. Imper.* 7.

διάζωμα, ατος, τὸ, *vein* in cadmia. *Diosc.* 4, 143 (144). 84, p. 740.

διαζώνη, ης, ἡ, = ζώνη. *Aquil.* Ex. 29, 9.

διαζώννυμι (ζώννυμι), *to gird around, to surround.* *Sept.* Ezech. 23, 15 as v. l. *Polyb.* 5, 69, 1. *Strab.* 2, 5, 14. *Philon* I, 27, 31. *Plut.* I, 163 C, τὸν αὐχένα. *App.* I, 361, 84. II, 832, 11, *to frap.* *Leo.* Tact. 18, 83 Διαζώννυνται αὐτά (τὰ σπαθία). — **2.** *To invest* with an office. *Jos.* Ant. 14, 9, 3 Τὴν ἀρχὴν διεζωσμένους.

διάζωσις, εως, ἡ, (διαζώννυμι) *a girding.* *Anatol.* 236 B, τοῦ ζῳδιακοῦ.

διάζωσμα, ατος, τὸ, = διάζωμα. *Plut.* II, 132 A.

διαζώστρα, ας, ἡ, = διάζωμα. *Persaeus* apud *Athen.* 13, 86. *Hermog.* Rhetor. 404, 5, condemned.

διαθαλασσεύομαι (θάλασσα), *to be separated by the sea.* *Alciphr.* 2, 3, 12.

διαθάλασσος, apparently corrupt for διθάλασσος. *Epiph.* I, 388 B.

διαθάλπω (θάλπω), *to warm through.* *Plut.* II, 799 B. *Basil.* III, 520 A.

διάθεμα, ατος, τὸ, (διατίθημι) in astrology, *the position of the stars* at one's birth. *Clementin.* 14, 6, τῆς γενέσεως. *Sext.* 737, 10.

διαθερίζω, ίσω, (θέρος) L. *aestivo, to pass the summer.* *Lyd.* 156, 17.

διαθέρομαι = θέρομαι. *Agath.* 292, 13.

διάθεσις, εως, ἡ, *rhetorical art, mastery of style.* *Polyb.* 34, 4, 1. — **2.** *Condition, state, standing* in society. *Epiph.* II, 641 B, μεγάλη, *high standing.* — Used also as title. *Athan.* II, 529 A, ἡ σή. *Joann. Ant.* 1452 B Παρακαλῶ σοῦ τὴν διάθεσιν. — **3.** In grammar, *voice,* the form denoting the *state* of the verb. *Dion. Th.* 637, 29. 638, 8. *Tryph.* 38. *Apollon. D.* Pron. 312 B. 349 A. Adv. 529, 18, παθητική. Synt. 229, 25. 226, 10, μέση. — **4.** *Diathesis,* the consort of the Valentinian βυθός. *Iren.* 569 B. *Hippol.* Haer. 294, 20.

διαθεωρέω (θεωρέω), *to see through.* *Sext.* 287, 7.

*διαθήκη, ης, ἡ, = συνθήκη, L. *foedus, covenant.*

Digitized by Microsoft

Arist. Av. 439. *Sept.* Gen. 26, 28. Reg. 1, 23, 18. Sir. 14, 12, *ᾅδου*, *covenant with Hades.* 38, 33, *κρίματος*, *sentence of judgment.* Macc. 1, 1, 11 Διαθώμεθα διαθήκην μετὰ τῶν ἐθνῶν. 1, 11, 9 Συνθώμεθα πρὸς ἑαυτοὺς διαθήκην, = πρὸς ἀλλήλους. *Paul.* Gal. 3, 15. — Particularly, God's *covenant* with men. *Iren.* 889 B. *Isid.* 641 D = συνθήκη. First covenant (with Noah): *Sept.* Gen. 6, 18. 9, 9 seq. Sir. 44, 18 Διαθῆκαι αἰῶνος ἐτέθησαν πρὸς αὐτὸν ἵνα μὴ ἐξαλειφθῇ κατακλυσμῷ πᾶσα σάρξ, *that no one should perish by the deluge.* Second covenant (with Abraham): Gen. 15, 18. 17, 2. 19. Ex. 6, 4. Macc. 2, 1, 2. Third covenant (the Mosaic): Ex. 24, 7. 8. Deut. 5, 2. *Paul.* Hebr. 9, 15, ἡ πρώτη. *Just.* Tryph. 67, ἡ παλαιά. *Clem. A.* I, 289 C, ἡ προτέρα. 321 A, ἡ πρεσβυτέρα. Fourth covenant (the gospel dispensation). *Luc.* 22, 20, ἡ καινή. *Paul.* Cor. 1, 11, 25. Hebr. 10, 29. *Clem. A.* I, 273 A. *Orig.* I, 912 C, ἡ δευτέρα.

2. Metonymically, ἡ παλαιὰ διαθήκη, *the Old Covenant*, the sacred books of the Jews. *Paul.* Cor. 2, 3, 14. *Melito* 1216 A. *Clem. A.* I, 1160 A. *Aster. Urb.* 156 A. *Afric.* Epist. 45 A. *Orig.* I, 72 A. *Athan.* II, 1176 C. *Greg. Naz.* III, 1594 A. *Did. A.* 313 B. *Isid.* 196 B. (Compare *Sept.* Sir. 24, 23. Macc. 1, 1, 57.) — Ἡ καινὴ or νέα διαθήκη, *the New Covenant*, the sacred books of the Christians. *Clem. A.* I, 1172 D. II, 12 B. *Aster. Urb.* 156 A. *Hippol.* 777 C. *Orig.* I, 281 C. *Eus.* IV, 81 C. *Athan.* II, 1177 B. — **3.** *Will, testament. App.* II, 158, 44 Ἐκ διαθηκῶν, *by will.*

διαθηριόω = θηριόω. *Plut.* II, 330 B.

διαθλάω (θλάω), *to break in pieces. Ael.* N. A. 4, 21.

διαθλεύω = following. *Euagr.* 2457 C.

διαθλέω (ἀθλέω), *to contend against. Philon* I, 86, 6. *Ael.* V. H. 5, 6.

διαθλητέον = δεῖ διαθλεῖν. *Philon* II, 471, 11.

διαθολόω = θολόω. *Plut.* I, 593 E. II, 978 B. *Philostr.* 10.

διάθρησις, εως, ἡ, (διαθρέω) *a looking closely into. Eunap.* V. S. 54.

διαθρητέον = δεῖ διαθρεῖν. *Clem. A.* II, 9 A.

διαθριαμβεύω = θριαμβεύω strengthened by διά. *App.* I, 498, 25.

διαθρύλλητος, ον, (διαθρυλλέω) *famous. Caesarius* 1108.

διαθρύπτω, *to crumble.* [2 aor. pass. δι-εθρύβην. *Sept.* Sir. 43, 15. Nahum 1, 6. *Isid.* 336 B.]

δίαιθρος, ον, (αἴθρα) *clear*, as the sky. *Plut.* I, 455 F.

διαίρεσις, εως, ἡ, *separation, divorce. Aster.* 233 B. 228 D Τὸ βιβλίον τῆς διαιρέσεως, L. *repudium.* — **2.** Diaeresis, the resolution of a diphthong or long syllable into two syllables; as πάϊς for παῖς, κόϊλος for κοῖλος, τείχεϊ for τείχει, *pictaï* for *pictae. Tryph.* 15. *Drac.* 157, 5. (*Apollon. D.* Synt. 7, 24.) — **3.** *Diaeresis*, in versification, when a word ends with the foot; as Ἄνδρα μοι ἔννεπε μοῦσα πολύτροπον, ὃς μάλα πολλά. Not to be confounded with τομή. *Aristid. Q.* 52.

διαιρέτης, ου, ὁ, (διαιρέω) *divider. Theod.* II, 212 C.

διαιρετικός, ή, όν, *apt to use diaeresis*, in grammar. *Apollon. D.* Pron. 381 A, of the Ionians.

διαιρετικῶς, adv. *minutely, distinctly. Plut.* II, 802 F. *Clem. A.* I, 668 A.

διαιρετῶς (διαιρετός), adv. *separately, distinctly. Greg. Naz.* II, 28 A.

διαιρέω, *to resolve* a diphthong into two syllables; as Ἅιδης Ἀΐδης, βοῦς βοός, πούς ποδός. *Cornut.* 14. *Herodn. Gr.* Philet. 414.

διαίρημα, ατος, τὸ, (διαιρέω) *piece. Erotian.* 378.

διαίρω, *to lift up, elevate. Hermog.* Rhet. 260, 19. *Lucian.* II, 57. *Longin.* 2, 2, διηρμένος, *elevated* style. — *Philon* II, 575, 44, *to exaggerate.* — **2.** *To go over* a strait. *Polyb.* 1, 24, 5, εἰς Σαρδόνα. 1, 37, 1, τὸν πόρον. *Diod.* 19, 70. 19, 71. *Dion. H.* I, 31, 10. *Aristeas* 24. *Strab.* 16, 1, 6. 16, 4, 20. *Jos.* Apion. 1, 12.

διαίσθησις, εως, ἡ, (διαισθάνομαι) *perception. Numen.* apud *Eus.* III, 1216 C.

διαίσιον, δίαισις, see διέσιον, δίεσις.

διαΐσσω, *shooting through.* Classical. *Gemin.* 852 D Οἱ Διαΐσσοντες ἀστέρες, *shooting stars. Clem. A.* I, 217 B.

διαισχύνομαι = αἰσχύνομαι. *Lucian.* II, 88.

δίαιτα, ης, ἡ, *chamber, room. Diod.* 2, 10, p. 125, 82.

διαιτάριος, ου, ὁ, (δίαιτα) L. *atriensis*, the steward of the imperial palace. *Theod. Lector* 224 D (= C Τὸν τοῦ παλατίου Ἐλενιανῶν τὴν φροντίδα πεπιστευμένον). *Lyd.* 202. 215, 21. *Theoph.* 495, 13. *Porph.* Cer. 7.

διαιτάρχης, ου, ὁ, (δίαιτα, ἄρχω) = διαιτάριος. *Gloss.*

διαίτημα, ατος, τὸ, = οἴκησις, *abode. Philon* I, 234, 44.

διαιτήσιον, see διβητήσιον.

διαιτητέον = δεῖ διαιτᾶν. *Moschn.* 31. 85, *to treat* medically.

διαιτητικός, ή, όν, *qualified to arbitrate. Strab.* 10, 2, 24. — **2.** *Diatetic*, relating to diet. *Erotian.* 20 τὰ διαιτητικά, *diatetics. Galen.* VI, 22 C, ἰατρός.

διαιωνίζω, ίσω, (διαιώνιος) *to be perpetual* or *everlasting. Philon* I, 265, 17. 343, 21. II, 190, 11. *Eus.* II, 1152 B. *Athan.* I, 93 D.

Digitized by Microsoft

Chrys. X, 72 D. *Chron.* 490, 4 Ἄρτων διαιωνιζόντων, *to be distributed annually*. *Mal.* 289, 17. 322, 1 Ἄρτων ἡμερησίων διαιωνιζόντων, to be distributed daily for an indefinite period of time.

διακαθαρίζω (καθαρίζω) = διακαθαίρω. *Matt.* 3, 12. *Luc.* 3, 17.

διακάθαρσις, εως, ἡ, *a clearing*. *Cornut.* 154 *pruning* of vines.

διακαθέζομαι (καθέζομαι), *to sit apart*. *Plut.* II, 412 F.

διακάθημαι (κάθημαι) = preceding. *Jos.* Ant. 14, 16, 1. *Epict.* 3, 4, 4. *Plut.* I, 885 C.

διακαθιζάνω (καθιζάνω), *to go to stool;* euphemistic. *Sept.* Deut. 23, 13.

διακαθίζω = διακάθημαι. *Sept.* Reg. 2, 11, 1.

διακαινήσιμος, ον, ἡ, (καινός) sc. ἑβδομάς, *the New Week, Easter-Week*, corresponding to the seven days τῶν ἀζύμων. Pseudo-*Germ.* 392 C. *Stud.* 1700 C. *Nic. CP.* 852 C Τὴν ἑβδομάδα τῆς διακαινησίμου. (Compare *Athan.* I, 652 A Τὰ ἕβδομα τοῦ πάσχα.)

διακαίω, *to burn through*. — **2.** Participle, διακεκαυμένος, *torrid*. *Gemin.* 833 C. *Cleomed.* 9, 27. *Strab.* 2, 1, 13. 17, 3, 1. 1, 2, 24, ζώνη, *the torrid zone*.

διακάλυμμα, ατος, τὸ, = κάλυμμα. *Method.* 348 A.

διακαλλύνω = καλλύνω. *Theod.* IV, 849 A. 853 B.

διακάμπτω (κάμπτω), *to bend*, neuter. *Sept.* Reg. 4, 4, 34.

διακαπνίζω (καπνίζω), *to smoke through*, neuter. *Achmet.* 29.

διακαραδοκέω = καραδοκέω. *Plut.* I, 941 F.

διακάρδιος, ον, (καρδία) *heart-piercing*. *Jos.* Ant. 19, 8, 2.

διακαρτερέω, *to endure*. *Jos.* Ant. 15, 3, 9, p. 748 Ἑαυτοῦ διακαρτερήσας ὀδυνηρῶς καὶ δυσχερῶς.

διακατάσχεσις = κατάσχεσις strengthened. *Just.* Tryph. 139.

διακατατίθημι = κατατίθημι. *Moschn.* 127, p. 66.

διακατελέγχω (κατελέγχω), *to confute completely*. *Luc.* Act. 18, 28.

διακατέχω (κατέχω), *to hold, possess; to occupy, inhabit*. *Sept.* Judith 4, 7. *Polyb.* 2, 17, 5. 4, 55, 6, et alibi. *Diod.* 14, 32. *Dion. H.* II, 667, 1. — **2.** *To hold back, check; counteract*. *Polyb.* 2, 51, 2. 6, 55, 2.

διακατοχή, ῆς, ἡ, (διακατέχω) *possession, occupation*. *Antec.* 3, 7, 1. *Justinian.* Cod. 1, 17, 3, § ζ'. *Basilic.* 6, 24, 5. *Leo.* Novell. 84.

διακάτοχος, ον, *possessor, occupant, detainer*. *Leo.* Novell. 84. *Gloss.*

διάκαυσις, εως, ἡ, (διακαίω) *a burning*. *Plut.* II, 892 F

διακαυτέον = δεῖ διακαίειν. *Geopon.* 17, 25.

διακαῶς (διακαής), adv. *warmly; eagerly*. *Alciphr.* 1, 27, 2. *Sophrns.* 3432 D. 3577 C.

διακεκλασμένως (διακλάω), adv. = διατεθρυμμένως. *Nil.* 516 B.

διακεντητέον = δεῖ διακεντεῖν. *Geopon.* 17, 19, 2.

διακέντιμος, ον, (κεντέω) *embroidered*. *Eudoc. M.* 14.

διακένωμα, ατος, τὸ, (κένωμα) *a hollow*. *Simoc.* 78, 24.

διακένως (διάκενος), adv. *not compactly*. *Jos.* Ant. 3, 7, 2. *Iambl.* Myst. 93, 15.

διακεράννυμι (κεράννυμι), *to mix up*. *Philostr.* 592.

διακερτομέω = κερτομέω. *Dion C.* 43, 20, 2.

διακηρύσσω (κηρύσσω), *to proclaim, declare*. *Diod.* 18, 7. *Plut.* I, 877 D.

διακιβδηλεύω = κιβδηλεύω. *Suid.* Ἀδάμ .... p. 89, 25.

διακινέω, *to move* or *go about*. *Apophth.* Anton. 34, τὴν ἔρημον, v. l. εἰς τὴν ἔρημον. Johann. Colob. 40, παρὰ τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν.

διακλάζω (κλάζω), *to ridicule*. *Chrys.* VII, 78 B.

διακλάω = διαθρύπτω. *Dion. H.* V, 107, 11. VI, 1093, 12 Διακλώμενοι ρυθμοί, *libidinous measures*.

διάκλεισις, εως, ἡ, (διακλείω) *a shutting out*. *Jos.* Ant. 18, 6, 4.

διακλείω (κλείω), *to shut out, cut off*. *Polyb.* 1, 73, 6. 1, 82, 13. 5, 51, 10, *Diod.* 13, 31. 14, 101. *Dion. H.* III, 1929, 13. *Jos.* B. J. 1, 19, 1 Διεκλείσθη .... συμμετασχεῖν.

διακληρονομέω (κληρονομέω) *to distribute, allot*. *Longin.* 12, 4.

διακλήρωσις, εως, ἡ, (διακληρόω) *allotment*. *App.* II, 22, 44.

διακλίνω (κλίνω), *to turn away from, to retreat*. *Polyb.* 6, 41, 11. 7, 11, 1. 11, 9, 8. *Plut.* I, 921 C. — **2.** *To decline, shun*. *Polyb.* 11, 15 5, τὴν φυγήν, *to refuse to run away*. 35, 4, 6, τὰς καταγραφάς.

διάκλισις, εως, ἡ, (διακλίνω) *retreat*. *Plut.* I, 396 F.

διακλύζω, *to rinse* the mouth. *Diosc.* 1, 19. 105. *Galen.* VI, 382 C Οἴνῳ κεκραμένῳ διακλύζονται, *rinse their mouths*. *Stud.* 1720 A.

διάκλυσις, εως, ἡ, *a rinsing*. *Stud.* 1661 C, οἴνου, *a rinsing of the mouth with wine*.

διάκλυσμα, ατος, τὸ, (διακλύζω) *a washing, wash, lotion* for the teeth. *Diosc.* 1, 53. 166. *Galen.* XIII, 494 B. — **2.** In the language of monasteries, *wine*. *Cyrill. Scyth.* V. S. 322 C. 323 B.

διακλυσμός, οῦ, ὁ, (διακλύζω) = διάκλυσις. *Typic.* 47.

διακλύω, bad form, = διακλύζω. *Stud.* 1717 C.

Digitized by Microsoft

διακλώθω = κλώθω. *Greg. Naz.* I, 1052 B.
διακνίζω, *to traduce.* *Dion. H.* VI, 1063, 14.
διάκοιλος, ον, = κοῖλος. *Diod.* 17, 115, as images.
διακολάπτω = κολάπτω. *Agath.* 106, 15.
διακολλάω = κολλάω. *Lucian.* III, 72, *inlaid with.*
διακολουθέω = ἀκολουθέω. *Sext.* 250, 19 as v. l.
διακολυμβάω (κολυμβάω), *to swim over* or *across.* *Sept.* Macc. 1, 9, 48. *Polyb.* 5, 46, 8, πρὸς αὐτὸν ἀπὸ τῆς τοῦ Μόλωνος στρατοπεδείας. *Diod.* 14, 116, τὸν Τίβεριν.
διακομιστής, οῦ, ὁ, (διακομίζω) *carrier* of letters. *Synes.* 1345 B. *Cyrill. A.* I, 213 B. X, 184 A. 349 D.
διακονέω, ήσω, *to give charity.* *Luc.* 8, 3, τινὶ ἀπό τινος. *Basil.* IV, 724 B διακονεῖσθαι, *to be supported.* *Pallad.* Laus. 1203 C, τινί τι. — **2.** *To be a deacon.* *Paul.* Tim. 1, 3, 10. 13. *Apophth.* 193 A, to perform the duties of deacon. — **3.** *To bid prayers, to exhort to prayer;* said of the deacon. *Const. Apost.* 8, 6.
διακονητής, ου, ὁ, (διακονέω) *attendant* of an aged monk. *Apophth.* 104 A. 260 A. *Joann. Mosch.* 3025 D.
διακονήτρια, ας, ἡ, *female attendant.* *Steph. Diac.* 1168 B.
διακονία, ας, ἡ, (διάκονος) L. *ministerium, service, attendance.* Classical. — **2.** Metonymically, *servants,* collectively considered. *Sept.* Macc. 1, 11, 58. *Polyb.* 15, 25, 4. — **3.** *Diaconate, deaconship.* *Paul.* Rom. 12, 7 ? *Orig.* III, 1329 B. *Anc.* 10. *Nic.* I, 18. *Athan.* II, 761 D. *Basil.* IV, 672 B. *Greg. Naz.* III, 988 D. *Epiph.* II, 185 B. *Pallad.* Laus. 1171 A. *Soz.* 1461 C. *Theod.* III, 1101 C. —**4.** Metonymically, *the deacons,* collectively considered. *Epiph.* II, 185 B. *Const. Apost.* 8, 10. 13. — **5.** Diaconia, *ministry, service, attendance,* with reference to the poor of the church. Hence, *charity, alms, supply* of food. *Luc.* Act. 6, 1, et alibi. *Paul.* Cor. 2, 9, 12, et alibi. *Apoc.* 2, 19. *Jul.* 305 D, τραπεζῶν. *Basil.* I, 264 B. *Apocr.* Act. Paul. et Thecl. 41 Εἰς διακονίαν τῶν πτωχῶν, *to be given to the poor.* *Const. Apost.* 3, 13. 4, 1. 7. 2, 25, τῶν τροφῶν. *Cassian.* I, 1180 A. — **6.** *Dispensatio, stewardship, purveyance,* with reference to the purveyor of a monastic establishment. *Cassian.* I, 1170 C. *Apophth.* 184 B. 237 A Ὁ τῆς διακονίας, *dispensator, purveyor.*
διακόνια, ων, τά, (διάκονος) *the deacon's place* in a church, = τὸ διακονικόν, μητατώριον. *Nic.* II, 672 A, τῆς ἐκκλησίας.
διακονικός, ή, όν, (διάκονος) *pertaining* or *relating to deacons.* *Eus.* II, 636 B. — **2.** Substantively, **(a)** τὸ διακονικόν, *the deacon's place* in a church. *Laod.* 21. *Philostrg.* 540 A. *Apophth.* 149 A. *Const.* (536), 1204 B. *Cyrill. Scyth.* V. S. 243 B. *Joann. Mosch.* 2872 A. — **(b)** τὰ διακονικά, in the *Ritual, the bidding prayer,* exhortation to prayer said by the deacon. (Compare *Chrys.* IX, 586 B. I, 614 C Ὁ διάκονος δὲ κελεύων εὔχεσθαι μετὰ τῶν ἄλλων. See also εἰρηνικά, συναπτή, προσφώνησις, κηρύσσω.)
διακόνισσα, ης, ἡ, *deaconess* = ἡ διάκονος. *Nic.* I, 19. *Epiph.* II, 744 D. *Chal.* Can. 15. *Justinian.* Cod. 1, 3, 46, § θ'. *Theoph.* 112, 13.
διακονιστής, οῦ, ὁ, = διακονητής, διάκονος. *Aster.* 173 B. *Ant. Mon.* 1704 B.
διακονίτζης, ἡ, ὁ, *little* διάκονος. *Genes.* 125, 20. *Theoph. Cont.* 275, 10, as a surname.
διάκονος, ου, ὁ, diaconus, *deacon.* *Paul.* Phil. 1, 1. Tim. 1, 3, 8. *Clem. R.* 1, 42. *Herm.* Vis. 3, 5. *Ignat.* 668 A. *Polyc.* 5, p. 1009 C. *Just.* 1, 65. *Iren.* 588 A. *Clem. A.* I, 1189 C. II, 328 C. *Hippol.* Haer. 460, 12. *Tertull.* I, 1218 A. II, 57 A. *Orig.* III, 381 D. 1241 B. *Malchio* 249 C. *Anc.* 2. *Chrys.* I, 614 C. — Ἡ διάκονος, *deaconess.* *Paul.* Rom. 16, 1. *Clem. A.* I, 1157 A, γυνή. *Basil.* IV, 729 B. *Chrys.* III, 593 E. *Chal.* Can. 15.
διακοπή, ῆς, ἡ, *a cutting through.* *Sept.* Job 28, 4, *passage.* Prov. 6, 15, *ruin.* Mich. 2, 13, *passage.* *Polyb.* 10, 10, 13, *channel* from a lake to the sea. *Strab.* 1, 3, 18, as of an isthmus. — Reg. 2, 5, 20 Αἱ Ἐπάνω Διακοπαί, בעל פרצים, a place. — **2.** *A cutting off* of limbs. *Diod.* II, 595, 30. — Tropically, *interruption.* *Orig.* IV, 364 B. *Eunap.* V. S. 2 (10). — **3.** *Divorce.* *Symm.* Deut. 24, 1 Βιβλίον διακοπῆς = ἀποστασίου.
διακοπτέον = δεῖ διακόπτειν. *Plut.* II, 819 A.
διακοπτικός, ή, όν, (διακόπτω) *fit for cutting off, removing.* *Clem. A.* I, 365 A. 744 A, τοῦ φλέγματος.
διακοπτός, ή, όν, *short ?* *Porph.* Cer. 294, 14.
διακόρευσις, εως, ἡ, = following. *Soran.* 259, 27.
διακόρησις, εως, ἡ, (διακορέω) *defloration, ravishment.* *Jos.* Ant. 7, 8, 1, p. 384.
διακόρως (διάκορος), adv. *to satiety.* *Poll.* 5, 151. *Dion C.* 68, 7, 4.
διακοσιάκις (διακόσιοι), adv. *two hundred times.* *Herod.* apud *Orib.* I, 498, 10.
διακοσιοκαιτετταρακοντάχους, ουν, (διακόσιοι, καί, τετταράκοντα, χόος) *of two hundred and forty measures.* *Strab.* 17, 3, 11.
διακοσιονταετής, ές, = διακοσίων ἐτῶν. *Anast. Sin.* 741 C.
διακοσιοντάχους, ουν, (διακόσιοι, χόος) *of two hundred measures.* *Strab.* 15, 3, 11. [Formed after the analogy of ἑκατοντάχους.]

Digitized by Microsoft

διακοσιοστός, ή, όν, *two hundredth*. *Dion. H.* III, 1711, 4.

διακοσιοτεσσαρακοντάχους, ουν, = διακοσιοκαιτετταρακοντάχους. *Strab.* 17, 3, 11 as v. l.

διακοσμέω, *to adorn*, etc. *Philon* II, 522, 40 Διεκεκόσμητο εἰς βασιλέα, was made a king.

διακοσμητικός, ή, όν, (διακοσμέω) *regulating*. *Iambl.* Myst. 292, 10, τῶν ὅλων.

διακοσμία, ας, ἡ, = διακόσμησις. *Proc.* II, 623, 12.

διάκοσμος, ου, ὁ, *order, rank*. Classical. Pseudo-*Dion.* 144 C. 196 B, οἱ ἀρχαγγελικοί.

διακοντίζομαι = ἀκοντίζομαι strengthened. *Genes.* 58, 15.

διακούω, *to be a disciple* of any one. *Strab.* 14, 1, 36. 48. *Diog.* 2, 113. *Porphyr.* Vit. Pyth. 6.

διακραδαίνω = κραδαίνω strengthened. *Cyrill. A.* I, 272 D.

διακρατέω, *to hold* in the mouth, as water. *Diosc.* 2, 181 (182), p. 292. — **2.** *To defend* a doctrine. *Strab.* 1, 1, 9.

διακράτησις, εως, ἡ, (διακρατέω) *a holding fast*. *Diosc.* Iobol. p. 56. *Iambl.* Myst. 33, 2. *Theoph. Cont.* 295, 12, *occupation*. — **2.** *Jurisdiction*, the limit within which power may be exercised. *Porph.* Adm. 205, 14. — **3.** *Deception* = ἀπάτη. *Eunap.* 53, 17.

διακρατητικός, ή, όν, = συνεκτικός. *Sext.* 408, 3, τινός.

διακρημνίζω = κρημνίζω. *Jos.* B. J. 1, 2, 4.

διακριβάζω (ἀκριβάζω), *to examine*. *Genes.* 23, 2.

διακρίβεια, ας, ἡ, (ἀκριβής) *exact observance* of the Law. *Sept.* Reg. 3, 11, 33 as v. l.

διακρίβωσις, εως, ἡ, (διακριβόω) *close investigation*. *Ptol.* Geogr. 8, 1.

διακρίνω, *to interpret* a dream. *Philon* II, 54, 35. *Achmet.* 210. — **2.** Mid. διακρίνομαι, *to doubt, hesitate: to scruple*. *Matt.* 21, 21. *Luc.* Act. 10, 20, et alibi. *Clementin.* 105 A. *Socr.* 404 C, κοινωνεῖν. *Joann. Mosch.* 2953 C. — Also in the active. *Pallad.* Laus. 1258 B Μηδὲν διακρίνας. — **3.** Substantively, οἱ Διακρινόμενοι, *Diacrinomeni, Separatists*, those who did not recognize the authority of the Chalcedonian council. *Tim. Presb.* 52 C. *Theod. Lector* 200 B. *Leont.* I, 1225 C. *Mal.* 495, 6. *Phot.* II, 60 B. *Cedr.* II, 449. [*Apollon. D.* Synt. 47, 25 διακεκρίνθαι. *Dion C.* 42, 5, 7 διακεκρίδαται.]

διάκρισις, εως, ἡ, *interpretation* of dreams. *Philon* II, 55, 1. *Paus.* 1, 34, 5. — **2.** *Discretion*, superior judgment. *Athan.* I, 548 A. *Macar.* 472 D. *Apophth.* 77 B. — **3.** *Hesitation, doubt*. *Clem. A.* II, 637 B. *Orig.* III, 948 C. *Basil.* III, 1036 C. D. — **4.** Discrimen, *contest*. *Polyb.* 18, 11, 3 Πλεονάκις γέγονε τούτων τῶν τάξεων καὶ τῶν ἀνδρῶν πρὸς ἀλλήλους διάκρισις. [Apparently a Latinism.]

διακριτής, οῦ, ὁ, = ὁ διακρίνων. *Epiph.* III, 160 C.

διακριτικός, ή, όν, *discreet*, of superior judgment. *Apophth.* 301 C.

διακριτικῶς, adv. *separately*. *Poll.* 7, 207. *Sext.* 216, 2.

διακροβολίζομαι = ἀκροβολίζομαι. *Jos.* B. J. 4, 7, 1. *Onos.* 14, 2.

διακροβολισμός, οῦ, ὁ, = ἀκροβολισμός. *Strab.* 3, 3, 7.

διακρουστέον = δεῖ διακρούειν. *Isid.* 1341 C.

διακρουστικός, ή, όν, (διακρούω) *able to knock down*. *Clem. A.* II, 388 B, ἀποριῶν, *to answer, to solve*. — *Apollon. D.* Synt. 284, 20, ῥῆμα, *a verb denoting to circumvent* (παραλογίζομαι, κλέπτω, ἀπατῶ).

διακρούω, *to produce a jarring sound*, as in καὶ Ἀθηναίων, there being a *hiatus* between the two words. *Dion. H.* V, 167, 8. — **2.** *To knock* at a door, = κρούω. *Vit. Epiph.* 37 D.

διακρύπτω = κρύπτω. *Sept.* Reg. 1, 3, 17 as v. l. *Poll.* 6, 209.

διακτενίζω (κτενίζω), *to comb elegantly*. *Philostr.* 335.

διακτενισμός, οῦ, ὁ, *a combing elegantly*. *Clem. A.* I, 577 C.

διακυβερνητικός, ή, όν, = κυβερνητικός. *Epiph.* II, 677 A.

διακυβεύω = κυβεύω. *Plut.* I, 19 F, et alibi.

διακυμαίνω (κυμαίνω), *to make* the sea *to swell*. *Lucian.* I, 327.

διακυμβαλίζω = κυμβαλίζω. *Greg. Nyss.* II, 253 A, τὸν λόγον.

διακυρίσσομαι or διακυρίττομαι = κυρίσσω. *Synes.* 1192 A, τινί.

διακωδωνίζω, *to ring the bell*. *Philostr.* 619, dismissing the boys. *Porphyr.* Abst. 359. — **2.** *To noise abroad*, = διαφημίζω. *Strab.* 2, 3, 4.

διακωθωνίζω = κωθωνίζω. *Greg. Nyss.* II, 280 B Γραός τινος διακωθωνιζομένης.

διάκων, ονος, ὁ, diacon = διάκονος, ου, *deacon*. *Joann. Mosch.* 3109 D. *Cyprian* Epist. 3, 1, et alibi. *Porph.* Cer. 219, 16. (Compare ἔγγων for ἔγγονος.)

διαλαλέω, *to address* an assembly. *Theoph.* 489, 12. *Porph.* Cer. 155, τὸν λαὸν τὸ ἐν ἀγυιᾷ ἐκτελέσαι τὴν τεσσαρακοστήν.

διαλαλιά, ας, ἡ, L. *interlocutio*. *Justinian.* Cod. 7, 62, 36. — **2.** *Proclamation, edict, decree*. *Justinian.* Cod. 10, 11, 8, § δʹ. *Mal.* 389, 11 Ἀπὸ διαλαλιᾶς, *by order*.

διάλαμπρος, ον, *very* λαμπρός. *Schol. Arist.* Pac. 774.

διαλαμπρύνω = λαμπρύνω. *Diosc.* Iobol. p. 50, *to elucidate*. *Plut.* II, 735 A.

*διαλανθάνω, *to escape notice*. — Ὁ διαλανθάνων or διαλεληθὼς λόγος, a species of sophism. *Chrysipp.* apud *Diog.* 7, 198. *Clem. A.* II, 25 B. *Diog.* 2, 108.

Digitized by Microsoft

διαλγέω = ἀλγέω strengthened by διά. *Polyb.* 4, 4, 2. *Diod.* 4, 9, p. 255, 6.

διαλεαίνω (λεαίνω), *to masticate thoroughly.* *Orig.* VII, 73 C.

διαλέγομαι, *to talk to.* *Epict.* 4, 11, 29 Ἄπελθε καὶ τῷ χοίρῳ διαλέγου ἵν' ἐν βορβόρῳ μὴ κυλίηται.

διάλειμμα, ατος, τὸ, *interval* of time. *Polyb.* 1, 66, 2, τῆς ἐξαποστολῆς. *Plut.* I, 155 E Ἐκ διαλειμμάτων, *at intervals.* *Orig.* I, 900 D.

διαλείφω (ἀλείφω), *to expunge.* *Chamael.* apud *Athen.* 9, 72. *Plut.* I, 1033 A.

διάλειψις, εως, ἡ, (διαλείπω) *intermission.* *Erotian.* 358.

διαλεκτικεύομαι (διαλεκτικός), *to be a logician.* *Anton.* 8, 13.

διάλεκτος, ου, ἡ, *language*, as the Greek, the Latin. *Polyb.* 1, 67, 9, et alibi. *Diod.* 5, 6. 17, 53. 67. *Dion. H.* I, 18, 5. 21, 4. *Strab.* 1, 2, 34. — **2.** *Dialect*, a variety of a particular language. *Dion. H.* V, 17, 1. *Strab.* 8, 1, 2. *Lesbon.* 166 (178). *Sext.* 612, 7. *Clem. A.* I, 880 A. II, 353 A. — **3.** *Style.* *Agathar.* 119, 27. *Dion. H.* V, 15, 8. 185, 9. VI, 758, 4. 761, 9, et alibi.

διαλελυμένως (διαλύω), adv. *loosely.* *Eus.* VI, 988 B. — **2.** *In prose*, not in verse; opposed to ἐμμέτρως. *Heph.* 5, 7. *Schol. Arist.* Eq. 941. — **3.** *By resolution* of a long vowel or syllable into two syllables; or of a compound word into its component parts; as χαλκέα χαλκῆ. *Phryn.* 122. *Moer.* 376. *Athen.* 15, 19.

διάλεξις, εως, ἡ, *passage*, in a book. *Dion. H.* VI, 1020, 10. *Drac.* 56, 23 Ἀττικαὶ διαλέξεις, *Attic phrases*, the title of a work of Aristophanes the grammarian. — **2.** *Speech, conversation*, = διάλεκτος. *Symm.* Cant. 4, 3. — **3.** *Language*, as the Latin. *Dion C.* 60, 17, 4. — **4.** *Homily.* *Eus.* H. E. 5, 26. 6, 36.

διαλευκαίνω = λευκαίνω. *Philostr.* 883. — Tropically, *to elucidate.* *Diosc.* Iobol. p. 50 as v. l.

διάλευκος, ον, (λευκός) *marked with white spots*, as a goat. *Sept.* Gen. 30, 32. *Diod.* 17, 77. *Strab.* 17, 1, 31. *Philon* I, 649, 29.

διαληπτικός, ή, όν, (διαλαμβάνω) *marking, denoting.* *Anton.* 10, 8. *Epiph.* II, 596 D, τινός. III, 113 A, ἑτέρου προσώπου.

διαληρέω = ληρέω. *Eunap.* 93, 8.

διάληψις, εως, ἡ, (διαλαμβάνω) *capacity* of a vessel. *Diod.* 3, 37, p. 203, 99. — **2.** *Conception, comprehension, opinion, judgment: resolution.* *Sept.* Macc. 2, 3, 32. *Aristobul.* apud *Eus.* III, 1101 B. *Polyb.* 2, 50, 11. 3, 4, 6, et alibi. *Hipparch.* 1013 B. *Gemin.* 804 C. *Diod.* 18, 54. II, 586, 47 Διάληψιν ἔσχε παρὰ τοῖς πολλοῖς ὡς νωθρὸς ὤν, *he had the reputation with most people of being dull.* *Aristeas* 18. *Clem. A.* I, 405 A. *Diog.* 8, 70. — **3.** *Thrust* with a straight sword; opposed to καταφορά. *Polyb.* 2, 33, 6 Ἐκ διαλήψεως, *by thrusting.*

διαλιμπάνω = διαλείπω. *Sept.* Tobit 10, 7.

διάλιος or **διᾶλις**, ὁ, the Latin d i a l i s. *Dion C.* 59, 28, 5. *Plut.* II, 289 E.

διαλιχμάομαι = διαλείχω. *Agath.* 70, 14.

διαλλάγιον, ου, τὸ, = ἀλλάγιον? *Theoph. Cont.* 119, 9, τὸ κατὰ τὰς φυλακάς.

διάλλαγμα, ατος, τὸ, *difference.* *Dion. H.* III, 1465, 10.

διαλλακτήριος, ον, (διαλλακτήρ) *conciliatory.* *Dion. H.* II, 913, 16. *App.* II, 103, 18. 372, 58. *Basil.* I, 212 C τὸ διαλλακτήριον, *reconciliation.*

διαλλακτικός, ή, όν, = preceding. *Dion. H.* III, 1384, 14.

διαλλάσσω, *to excel.* *Diod.* 17, 9. *Dion. H.* VI, 941, 9. — **2.** *To die* = μεταλλάσσω. *Cornut.* 211.

διάλληλος, ον, = δι' ἀλλήλων, *in a circle.* *Apollon. D.* Pron. 302 A. 324 A. Adv. 535, 31. *Sext.* 27, 23. 37, 24. 72, 10, τρόπος, *reasoning in a circle.*

διαλοάω = ἀλοάω. *Ael.* N. A. 1, 9.

διαλογικός, ή, όν, (διάλογος) *dialogical.* Pseudo-*Demetr.* 13, 8. *Basil.* IV, 572 B.

διαλογικῶς, adv. *dialogically.* *Theod.* IV, 29 A. 1348 C. *Euagr.* 2669 A.

διαλογιστικός, ή, όν, *reasoning, reflecting.* *Plut.* II, 1004 D, δύναμις, *the reasoning faculty.* *Nemes.* 664 A.

Διάλογος, see Γρηγόριος.

διαλοιδορέω = διαλοιδορέομαι. *Max. Conf.* II, 260 C.

διαλοιδόρησις, εως, ἡ, (διαλοιδορέομαι) *a reviling.* *Sept.* Sir. 27, 15.

διαλυπέω = λυπέω. *Plut.* II, 578 C.

διάλυσις, εως, ἡ, *resolution into.* *Dion. H.* V, 71, 15. — **2.** *Refutation* of a sophism. *Sext.* 113, 30. — **3.** *Resolution* of a compound word into its component parts; or of a long syllable into two syllables; as ἑ αὐτήν for ἑαυτήν. *Apollon. D.* Pron. 362 C. *Porphyr.* Prosod. 110.

διάλυτος, ον, (διαλύω) *resolved, loose.* — **2.** Substantively, τὸ διάλυτον, d i a l y t o n = ἀσύνδετον. *Diomed.* 448, 5.

διαλύτρωσις, εως, ἡ, (λυτρόω) *release, liberation* of prisoners of war. *Polyb.* 6, 58, 11. 27, 11, 3.

διαλύω, *to refute* a sophism. *Sext.* 113, 31. — **2.** *To break the fast*, = καταλύω. *Stud.* 1696 C, εἰς ἔλαιον καὶ ἰχθύας, *we eat fish* on certain church-feasts. 1700 C, τὴν ἑβδομάδα τῆς διακαινησίμου, to be allowed to eat meat.

διαλωβάομαι = λωβάομαι strengthened. *Polyb.* 11, 4, 1. *Plut.* II, 986 E.

Digitized by Microsoft

διαμαγεύω = μαγεύω. *Lucian.* II, 443.
διαμάλαξις, εως, ἡ, (διαμαλάσσω) *emollition. Galen.* XII, 116 E.
διαμαλάσσω = μαλάσσω. *Phryn.* P. S. 31, 18.
διαμανθάνω (μανθάνω), *to learn by inquiry. Philostr.* 20. *Genes.* 88, 13.
διαμαντεύομαι = μαντεύομαι. *Dion. H.* I, 173, 5. *Plut.* II, 302 D, et alibi.
διαμαρτάνω, *to miss,* etc. Classical. Pseudo-*Demetr.* 82, 23 διημαρτημένος, *faulty* style.
διαμαρτία, ας, ἡ, = ἁμαρτία, *sin. Philon* I, 345, 31.
διαμαρτύρομαι, *to protest. Ephes.* 1120 D, αὐτοὺς μηδὲν προπετὲς πρᾶξαι.
διαμασάομαι, *to masticate. Sept.* Sir. 34, 16 Μὴ διαμασῶ, *eat not forever.*
διαμάσησις or διαμάσσησις, εως, ἡ, *mastication. Diosc.* 1, 17. ‹5, 84, p. 741. *Nemes.* 693 C.
διαμαστίγωσις, εως, ἡ, (διαμαστιγόω) L. *flagellatio, scourging. Tertull.* I, 626 A. *Plut.* II, 239 D. *Theod.* IV, 1064 C.
διαμαστίζω = διαμαστιγόω. *Eus.* II, 1177 C.
διαμαστροπεύω (μαστροπεύω), *to procure* (in a bad sense). *Plut.* I, 714 A. *App.* II, 192, 98 -σθαι γάμοις τὴν εὐδαιμονίαν.
διαμαχέω = διαμάχομαι. *Jos.* B. J. 6, 9, 4, πρὸς τὴν ἀνάγκην.
διαμειρακιεύομαι = μειρακιεύομαι. *Plut.* I, 887 A, τοῖς σοφισταῖς.
διάμειψις, εως, ἡ, (διαμείβω) *exchange* of prisoners. *Plut.* I, 178 C. 924 B, et alibi.
διαμελαίνω = μελαίνω, active and neuter. *Plut.* II, 950 A. 921 F.
διαμελίζω = μελίζω, *to cut up in pieces. Diod.* II, 595, 29. *Jos.* Ant. 3, 9, 1. *Plut.* II, 993 B.
διαμελίζομαι (μελίζω), *to sing. Plut.* II, 973 B.
διαμελισμός, οῦ, ὁ, (διαμελίζω) *a cutting up in pieces. Plut.* II, 355 B, et alibi.
διαμέμνημαι = μέμνημαι strengthened. *Lyd.* 142, 19.
διαμεμερισμένως (διαμερίζω), adv. *separately. Schol. Dion. Thr.* 787, 25.
διαμερής, ές, = διμερής. *Aristeas* 21. *Galen.* II, 267 B.
διαμεριμνάω = μεριμνάω. *Genes.* 64, 16.
διαμεσολαβέω = μεσολαβέω. *Genes.* 116, 16.
διάμεσος, ον, = διὰ μέσου, *between. Galen.* II, 256 D.
διαμετρέω, ήσω, (διάμετρος) *to be diametrically opposite,* as the full moon in relation to the sun. *Cleomed.* 46, 5, ἀλλήλοις. 84, 22. 46, 24, τὸν ἥλιον. *Ptol.* Tetrab. 116. *Sext.* 730, 12. 32. 734, 14. *Diog.* 7, 146. *Anatol.* 213 A. — Also in the middle. *Hermes Tr.* Iatrom. 388, 34.

διαμέτρησις, εως, ἡ, (διαμετρέω) *a measuring, measurement; measure. Sept.* Par. 2, 3, 3. 2, 4, 2, *diameter.* Ezech. 42, 15. *Plut.* II, 785 C, of flour. — *Ptol.* Tetrab. 195, *the being diametrically opposite.*
διαμετρικός, ή, όν, (διάμετρος) *diametrical. Theol. Arith.* 3. 59.
διάμετρος, ον, (μέτρον) *diametrically opposite. Cleomed.* 27, 24, τοῦ ὁρίζοντος, at the equator. *Sext.* 730, 15, sc. ζῴδιον. *Hippol.* Haer. 182, 50. *Anatol.* 213 A, τῷ ἡλίῳ. — **2.** Substantively, ἡ διάμετρος, sc. γραμμή, *diameter.* Ἐκ διαμέτρου, *diametrically. Plut.* II, 757 A. *Lucian.* I, 636.
διαμηκίζω (μῆκος) = διαμετρέω. *Ptol.* Tetrab. 125. 151. 169 -σθῆναι. 197, ἀλλήλους.
διαμηνύω = μηνύω. *Strab.* 11, 14, 4. *Cyrill. A.* II, 97 A.
διαμηρισμός, οῦ, ὁ, = τὸ διαμηρίζειν. *Plut.* II, 653 E. *Diog.* 9, 172.
διαμηχανητέον = δεῖ διαμηχανᾶσθαι. *Plut.* II, 131 E.
διαμικρολογέομαι (μικρολογέομαι), *to haggle. Plut.* I, 95 F.
διαμιλλητέον = δεῖ διαμιλλᾶσθαι. *Plut.* II, 817 D.
διάμμος, ον, (ἄμμος) *sandy. Polyb.* 34, 10, 3. *Strab.* 1, 3, 7, p. 80, 6.
διαμοιβή, ῆς, ἡ, = ἀμοιβή. *Genes.* 71, 12. 82, 13.
διαμολύνω = μολύνω. *Plut.* II, 504 D.
διαμονομαχέω = μονομαχέω. *Plut.* II, 482 C.
διάμονος, ον, (διαμένω) *lasting, permanent. Aster. Urb.* 152 B.
διαμορφόω = μορφόω. *Hipparch.* 1041 C. *Plut.* II, 722 C.
διαμόρφωσις, εως, ἡ, = μόρφωσις. *Plut.* II, 1023 C. Pseudo-*Demetr.* 87, 4. *Clem. A.* I, 308 A.
διαμορφωτικός, ή, όν, (διαμορφόω) *forming, shaping. Ptol.* Tetrab. 142.
διαμοτόω, ώσω, (μοτόω) *to put in lint. Paul. Aeg.* 88, 94.
διαμότωσις, εως, ἡ, = τὸ διαμοτοῦν. *Paul. Aeg.* 170.
διαμυκτηρίζω = μυκτηρίζω strengthened. *Diog.* 9, 113.
διαμύσσω = ἀμύσσω. *Hippol.* Haer. 166, 4.
διαμφιβάλλω = ἀμφιβάλλω. *Simoc.* 282, 9.
διαμφοδέω, ήσω, (ἄμφοδος) = ἁμαρτεῖν τῆς ὁδοῦ, *to miss the* right *way. Apollon. S.* 3, 3. *Sext.* 397, 26, *to err.*
διαμφότερος, α, ον, = ἀμφότερος. *Amphil.* 37 B.
διαμωκάομαι = μωκάομαι. *Iren.* 1043 A. *Dion C.* 59, 25, 4. *Iambl.* V. P. 460.
διαμώκησις, εως, ἡ, *a mocking. Athen.* 5, 62.
διαμωκίζω = διαμωκάομαι. *Damasc.* II, 353 A.

Digitized by Microsoft

διαναβάλλω = ἀναβάλλω. *Genes.* 27, 2 -σθαι.
διανάγω = ἀνάγω. *Galen.* XII, 328 F.
διαναδίδωμι = ἀναδίδωμι. *Damasc.* I, 896 C.
διανακάμπτω = ἀνακάμπτω. *Leo Diac.* 97, 4.
διανακύπτω = ἀνακύπτω. *Aristeas* 3. *Philon* I, 383, 4.
διαναπαύω = ἀναπαύω. — Mid. διαναπαύεσθαι, *to die. Eus.* II, 937 B.
διαναπνοή, ῆς, ἡ, = ἀναπνοή. *Galen.* XII, 105 A.
διαναρτάω = ἀναρτάω. *Iambl.* Adhort. 208.
διανάσσω or διανάττω (νάσσω), *to calk. Strab.* 4, 4, 1.
διαναυμαχέω = ναυμαχέω. *Dion. H.* VI, 787, 8, πρὸς τὴν τριήρη.
διανεμόω (ἀνεμόω), *to fill* a sail *with wind. Lucian.* II, 465.
διανέμω, *to distribute, to divide. Dion. H.* II, 1030, 3, εἰς τέσσαρας μοίρας. *Philon* I, 12, 41. *App.* II, 534, 59 διανεμήσεσθαι, passive.
διανενεμημένως (διανέμω), adv. *distributively. Clem. A.* II, 344 B.
διανερέσθαι = ἀνερέσθαι. *Anton.* 3, 4.
διανευρόω = νευρόω, *to nerve. Cyrill. A.* III, 1060 D. IV, 324 A.
διάνευμα, ατος, τὸ, (διανεύω) *nod. Cyrill. A.* I, 193 D.
διανεύω (νεύω), *to beckon: to wink at. Sept.* Ps. 34, 19. Sir. 27, 22. *Diod.* 3, 18. 17, 37. *Plut.* Frag. 859 C. *Lucian.* II, 122, ἀλλήλοις. *Achmet* 122 -σασθαί τινι. — **2.** *To dodge* a missile. *Polyb.* 1, 23, 7.
διανήθω = νήθω. *Sept.* Ex. 28, 8. 35, 6.
διάνηξις, εως, ἡ, (διανήχομαι) *a swimming through. Epiph.* I, 1021 B.
διανήφω = νήφω. *Athan.* I, 761 C. *Macar.* 485 A.
διανήχομαι (νήχομαι) = διανέω, *to swim across. Apollod.* 2, 5, 10, 9. *Diod.* 19, 18. 20, 88. *Dion. H.* I, 89, 11.
διανθίζω (ἀνθίζω), *to paint with flowers. Sept.* Esth. 1, 6. *Diod.* 5, 30. *Philon* I, 346, 1. *Jos.* B. J. 5, 5, 7. *Plut.* I, 361 B.
Διάνιον, ου, τὸ, (Diana) *temple of Diana* (Ἀρτεμίσιον). *Strab.* 3, 4, 6.
διανοέομαι = μεταμέλομαι. *Sept.* Gen. 6, 6.
διανόησις, εως, ἡ, = τὸ διανοεῖσθαι. *Nemes.* 661 A, differs from νόησις.
διανοητός, ή, όν, (διανοέομαι) *thought over. Nemes.* 661 A.
διάνοια, ας ἡ, *mind. Epict.* 2, 2, 13 Ἐξ ὅλης τῆς διανοίας, *toto pectore, with the whole heart.* — **2.** *Animus, intention, purpose;* technical. *Hermog.* Rhet. 14, 9. 23, 14. 54, 10.
διανοικίζω = ἀνοικίζω. *Philostr.* 583.
διάνοιξις, εως, ἡ, = ἄνοιξις. *Iren.* 1237 D. *Anast. Sin.* 45 A.
διανομεύς, έως, ὁ, (διανέμω) *distributor. Plut.* I, 484 B. *Polyaen.* 1, 34, 2.
διανομή, ῆς, ἡ, *distribution, division. Dion. H.* III, 1695, 12 Οἱ περὶ τῆς διανομῆς λόγοι, *leges agrariae.* — **2.** *Largitio, largess, presents distributed* to the *people. Anton.* 1, 16. *Lucian.* III, 264.
διανομία, ας, ἡ, = διανομή. *Theod.* I, 1988 C.
διανοστέω = νοστέω. *Simoc.* 86, 5.
διανοσφίζω (νοσφίζω), *to divide* the earth. *Dion. P.* 19. — **2.** Mid. διανοσφίζομαι, *to peculate. Diod.* 19, 71.
διανταίως (διανταῖος), adv. *right through. Antyll.* apud *Orib.* III, 618, 1.
διαντιβάλλω = ἀντιβάλλω. *Eutych.* 2405 A.
διανυκτέρευσις, εως, ἡ, (διανυκτερεύω) *a sitting up all night.* Hence, *vigil. Eus.* II, 181 B. 537 C, τοῦ πάσχα. *Const. Apost.* 5, 19.
διανυκτέριος, ον, *all night. Andr. C.* 1245 C.
διάνυσμα, ατος, τὸ, (διανύω) *accomplishment, performance. Polyb.* 9, 13, 6. 9, 14, 8. 9, 15, 3, *work to be done.*
διανύσσω = νύσσω. *Aristaen.* 1, 19, p. 94.
διανυστέον = δεῖ διανύειν. *Agath.* 66, 17.
διαξηραίνω (ξηραίνω), *to dry up. Diod.* 1, 10.
διάξηρος, ον, (ξηρός) *very dry. Geopon.* 6, 2, 4.
διάξιμος, ον, (διάγω) *to be supported? Justinian.* Cod. 1, 15, 2.
διαξιφισμός, οῦ, ὁ, (διαξιφίζομαι) *sword-fight. Plut.* II, 597 E.
διάξυλον, ου, τὸ, (ξύλον) *cross-bar. Apollod. Arch.* 34. — **2.** A synonyme of ἀσπάλαθος. *Diosc.* 1, 19.
διαξυράομαι = ξυράομαι, ξύρομαι. *Epict.* 1, 2, 29.
*διάξυσμα, ατος, τὸ, = ξύσμα. *Chrysipp.* apud Pseudo-*Plut.* Nobil. 950 B. — **2.** *Flute* of a column. *Diod.* 13, 82.
διαπαγκρατιάζω = παγκρατιάζω. *Plut.* II, 811 D.
διαπαίγνιον, ου, τὸ, = παίγνιον strengthened. *Aster.* 412 C.
διαπαλαίω, *to struggle* with any one. *Philon* II, 544, 18. *Jos.* Ant. 1, 20, 2.
διαπάλη, ης, ἡ, = πάλη. *Plut.* II, 50 F, et alibi.
διαπαννυχίζω = παννυχίζω. *Plut.* II, 775 D. *Poll.* 6, 108. 109. *Dion. Alex.* 1317 B.
διαπαννυχισμός, οῦ, ὁ, (διαπαννυχίζω) *vigil,* in a temple. *Dion. H.* I, 274, 12.
διαπαντάω = ἀπαντάω. *Porphyr.* Abst. 240.
διαπαππαίνω = παππαίνω. *Plut.* I, 180 F.
διαπαρασιωπάω = παρασιωπάω. *Genes.* 20, 15.
διαπαρατηρέομαι = παρατηρέομαι strengthened. *Sept.* Reg. 2, 3, 30.
διαπαρατριβή, ῆς, ἡ, = παρατριβή. *Paul.* Tim. 1, 6, 5. *Clem. A.* I, 736 C. *Anast. Sin.* 1841 C.

Digitized by Microsoft

διαπαρθένευσις, εως, ἡ, = τὸ διαπαρθενεύειν. *Cyrill. A.* I, 544 D.
διαπαροξύνω = παροξύνω. *Jos.* Ant. 10, 7, 5.
διαπατέω = πατέω. *Polyb.* 3, 55, 2. *Philon* I, 354, 8.
διαπεζεύω = πεζεύω. *Epiph.* II, 776 B.
διαπειράζω = διαπειράομαι. *Sept.* Macc. 3, 5, 40. *Jos.* Ant. 15, 4, 2.
διαπενθέω = πενθέω. *Plut.* I, 109 C.
διαπεραίωσις, εως, ἡ, (περαίωσις) *a crossing over. Marcian.* 91.
διαπέραμα, ατος, τὸ, (διαπεράω) *passage across. Strab.* 6, 1, 5. *Arr.* P. M. E. 32.
διαπερασμός, οῦ, ὁ, (διαπεραίνω) *a bringing to an end, closing. Epiph.* II, 49 C.
διαπεριπατέω = περιπατέω. *Athen.* 4, 46, et alibi.
διαπερονάω = περονάω, *to pierce. Diod.* 4, 64. *Dion. H.* III, 1926, 8. *Apollod. Arch.* 45.
διαπεταγμός, οῦ, ὁ, (διαπετάννυμι) *an extending, a stretching out* of the arms. *Nil.* 500 D.
διαπετάζω = διαπετάννυμι. *Caesarius* 1164.
διαπέτασμα, ατος, τὸ, = καταπέτασμα. Pseud-*Athan.* IV, 997 B. *Achmet.* 262.
διαπεσσεύω or διαπεττεύω = πεσσεύω. *Lucian.* II, 415.
διαπευθύνω = ἀπευθύνω *through. Anast. Sin.* 1189 C.
***διαπήγιον**, ου, τὸ, (διαπήγνυμι) *cross-beam. Heron* 119.
***διάπηγμα**, ατος, τὸ, = preceding. *Philon B.* 74. *Heron* 254.
διαπήδησις, εως, ἡ, (διαπηδάω) *a gushing forth* of blood. *Galen.* VIII, 645 A. X, 79 B. *Protosp.* 87, 6. (Compare *Hom.* Il. 7, 262 Μέλαν δ' ἀνεκήκιεν αἷμα.)
διαπιέζω = πιέζω. *Lucian.* II, 338.
διαπιθανεύομαι = πιθανεύομαι, πιθανολογέω. *Sext.* 358, 26.
διαπικραίνω = πικραίνω. *Plut.* II, 457 A.
διάπικρος, ον, = λίαν πικρός. *Diod.* 2, 48. 19, 98.
διαπιμπλάω = διαπίμπλημι. *Dion C.* 72, 8, 5.
διαπιπράσκω (πιπράσκω), *to sell off. Plut.* I, 477 A.
διαπίπτω, *to be deceived* or *cheated. Epict.* 1, 7, 6. — **2.** In ecclesiastical Greek, *to back-slide. Eus.* H. E. 5, 2 (titul.). — **3.** Ἡ διαπίπτουσα, also ὁ τόπος ὁ διαπίπτων, *Tophet. Sept.* Jer. 19, 12. 13.
διαπλανάω = πλανάω. *Diod.* 17, 116. *Epict.* 1, 7, 11. *Plut.* II, 917 E. Pseudo-*Jacob.* 6, 1.
διάπλασις, εως, ἡ, = following. *Just.* Cohort. 4. *Galen.* II, 172 D. 174 D. *Clem. A.* II, 149 A. *Basil.* I, 192 A. *Procl.* Parm. 615 (13). *Anast. Sin.* 220 C.
διάπλασμα, ατος, τὸ, *vessel. Schol. Arist.* Vesp. 616.
διαπλασμός, οῦ, ὁ, (διαπλάσσω) *formation. Plut.* II, 877 D.
διαπλάσσω = πλάσσω. *Philon* I, 32, 17. 32, 25. 119, 7. *Jos.* B. J. 7, 8, 1. *Clem. A.* I, 257 B.
διαπλαστικός, ή, όν, = πλαστικός. *Galen.* III, 71 D. *Alex. Aphr.* Probl. 66, 5.
διάπλαστος, ον, *formed. Athenag.* 1008 B Καὶ διαπλάστῳ, the context seems to require καὶ ἀδιαπλάστῳ.
διαπληκτίζομαι, ίσομαι, (πληκτίζομαι) *to come to blows, to quarrel. Sept.* Ex. 2, 13. *Cleomed.* 70, 18. *Plut.* I, 513 D. *Afric.* 69 B.
διαπληκτισμός, οῦ, ὁ, (διαπληκτίζομαι) *a coming to blows, quarrel. Plut.* 710 C.
διαπλόκινος, ον, (διάπλοκος) *wicker. Strab.* 17, 1, 50, σκάφος.
διάπλοκος, ον, (διαπλέκω) *interwoven. Heliod.* 2, 3.
διαπλόω (ἁπλόω), *unfold, spread out, expose. Antip. S.* 72. *Eus.* II, 329 A. *Greg. Nyss.* III, 420 C. 1081 B. *Aster.* 204 D.
διαπνοή, ῆς, ἡ, *perspiration. Aët.* 3, 5, p. 48, 23. ἡ ἄδηλος, *insensible perspiration.*
διάπνοια, ας, ἡ, = preceding. *Poll.* 2, 219. *Geopon.* 7, 6, 10.
διαποζεύγνυμι = ἀποζεύγνυμι. *Philon* I, 255, 38.
διαποθνήσκω = ἀποθνήσκω strengthened. *Polyb.* 16, 31, 8.
διαποιμαίνω = ποιμαίνω strengthened. *Cyrill. A.* II, 40 C.
διαπολιτεία, ας, ἡ, (διαπολιτεύομαι) *political partisanship. Cic.* Att. 9, 4. *Plut.* II, 510 C.
διαπομπεύω = πομπεύω *in disgrace. Anast. Sin.* 1052 B.
διαπόμπησις, εως, ἡ, = ἀπόπεμψις. *Clem. A.* II, 448 A.
διαπόμπιμος, ον, (διαπέμπω) *sent, exported. Diod.* 2, 49.
διαπονηρεύομαι = πονηρεύομαι. *Dion. H.* V, 590, 18.
διαπόνησις, εως, ἡ, (διαπονέω) *elaboration, a working; preparing. Plut.* II, 693 D. *Clem. A.* I, 625 A.
διαπονητέον = δεῖ διαπονεῖν. *Philon* II, 235, 21. *Clem. A.* I, 624 B.
διαπονητῶς, adv. *in an elaborate manner.* Dubious. *Philon* II, 20, 28.
διάπονος, ον, (πόνος) *hardy. Plut.* I, 420 F. II, 135 F.
διαπόνως (διάπονος), adv. *laboriously. Plut.* I, 174 C.
διαπόρησις = ἀπόρησις strengthened. *Polyb.* 28, 3, 6. *Philon* II, 171, 24. *Apollon. D.* Adv. 534, 16, in questions like μὴ ἔγραψας; *Athenag.* 981 A.
διαπορητέον = δεῖ διαπορεῖν. *Philon* I, 197, 26, et alibi.

Digitized by Microsoft

διαπορητικός, ή, όν, (διαπορέω) *dubitative*. *Plut.* II, 395 A. *Apollon. D.* Conj. 490, 1, σύνδεσμος (ἆρα). *Men. Rhet.* 156, 5.

διαπορητικῶς, adv. *dubitatively*. *Apollon. D.* Conj. 496, 4 (μὴ γράψει;). *Basil.* I, 472 A.

διαπορθμευτικός, ή, όν, (διαπορθμεύω) *permeating*, Pseudo-*Dion.* 301 B. 333 D.

διαπορθμευτικῶς, adv. *by permeating*. Id. 564 C.

***διαπορία**, ας, ἡ, = ἀπορία. *Epicur.* apud *Diog.* 10, 2. *Plut.* II, 1095 C.

διαπόρφυρος, ον, (πορφύρα) *streaked with purple*. *Diosc.* 1, 10.

διαποστέλλω = ἀποστέλλω strengthened. *Polyb.* 5, 42, 7.

διαποστολή = ἀποστολή. *Polyb.* 5, 37, 3, et alibi. *Dion. H.* III, 1340, 1.

διαποσώζω = ἀποσώζω. *Arr.* Indic. 37, p. 359, 18.

διαπρακτέω = ἀπρακτέω *wholly*. *Genes.* 73, 12.

διάπρασις, εως, ἡ, = πρᾶσις. *Sept.* Lev. 25, 33. *Dion. H.* III, 1376, 1. *Patriarch.* 1113 B.

διαπραΰνω = πραΰνω. *Philostr.* 251.

διαπρέπεια, ας, ἡ, (διαπρεπής) = εὐπρέπεια. *Aquil.* Ps. 28, 2. 109, 3.

διαπρεσβεία = πρεσβεία strengthened. *Polyb.* 5, 67, 11, et alibi.

διαπρέσβευσις, εως, ἡ, = preceding. *App.* I, 90, 72. II, 98, 38.

διαπροστατεύω = προστατεύω strengthened. *Polyb.* 4, 13, 7.

διάπρυμνος, ον, (πρύμνη) *double-sterned*, with the stern like the prow. *Theoph.* 362, 7 v. l. δίπρυμνος, apparently the true reading.

διαπρυσίως (διαπρύσιος), adv. *shrilly*. *Method.* 353 A. *Germ.* 252 A.

διαπταίω (πταίω) = διαμαρτάνω, *to miss, err*. *Ptol. Gn.* 1281 C, τοῦ παντός. *Lucian.* Somn. 8, *faltering, blundering*. *Cyrill. A.* II, 36 C.

διαπτερνιστής, οῦ, ὁ, = πτερνιστής. *Doctr. Orient.* 684 C.

διαπτερύσσομαι = πτερύσσομαι. Pseudo-*Plut.* II, 1005 (1153 D).

διάπτυξις, εως, ἡ, (διαπτύσσω) *an unfolding, exposition*. *Galen.* II, 196 A. *Clem. A.* II, 356 B.

διαπτύσσω, *to split open*. *Diod.* 17, 20.

διάπτωμα, ατος, τό, *mishap, loss*. *Inscr.* 2058, *A*, 55.

διάπτωσις, εως, ἡ, (διαπίπτω) *a falling away*. Hence, *failure; error*. *Plut.* II, 1125 C. *Sext.* 283, 20. — **2.** *Tophet*. *Sept.* Jer. 19, 6. 14.

διαπυΐσκω (διάπυος), *to suppurate*. *Soran.* 249, 1.

διάπυκνος, ον, = λίαν πυκνός. *Diosc.* 4, 113 (115).

διαπυρσαίνω (πυρσαίνω), *to throw a light over*. *Philostr.* 74.

διαπυρσεύω = πυρσεύω. *Polyb.* 1, 19, 6. *Plut.* I, 892 B, tropically. *App.* I, 759, 90.

διάπυστος, ον, (διαπυνθάνομαι) *well known*. *Herodn.* 2, 12, 4.

διαπώλησις, εως, ἡ, = πώλησις. *Joann. Hier.* 468 A.

διάραντος, less correct for διάρραντος, ον, (διαρραίνω) *speckled*. *Sept.* Gen. 30, 32 as v. l.

διαράομαι = ἀράομαι. *Aristeas* 35.

διάργεμος, ον, (ἄργεμα) *with white speckles*. *Babr.* 85, 15.

διάρδω = ἄρδω. *Jos.* B. J. 3, 3, 3, et alibi.

διαρετίζομαι, ίσομαι, (ἀρετή) *to emulate in virtue*. *Synes.* 1101 C. [Formed after the analogy of διακοντίζεσθαι, διαπληκτίζεσθαι.]

διάρημα, ατος, τό, a kind of *vessel* used on the Nile and on the coast of Egypt. *Proc.* III, 330, 11. [The modern Egyptian j e r m has usually two large *lateen-sails*.]

διαρθρωτικός, ή, όν, (διαρθρόω) *explanatory*. *Epict.* Ench. 51, 1. *Sext.* 669, 1.

διαρίθμησις, εως, ἡ, = ἀρίθμησις. *Plut.* II, 27 C.

διάρινον, less correct for διάρρινον, ου, τό, (ῥίς) a kind of *snuff, sneezing-powder*. *Theoph.* 672, 16.

διάριον, ου, τό, the Latin d i a r i u m, *day's allowance*. *Justinian.* Novell. 123, 16. *Cyrill. Scyth.* V. S. 227 C.

διαριστεύομαι (ἀριστεύω), *to strive for preeminence*. *Longin.* 13, 4.

δίαρμα, ατος, τό, (διαίρω) *elevation, exaltation*. *Clem. A.* II, 465 A. *Diog.* 9, 7. — Of style. *Plut.* II, 853 C. *Hermog.* Rhet. 244, 4. *Longin.* 12, 1. — **2.** *Distance across the sea, passage*. *Polyb.* 10, 8, 2. *Strab.* 2, 1, 14. 2, 4, 3. 2, 5, 24.

διαρμένιος, ον, (ἄρμενον) *with two sails*, as a vessel. *Synes.* 1329 C. 1513 A.

διαρνέομαι = ἀρνέομαι. *Patric.* 135, 18. *Nicet. Byz.* 740 A.

διάροδος, incorrect for διάρροδος.

διαρπαγή, ῆς, ἡ, (διαρπάζω) *plunder*. *Sept.* Num. 14, 3. Tobit 3, 4. Judith 2, 7. *Polyb.* 10, 16, 6, *peculation*. *Diod.* 14, 53.

διαρραίνω (ῥαίνω), *to besprinkle*. *Sept.* Prov. 7, 17 Διέρραγκα τὴν κοίτην μου κροκίνῳ.

διάρραμμα, ατος, τό, (διαρράπτω) *seam*. *Plut.* II, 978 A.

διαρραπίζω = ῥαπίζω. *Heliod.* 7, 7. 8, 9.

διαρράπτω (ῥάπτω), *to sew together*. *Strab.* 15, 1, 67. *Plut.* I, 794 A. *Phryn.* P. S. 64, 2.

διαρραψῳδέω = ῥαψῳδέω. *Simoc.* 115, 17.

διαρρηγμός, οῦ, ὁ, = διάρρηξις. *Anast. Sin.* 580 D.

διαρρήγνυμι, *to rend*. *Sept.* Reg. 3, 11, 30 Διέρρηξεν αὐτὰ δώδεκα ῥήγματα. [*Eus. Alex.* 333 B διαρρηγμένος = διερρηγμένος.]

διαρρήκτης, ου, ὁ, = ὁ διαρρηγνύς. *Method.* 56 B.

διαρριπίζω = ῥιπίζω, *to fan* a person. *Athan.* I, 708 A. *Basil.* I, 149 B. *Heliod.* 9, 14.

διάρροδος, ον, = διὰ ῥόδων, F. *aux roses, flavored with rose-leaves. Galen.* XIII, 444 C. E, κολλύριον. *Alex. Trall.* 129. *Aët.* 7, 110, p. 145 b, 28.

διαρροΐζομαι (διάρροια), *to suffer from diarrhoea. Diosc.* 4, 88 (89). 4, 102 (104), p. 596. *Epict.* 4, 10, 11. *Alex. Aphr.* Probl. 34, 6. 13.

διαρροϊκός, ή, όν, *suffering from diarrhoea. Ruf.* apud *Orib.* II, 92, 1. *Alex. Trall.* 414.

διάρροος, ου, ὁ, (διαρρέω) *channel. Diod.* 13, 47. *Strab.* 4, 1, 2.

διαρρυθμίζω = ῥυθμίζω. *Sept.* Macc. 2, 7, 22.

διάρρυτος, ον, (διαρρέω) *well watered. Strab.* 5, 1, 7. 11, 3, 2, ποταμοῖς, *intersected by streams. Greg. Nyss.* III, 1108 A.

διαρρώννυμι = ῥώννυμι. *Simoc.* 69, 9.

δίαρσις, εως, ἡ, (διαίρω) *a raising* or *lifting up. Polyb.* 2, 33, 5 Τὴν ἐκ διάρσεως αὐτῶν μάχην, *by striking vertically with the sword. Diod.* 3, 40, *hoisting. Longin.* 8, 1, *elevation of style.*

διαρτάω (ἀρτάω), *to interrupt, break off: to disconnect, disjoin, separate. Dion. H.* VI, 1079, 9. *Strab.* 5, 3, 7. *Philon* II, 68, 10. *Jos.* B. J. 4, 9, 2. *Plut.* I, 248 D. *Sext.* 92, 2. 380, 24 -σθαι ἀπό τινος. — **2.** *To suspend. Polyb.* 34, 9, 10 -σθαι εἰς ὕδωρ. — **3.** *To deceive.* Classical. *Sept.* Num. 23, 19.

διάρτησις, εως, ἡ, (διαρτάω) *separation: incoherence, inconsequence, inconclusiveness. Philon* I, 338, 38. *Sext.* 90, 10. 91, 23. 380, 16.

διαρτία, ας, ἡ, (διαρτίζω) *form, formation. Cosm.* 461 A.

διαρτίζω, ίσω, (ἀρτίζω) *to mould, form. Sept.* Job 33, 6.

διασαλεύω = σαλεύω. *Polyb.* 1, 48, 2, et alibi. *Dion. H.* III, 1786, 7. V, 38, 1. 167, 1. 180, 2. *App.* II, 828, 42. *Lucian.* I, 692 Διασεσαλευμένος τὸ βλέμμα.

διασάττω (σάττω), *to stuff. Ruf.* apud *Orib.* II, 208, 8 Διασεσαγμένος σκυβάλοις.

διασαφέω, *to give directions* or *instructions. Sept.* Macc. 2, 1, 18, ὑμῖν ἵνα ἄγητε. *Polyb.* 4, 26, 3, ἵνα ποιῶνται.

διασάφησις, εως, ἡ, (διασαφέω) *explanation, interpretation. Sept.* Gen. 40, 8. Esdr. 2, 5, 6. 2, 7, 11. *Cyrill. A.* I, 137 B.

διασαφητικός, ή, όν, (διασαφέω) *explanatory. Apollon. D.* Conj. 487, 31, σύνδεσμος (ἤ, *quam, than*).

διάσεισις, εως, ἡ, (διασείω) *a shaking. Paul. Aeg.* 252. *Porph.* Cer. 521, 5. — **2.** *Extortion* = διασεισμός. *Basilic.* 60, 24 (titul.).

διασεισμός, οῦ, ὁ, (διασείω) L. *concussio, extortion,* a law term. *Serap. Aeg.* 933 A. *Basilic.* 60, 24. 2.

διάσεισμα, ατος, ἡ, = διάσεισις. Pseud-*Athan.* IV, 841 D.

διασείω, *to shake violently. Diod.* 19, 45, houses. *Diosc.* 2, 131, *to sift. Ael.* V. H. 2, 14. — **2.** *Concutio, to vex and harass,* a law term. *Sept.* Macc. 3, 7, 21, *being deprived of. Polyb.* 10, 26, 4. *Luc.* 3, 14. *Anast. Sin.* 524 A. *Basilic.* 60, 24, 1.

διασεμνύνω = σεμνύνω. *Genes.* 12, 16.

διασήθω = σήθω. *Diosc.* 5, 26. *Poll.* 6, 74.

διασημαίνω, *to show,* etc. *Dion. H.* II, 909, 8 Τὸν ὀρρωδοῦντα διασημάνας, *showing that he was afraid.*

διασιλλαίνω = σιλλαίνω. *Lucian.* II, 348. *Iambl.* Adhort. 368.

διασιλλόω = σιλλόω, σιλλαίνω, διασύρω, διαχλευάζω. *Poll.* 9, 148. *Phryn.* P. S. 36, 19. *Dion C.* 59, 25, 4. 77, 11, 1.

διασκαλεύω = σκαλεύω. *Plut.* II, 980 E.

διασκάλλω = σκάλλω. *Plut.* II, 981 B.

διασκέδασις, εως, ἡ, (διασκεδάννυμι) *a scattering. Aquil.* Esai. 5, 7.

διασκεδασμός, οῦ, ὁ, = preceding. *Eus.* VI, 132 A.

διασκευαστής, οῦ, ὁ, *scatterer. Philon* I, 89, 34. 171, 3.

διασκεδαστικός, ή, όν, *capable of dissipating,* removing, curing. *Diosc.* 3, 84 (94). 5, 132 (133).

διασκεδαστός, ή, όν, = σκεδαστός. *Athenag.* 1012 B.

διάσκεμμα, ατος, τὸ, = σκέμμα. *Galen.* II, 192 C.

διασκεπάζω = σκεπάζω. *Dion C.* 60, 26, 3.

διασκευάζω, *to revise, edit,* or rather *to alter, to corrupt* a literary work. *Diod.* 1, 5, τὰς βίβλους. *Aristeas* 35.

διασκευαστής, οῦ, ὁ, (διασκευάζω) *reviser, editor. Schol. Hom.* Il. 6, 441. 8, 73.

διασκευή, ῆς, ἡ, *equipment, furniture. Sept.* Ex. 31, 7. Macc. 2, 11, 10. *Polyb.* 8, 31, 7. *Diod.* 4, 38. — **2.** *Construction,* in general. *Aristeas* 10. *Strab.* 1, 2, 11, *fiction,* as the adventures of Odysseus. *Diosc.* 5, 116, *preparation* of medicines. *Hermog.* Rhet. 140, 13, as in Strabo. — **3.** *Revision, alteration* of the text of a book. *Aristeas* 35.

διασκιρτάω = σκιρτάω. *Sept.* Sap. 19, 9. *Plut.* II, 501 C.

διασκοπητέον = δεῖ διασκοπεῖν. *Eus.* VI, 864 C.

διασκορπίζω, ίσω, (σκορπίζω) *to scatter abroad, to disperse. Sept.* Num. 10, 35. Deut. 30, 1. 30, 3. *Polyb.* 1, 47, 5, et alibi. *Luc.* 15, 13. 16, 1, *to squander.*

Digitized by Microsoft

διασκορπισμός, οῦ, ὁ, (διασκορπίζω) *a scattering, dispersion.* *Sept.* Jer. 24, 9. Ezech. 6, 8.

διασκορπιστικός, ή, όν, = δυνάμενος διασκορπίζειν. *Antyll.* apud *Orib.* I, 509, 10.

διάσμυρνος, ον, = διὰ σμύρνης, *flavored with myrrh.* Διάσμυρνον κολλύριον. *Galen.* XIII, 277 D. 438 A.

διασμύχω = σμύχω. *Philon* II, 143, 10 Διασμυχομένου πυρός.

διασοβέω = σοβέω. *Plut.* II, 133 A, et alibi. *Diog.* 9, 66.

διασόβησις, εως, ἡ, (διασοβέω) *a scaring away.* *Anton.* 11, 22.

διασπαθάω (σπαθάω), *to squander.* *Plut.* I, 874 E. *Lyd.* 185, 2.

διασπαθίζω (σπαθίζω), *to cut up.* *Lyd.* 148, 4.

διασπαραγμός, οῦ, ὁ, = σπαραγμός. *Leont. Cypr.* 1700 D.

διασπαράσσω, *to rend asunder.* [2 aor. pass. διασπαραγῆναι. *Basil.* I, 172 A.]

διάσπασμα, ατος, τὸ, (διασπάω) *gap* in a line of soldiers. *Plut.* I, 266 A, et alibi. — **2.** *A depilatory?* *Diosc.* 1, 6, p. 17. *Lucian.* II, 440.

διασπασμός, οῦ, ὁ, (διασπάω) = διάσπασις, *a tearing asunder* or *to pieces.* *Sept.* Jer. 15, 3. *Patriarch.* 1081 D. *Plut.* I, 373 A. II, 364 A. Pseudo-*Demetr.* 35, 4, *interruption.*

διάσπαστος, ον, *torn asunder.* *Alciphr.* 2, 2, 3.

διασπείρω, *to scatter*, etc. [2 aor. pass. διασπερῆναι = διασπαρῆναι. *Luc.* Act. 8, 4.]

διασπεύδω = σπεύδω. *Polyb.* 4, 33, 9. *Dion C.* 52, 7, 2 διασπεύδεσθαι.

διάσπιλος, ον, (σπίλος, σπιλάς) *full of rocks*, as the bottom of the sea. *Arr.* P. M. E. 43.

διασπορά, ᾶς, ἡ, (διασπείρω) *a scattering, dispersion;* objectively. *Sept.* Deut. 30, 4. 28, 25 Ἔσῃ διασπορὰ ἐν πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς, *thou shalt be scattered among all the kingdoms of the earth.* Judith 5, 19. Macc. 2, 1, 27. Ps. 146, 2, τοῦ Ἰσραήλ. *Joann.* 7, 35, τῶν Ἑλλήνων, the Jews *scattered among the Gentiles;* arising from διεσπάρθαι εἰς τοὺς Ἕλληνας. *Petr.* 1, 1, 1, *the Jews scattered throughout Pontus, Galatia,* etc. *Jacob.* 1, 1. *Plut.* II, 1105 A. *Clementin.* 141 A. *Clem. A.* I, 200 C.

διασποράδην (διασπείρω), adv. = σποράδην. *Clem. A.* I, 753 B.

δίασπρος, ον, (ἄσπρος) = διάλευκος, *pure white.* *Porph.* Cer. 528, 16.

διαστάζω (στάζω), *to leak*, as a pot. *Geopon.* 7, 8, 4.

διασταθμίζω = σταθμίζω. *Aquil.* Ps. 57, 3. *Orig.* II, 1473 C.

διάσταλμα, ατος, τὸ, (διαστέλλω) *commandment.* *Barn.* 10. *Clem. A.* II, 81 B.

διάσταλσις, εως, ἡ, = συνθήκη. *treaty, compact.* *Sept.* Macc. 2, 13, 25.

διασταλτέον = δεῖ διαστέλλειν. *Nicom.* 132. *Orig.* I, 1517 A. *Nemes.* 673 A.

διασταλτικός, ή, όν, (διαστέλλω) *distinguishing.* *Apollon. D.* Pron. 289 B, determining the person specifically. 299 B, πρόσωπον, *antithetic.* Adv. 598, 3, προσώπων.

διασταλτικῶς, adv. *for a distinction.* *Apollon. D.* Pron. 322 C.

διάστασις, εως, ἡ, *dimension.* *Theol. Arith.* 16, ἡ ἐπὶ τρία. *Sext.* 463, 2. 701, 6, αἱ τρεῖς. *Plotin.* I, 188, 12, ἡ τριχῇ. — **2.** *Schism.* *Basil.* IV, 848 A. — **3.** *Resolution* of a diphthong. *Et. M.* 171, 14. 244, 30 Κατὰ διάστασιν, *by resolution.*

διαστάσσω = στάζω. *Alex. Trall.* 422.

διαστατικός, ή, όν, (διαστατός) L. *separativus, causing separation* or *disintegration.* *Cornut.* 120, τινός. *Plut.* II, 952 B. — **2.** *Speaking distinctly.* *Diog.* 4, 33, τῶν ὀνομάτων.

διαστατικῶς, adv. *separately.* *Apollon. D.* Adv. 560, 5, *by resolution* (γρηΰς γραῦς).

διαστατός, ή, όν, (διίσταμαι) *extended, having extent* or *dimension.* *Nicom.* 116, τὸ ἐφ' ἕν, τὸ διχῇ, τὸ τριχῇ. *Philon* I, 8, 5. *Hermes Tr.* Poem. 34, 9. 122, 14. *Plut.* II, 882 F.

διαστατῶς, adv. *in dimensions.* *Iambl.* Myst. 124, 18.

διαστέλλω, *to separate, divide, draw aside.* *Sept.* Gen. 25, 23. Judith 14, 1. Sir. 16, 26. 44, 23, *allot.* *Aristeas* 18 -σθαι παρά τινα, ἀπό τινος. *Philon* I, 164, 21. *Plut.* II, 471 A, et alibi. — **2.** *To distinguish*, etc. Classical. *Apollon. D.* Pron. 312 B -σθαι πρός τι, *in contradistinction to.* — **3.** *To charge, to command; to admonish,* give notice; usually in the middle. *Sept.* Judith 11, 12. Ezech. 3, 18. 19. Macc. 2, 14, 28 τὰ διεσταλμένα = συνθήκας. *Matt.* 16, 20, τοῖς μαθηταῖς ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν. *Marc.* 5, 43. 7, 36. *Luc.* Act. 15, 24.

διάστενος, ον, = λίαν στενός. *Galen.* II, 273 E.

διάστερος, ον, (ἀστήρ) *starred.* *Lucian.* II, 442.

διαστεφανόω = στεφανόω. *Simoc.* 74, 8.

διαστήκω (στήκω) = διέστηκα, διίσταμαι. *Gelas.* 1281 C.

διαστηλόω = στηλόω. *Genes.* 105, 14.

διάστημα, ατος, τὸ, *distance: interval.* — Ἐκ διαστήματος or διαστημάτων, *at intervals.* *Diod.* 4, 18. 38. *Diosc.* 2, 158 (159). *Clem. A.* I, 397 C.

διαστηματίζω, ίσω, (διάστημα) = ἀπέχω, *to be distant.* *Genes.* 122, 17.

διαστηματικός, ή, όν, *having distance, extension,* or *dimensions;* opposed to ἀδιάστατος. *Philon* II, 184, 16. *Apollon. D.* Pron. 332 B, denoting distance, as the pronoun ἐκεῖνος. *Athan.* II, 268 C.

διαστηματικῶς, adv. *at a distance: at intervals.* *Procl.* Parm. 663 (91). *Genes.* 79, 3.

Digitized by Google

*διαστίζω, *to distinguish by a mark, to punctuate. Aristot.* Rhet. 3, 5, 6. *Theod.* IV, 188 B. *Stob.* II, 538, 55.

διάστιξις, εως, ἡ, (διαστίζω) *distinction. Antec.* 1, 12, p. 122.

διαστολεύς, έως, ὁ, (διαστέλλω) a surgical instrument. *Galen.* II, 93 D. 97 B.

διαστολή, ῆς, ἡ, (διαστέλλω) *distinction, discrimination, nicety.* Classical. *Polyb.* 1, 15, 6, et alibi. — **2.** In grammar, *punctuation, interpunction. Dion. Thr.* 629, 15. 17. *Apollon. D.* Pron. 294 C. *Porphyr.* Prosod. 118.

διαστόμωσις, εως, ἡ, = τὸ διαστομοῦν. *Alex. Aphr.* Probl. 32, 23.

διαστομωτρίς, ίδος, ἡ, (διαστομόω) = διαστολεύς. *Galen.* II, 97 B.

διαστράπτω = ἀστράπτω. Classical. *Sept.* Sap. 16, 22, *sparkle.*

διαστρατεία, ας, ἡ, = στρατεία. *Jos.* Apion. 1, 2 as v. l. *Eus.* III, 796 B (quoted from Josephus).

διαστρατεύομαι (στρατεύομαι), *to serve out* or *through. Dion C.* 58, 18, 3.

διαστρατηγέω (στρατηγέω), *to serve as a general, to conduct a campaign. Polyb.* 16, 37, 1. *Plut.* I, 261 F, πολλά. 315 B. 752 E, et alibi. — **2.** *To come to the end of one's generalship* (praetorship). *Dion C.* 54, 33, 5. — **3.** *To outgeneral. Polyb.* 22, 22, 9, τοὺς Ῥωμαίους.

διαστρεπτέον = δεῖ διαστρέφειν. *Clem. A.* I, 1149 A.

διαστροφεύς, έως, ὁ, (διαστρέφω) *perverter. Eus.* IV, 204 B. *Epiph.* II, 289 D.

διαστρόφως (διάστροφος), adv. *distortedly. Sext.* 634, 2, contrary to good usage.

διαστρώννυμι (στρώννυμι), *to spread* a cloth. *Sept.* Reg. 1, 9, 25. — Tropically, *to subside,* in the passive. *Basil. Sel.* 500 D. — **2.** *To spread, to cover* a couch. *Athen.* 4, 21.

διαστυλόω, ώσω, (στῦλος) *to support with columns. Polyb.* 5, 4, 8, et alibi. *Diod.* 20, 23.

διασυγχέω = συγχέω. *Plut.* II, 1078 A.

διασυγχύνω = preceding. *Apollon. D.* Adv. 616, 9.

διασυκοφαντέω = συκοφαντέω. *Genes.* 86, 13.

διανίστημι (ἀνίστημι), *to set forth clearly, to establish, to prove. Philon* I, 43, 4. 81, 28. 262, 18. 292, 9. *Anton.* 3, 2. *Diog.* 3, 79.

διασυρίζω (συρίζω), *to whistle,* as applied to wind. *Sept.* Dan. 3, 50.

διασυρμός, οῦ, ὁ, (διασύρω) *ridicule, satire. Diod.* 14, 109. *Philon* II, 571, 46. *Artem.* 3, 24, p. 275. *Longin.* 38, 6.

διάσυρσις, εως, ἡ, = preceding. *Clem. A.* I, 345 C.

διασύρτης, ου, ὁ, (διασύρω) *satirical person. Ptol.* Tetrab. 164.

διασυρτικός, ή, όν, *satirical. Ptol.* Tetrab. 160. *Clem. A.* I, 345 C.

διάσυρτος, ον, *drawn* or *stretched out. Paul. Aeg.* 170.

διασύρω, *to tarry, to gain time. Mal.* 338, 16. 348, 17, sc. τὸν καιρόν. *Leo.* Tact. 18, 97.

διασύστασις, εως, ἡ, (διασυνίστημι) = σύστασις. *Philon* I, 26, 14. II, 454, 15. *Clem. A.* I, 1341 B.

διασυστατικός, ή, όν, = συστατικός. *Clem. A.* I, 709 A.

διασφαγή, ῆς, ἡ, = διασφάξ. *Sept.* Nehem. 4, 7, *breach. Epiph.* I, 1036 B. *Mal.* 346, 17. *Porph.* Cer. 353, 10, in a row of persons.

διασφακτήρ, ῆρος, ὁ, (σφάττω) *slayer. Antip. S.* 84.

διασφαλίζω = ἀσφαλίζω strengthened. *Polyb.* 5, 69, 2. *Jos.* Ant. 15, 11, 3, p. 780.

διασφενδονίζω = διασφενδονάω. *Plut.* I, 306 D.

διασφετερίζομαι = σφετερίζομαι. *Philon* II, 130, 25.

διασφηνόω = σφηνόω. *Apollod. Arch.* 36. *Meges* apud *Orib.* III, 636, 3.

διασφίγγω = σφίγγω. *Aret.* 2 B. *Phryn.* P. S. 36, 12. *Antyll.* apud *Orib.* II, 45, 6.

διάσφιγξις, εως, ἡ, = τὸ διασφίγγειν. *Herod.* apud *Orib.* II, 420, 5. *Antyll.* apud *Orib.* II, 45, 1.

διασφύζω (σφύζω), *to force one's way through. Hippol.* Haer. 362, 56. 514, 65.

διάσχημα, apparently a mistake for διάσχισμα, ατος, τό, (διασχίζω) *interval. Schol. Dion. Thr.* 787, 14.

διασχιδόν (διασχίζω), adv. = στιχηδόν. *Schol. Dion. Thr.* 784, 2. 788, 14.

διασχίζω, *to cleave.* Classical. *Sept.* Par. 1, 20, 3 τὸ διασχίζον, implement for splitting. — Tropically, of churches torn by factions. *Dion. Alex.* 1313 B, *divided.*

διάσχισις, εως, ἡ, (διασχίζω) *a splitting, division. Athen.* 11, 77. *Themist.* 289, 12. *Anast. Sin.* 45 A.

διασχολέομαι = ἀσχολέομαι. *Herodn.* 7, 6, 15.

διασώζω, *to conduct* a stranger through an unknown country. *Sept.* Gen. 19, 19. 35, 3. *Luc.* Act. 23, 24. *Jos.* Ant. 11, 5, 2. *Justinian.* Novell. 130, 6. *Chron.* 730, 20. *Mal.* 386, 8. 121, 22 οἱ διασώζοντες, *guides.* — **2.** Intransitive = διασώζεσθαι, *to come safe* to a place. *Iambl.* V. P. 48 (17), εἴς τι.

διάσωσις, εως, ἡ, (διασώζω) *a guiding* through an unknown country. *Porph.* Adm. 154, 22. Cer. 683, 12.

διασωσμός, οῦ, ὁ, *escape. Aquil.* Ps. 54, 9 (*Symm.* ἔκφυξις).

διασώστης, ου, ὁ, (διασώζω) = ἡγεμὼν τῆς ὁδοῦ, *guide, conductor. Justinian.* Novell.

Digitized by Microsoft

130, 1. *Chron.* 731. *Porph.* Adm. 72, 11. 13.

διασωστικός, ή, όν, *able to preserve*. *Theol. Arith.* 5. *Max. Tyr.* 5, 23. 6, 4, ἀνθρώπου. *Poll.* 1, 178.

διασωφρονίζομαι = σωφρονίζομαι. *Synes.* 1101 C.

διαταγή, ῆς, ἡ, (διατάσσω) *command, commandment, order*. *Sept.* Esdr. 2, 4, 11, τῆς ἐπιστολῆς, *the order contained in the letter*. *Luc.* Act. 7, 53. *Paul.* Rom. 13, 2. *Ruf.* apud *Orib.* I, 544, 6. *Athan.* I, 732 D, τῆς ἐκκλησίας, *regulations*.

διάταγμα, ατος, τὸ, L. *edictum, edict, ordinance*. *Sept.* Esdr. 2, 7, 11. Sap. 11, 8. *Diod.* 18, 64. *Dion. H.* II, 660, 12. *Philon* I, 180, 84. *Paul.* Hebr. 11, 23. *Jos.* Ant. 14, 12, 2. *Ignat.* 680 B, τῶν ἀποστόλων. *Plut.* I, 918 A Διάταγμα γράψαι ὅπως πλέῃ.

διατακτέον = δεῖ διατάσσειν. Pseudo-*Demetr.* 32, 13.

διατακτικός, ή, όν, (διατάσσω) *capable of leading, commanding*. *Ptol.* Tetrab. 82.

διατακτικῶς, adv. quid? *Orig.* I, 512 B.

διατάκτωρ, ορος, ὁ, *regulator*. *Leo.* Novell. 173.

διαταλαντόω = ταλαντόω. *Achill. Tat.* 3, 1, p. 6, 32, *tossed about*.

διάταξις, εως, ἡ, L. *constitutio, command, order, law*. *Sept.* Ps. 118, 91. *Polyb.* 4, 19, 10, et alibi. *Orig.* IV, 196 A, ἀποστολικαί. *Eus.* II, 997 B. *Justinian.* Novell. (titul.) Νεαραὶ διατάξεις, *novellae constitutiones*. 1, 4, § α'. *Antec.* Prooem. 2. — Αἱ διατάξεις τῶν ἀποστόλων, *the Apostolical Constitutions*, the title of a book. *Did. A.* 1024 C. *Epiph.* I, 836 B.

διαταραχή, ῆς, ἡ, = ταραχή. *Plut.* II, 317 B.

διάτασις, εως, ἡ, *dispute?* *Diod.* Ex. Vat. 136, 7.

διατάσσω, *to ordain*, etc. *Mal.* 195, 13 -ξασθαι ὥστε πάντας βασιλεύειν.

διατατικός, ή, όν, (διατείνω) *urgent*. *Polyb.* Frag. Gram. 38.

διατατικῶς, adv. *by stretching*. *Sext.* 608, 26, by extending the application of the meaning.

διαταφρεύω (ταφρεύω), *to fortify by a ditch*. *Polyb.* 3, 105, 11. 14, 2, 3. *Jos.* B. J. 5, 4, 2.

διατείνομαι (διατείνω), *to maintain, contend*. *Epict.* 4, 1, 142. Frag. 35. *Phryn.* P. S. 11, 24.

διατελεστέον = δεῖ διατελεῖν. *Clem. A.* I, 1145 C.

διατελέω, *to continue*. *Jos.* Vit. 76 Διετέλεσεν εὐεργετῆσαι, write εὐεργετοῦσα.

διατεσσάρων = διὰ τεσσάρων, *the fourth*, in music ($1\frac{1}{3}$). — Τὸ διὰ τεσσάρων εὐαγγέλιον, see εὐαγγέλιον.

διατήρησις, εως, ἡ, (διατηρέω) *a keeping, preservation, guarding*. *Sept.* Ex. 16, 33. Num. 17, 10. 18, 8. *Diod.* 2, 50. *Philon* I, 203, 31. *Jos.* Ant. 1, 1, 2.

διατηρητέον = δεῖ διατηρεῖν. *Clem. A.* I, 504 B.

διατηρητικός, ή, όν, *able to preserve, keep*. *Anton.* 1, 16. *Porphyr.* Abst. 1, 53, p. 90.

διατί = διὰ τί, *why?* *Epict.* 3, 9, 20 Διατί ὁ φιλόσοφος μὴ ἐξεργάσηται; 3, 24, 44 Διατί μὴ ἀπέλθῃς; = Διατί μὴ ἀπέλθω; *Plut.* II, 1129 B Διατί λάθῃ βιώσας;

διατίθημι, *to act upon*, with reference to active verbs, = ἐνεργέω. — Pass. διατίθεμαι, *to be acted upon*, = πάσχω. *Apollon. D.* Synt. 12, 13.

διατιμάω, *to rate, estimate, appraise*. *Hippol.* Haer. 208, 99. — So in the middle. *Diod.* 4, 21. *Jos.* Ant. 13, 9, 2, p. 660. *Mal.* 341, 4.

διατίμησις, εως, ἡ, *estimation, valuation, appraisement*. *Diod.* II, 621, 67. *Heges.* 1316 A. *Athen.* 6, 108, p. 274 E. *Pallad.* Laus. 1018 D Ὑπὲρ διατίμησιν, *invaluable*.

διατιμητής, οῦ, ὁ, (διατιμάομαι) = κηνσίτωρ, *appraiser*. *Justinian.* Novell. 64, 1.

διατιμητικός, ή, όν, *belonging to a* διατιμητής. *Hippol.* Haer. 208, 97, νόμος, *penal law*.

διάτοιχος, ον, (τοῖχος) *on the wall*, as pictures. *Steph. Diac.* 1120 C.

διατομή, ῆς, ἡ, (διατέμνω) *a cutting, cut*. *Diod.* 2, 10, p. 125, 84, *an opening* in a wall? *Phryn.* P. S. 34, 7, *notch*. *Ael.* N. A. 1, 31.

διατομία, ας, ἡ, *separation*. *Justinian.* Monoph. 1105 C.

διάτομος, ον, *cut up*. *Euagr.* 2525 C Διάτομόν τε κατὰ μέλος, *limb by limb*.

διατονέω = ἀτονέω. *Genes.* 89, 18.

διατονθορύζω = τονθορύζω. *Dion C.* 73, 8, 4.

διατόνια, ων, τὰ, (διάτονος) *hooks and eyes*. *Sept.* Ex. 35, 10 (*Aquil.* κρίκους. *Symm.* περόνας).

διατονικός, ή, όν, diatonicus, = διάτονος, in music. *Philon* I, 111, 36. *Iambl.* V. P. 132.

διατονόομαι = τονόομαι strengthened. *Pallad. Med.* Febr. 112, 15.

διάτονος, ον, *diatonic*. *Plut.* II, 744 C. 1134 F. *Clem. A.* II, 309 A.

διατοξεύσιμος, ον, (διατοξεύω) *good for bowmen*, where bowmen can fight. *Plut.* I, 510 D. (Compare ἱππάσιμος.)

διατορεύω = διατορέω. *Philon* I, 105, 3.

διατορέω, ήσω, (διάτορος) *to pierce*. *Aristeas* 10. *Agath.* 79, 3.

διατορνεύω = τορνεύω. *Plut.* II, 1083 E. *Cyrill. A.* I, 464 B.

διατρανόω = τρανόω. *Nicom.* 47. *Iambl.* V. P. 258.

Digitized by Microsoft

διατραχηλίζω = τραχηλίζω. *Plut.* II, 501 D.
διατραχύνω = τραχύνω. *Plut.* II, 979 B.
διατρεμέω, ήσω, (ἀτρεμέω) *to be quite calm.* *Arr.* P. P. E. 7.
διατρεπτικός, ή, όν, (διατρέπω) *dissuasive.* *Plut.* II, 788 F.
διατρεπτικῶς, adv. *dissuasively.* *Clem. A.* I, 984 B.
διατρέφω, *to bring up,* to nurse. *Jos.* Apion. 1, 23 διατετροφώς, *having been brought up.*
διάτρητος, ον, (διατιτράω) *perforated,* = δικτυωτός. *Theod.* I, 745 A, *lattice.* *Proc. Gaz.* I, 1180 C.
διατριβάζομαι = διατρίβω, *to spend time.* *Achmet.* 223.
διατριβή, ῆς, ἡ, *lodgings.* *Strab.* 17, 1, 29. — **2.** *Dissertation.* *Epict.* (titul.). — **3.** *School* of philosophy. *Lucian.* I, 65. *Clem. A.* II, 528 D.
διατρίζω = τρίζω. *Agath.* 298, 18.
διάτριτος, ον, (τρίτος) diatrĭtus, fever *returning on the third day.* *Philon* I, 427, 39, περίοδος. *Herod.* apud *Orib.* I, 413, 5. *Galen.* X, 346 B. *Sext.* 113, 25.
διάτριψις, εως, ἡ, = τρῖψις. *Diosc.* 4, 45.
διατροπή, ῆς, ἡ, (διατρέπω) *consternation, fear, trepidation.* *Polyb.* 11, 7, 9. 1, 16, 4, et alibi. *Cic.* Att. 9, 13. *Diod.* 17, 41. 19, 81.
διατυγχάνω = ἀποτυγχάνω. *Simoc.* 204, 1, τινός.
διατυλίσσω = τυλίσσω. *Sext.* 664, 13.
διατυπόω, ώσω, (τυπόω) *to form, mould, fashion.* *Sept.* Sap. 19, 6. *Hipparch.* 1024 B. *Diod.* 1, 10. 2, 8. 2, 51. 4, 11. 20, 41. *Aristeas* 10. *Philon* I, 5, 36. 63, 35. *Erotian.* 120 Διορθοῦν, διατυποῦν. — **2.** *Constituo, to command, order, decree, regulate.* *Antec.* 2, 8. 3, 7, 3, ἵνα διδόσθω = διδῶται. *Lyd.* 181, 17. *Mal.* 440, 9. — **3.** *To indite, compose, write.* *Eus.* II, 249 B -σασθαι. — **4.** *To foreshadow, typify.* *Iren.* 1, 18, 3.
διατύπτομαι (τύπτω) = διαπληκτίζομαι. *Schol. Arist.* Eccl. 964.
διατύπωσις, εως, ἡ, (διατυπόω) L. *constitutio, statute, canon, decree.* *Pallad.* Laus. 1105 B, rules of a monastery. *Chal.* Can. 8. *Justinian.* Novell. 43, Prooem. *Antec.* 1, 2, 6. *Curop.* 86, 22.
διατυπωτέον = δεῖ διατυποῦν. *Dion. H.* V, 238, 18.
διατυπωτικός, ή, όν, *formative.* *Theol. Arith.* 34. *Phot.* III, 44 A, *elementary.*
διατυχέω = ἀτυχέω. *Simoc.* 182, 20. 333, 9.
διατωθάζω = τωθάζω. *Alciphr.* 2, 4, 4.
διαυγάζω, άσω, (αὐγάζω) *to shine through: to dawn.* *Petr.* 2, 1, 19. *Plut.* II, 893 E. *Alex. Aphr.* Probl. 45, 18. *Apocr.* Act. Andr. 8. — Impersonally, διαυγάζει, *it is dawning.* *Polyb.* 3, 104, 5 Ἅμα τῷ διαυγάζειν κατελάμβανε τοῖς εὐζώνοις τὸν λόφον.
διαυγασμός, οῦ, ὁ, (διαυγάζω) *brightness, splendor.* *Plut.* II, 893 D.
διαυγάω = διαυγάζω. *Dion. H.* II, 960, 10 Τῆς ἡμέρας διαυγώσης.
διαύγεια, ας, ἡ, (διαυγής) = διαυγασμός. *Plut.* II, 914 B, *transparency, translucence.* *Basil.* III, 245 B. — **2.** *Skylight.* *Diod.* 17, 82.
διαυγῶς (διαυγής), *transparently, brightly, clearly;* opposed to ἀμυδρῶς. *Philon* I, 646, 28.
διαυθαίρετος, ον, = αὐθαίρετος. *Stob.* II, 627 (190), 50.
διαυθεντέω (αὐθεντέω), *to assert authoritatively* or *dogmatically.* *Sext.* 284, 5. — **2.** *To domineer.* Pseudo-*Chrys.* IX, 778 E.
διαύλιον, ου, τό, (αὐλός) *air on the flute in the interval,* in a play. *Schol. Arist.* Ran. 1264.
διαυλοδρομία, ας, ἡ, *the running of the* δίαυλος. *Lyd.* 6, 2.
διαυλοδρόμος, ον, *running a double course* (δίαυλος). *Artem.* 333.
διαυχενίζομαι = ὑψαυχενέω. *Eunap.* 103, 16, et alibi.
διαυχέω = αὐχέω. *Clem. A.* II, 253 A.
διαφαιρέω = ἀφαιρέω. *Sept.* Reg. 1, 17, 39 as v. l.
διαφαρμακεύω = φαρμακεύω. *Plut.* II, 157 D.
διάφαυμα, ατος, τὸ, (διαφαύσκω) *the dawn of day, daybreak.* Pseudo-*Jacob.* 23, 3. Pseud-*Athan.* IV, 276 D.
διάφαυσις, εως, ἡ, = preceding. *Plut.* II, 929 B. *Joann. Mosch.* 3064 C.
διαφαύσκω (φαύσκω) = διαυγάζω, *to dawn.* *Sept.* Gen. 44, 3. Judic. 16, 2. Reg. 2, 2, 32, impersonal.
διάφαυσμα, ατος, τὸ, = διάφαυμα. *Stud.* 1709 B. *Nicet. Byz.* 776 C. *Vit. Nil. Jun.* 37 B.
διαφαύω = διαφαύσκω. *Pallad.* Laus. 1042 C.
διαφεγγής, ές, (φέγγω) *translucent, bright.* *Lucian.* II, 427.
διαφένσωρ, incorrect for δηφένσωρ. *Leo.* Tact. 7, 36. 37. 40.
διαφέρω, L. referri, *to have reference to, to relate to: to belong to.* *Polyb.* 2, 14, 3, περὶ τὰς πράξεις. *Anc.* 15, τῷ κυριακῷ, to the church. *Ant.* 22. 24. *Eustrat.* 2328 D, τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, *to belong to.* *Mal.* 17 Τοὺς γεννωμένους ὑπὸ τὴν τῶν ἄστρων κίνησιν διαφέρειν, *those who are born are under the influence of the motions of the stars.* 101, 15, αὐτῷ. 198, Ἀντιγόνου, *whatever belonged to Antigonus.*
διαφεύγω, *to escape.* *Plut.* II, 333 D, impersonal with the infinitive. [*Jos.* Ant. 17, 3, 1 διαφευχθῆναι.]
διαφευκτικός, ή, όν, *able to escape.* *Lucian.* I, 142.

Digitized by Microsoft

διαφθάνω = φθάνω. *Plut.* I, 891 F. *Hippol.* Haer. 448, 48.

διαφθαρτικός, ή, όν, = φθαρτικός. *Poll.* 5, 132.

διαφθέγγομαι = φθέγγομαι. *Epiph.* I, 1157 D.

διαφθείρω, *to destroy.* — *Sept.* Ps. 56, 1. 57, 1. 58, 1 Εἰς τὸ τέλος, Μὴ διαφθείρῃς, *to the leader* of the music, to be sung to the tune of "*Do not destroy.*"

διαφθονέω = φθονέω. *Jos.* Ant. 2, 6, 7, p. 84. *Eus.* II, 741 B. VI, 872 A.

διαφλέγω (φλέγω), *to burn through.* *Sept.* Ps. 82, 15. *Plut.* II, 335 A, et alibi.

διαφονέω, incorrect for διαφωνέω. *Greg. Dec.* 1201 B.

διαφορά, ᾶς, ἡ, *advantage.* *Just.* Apol. 1, 21. — **2.** *Alienation, derangement.* *Diosc.* Iobol. 7, διανοίας.

διαφορέω, *to work* off food, *to dissolve* or *disperse* tumors, *to throw* off by perspiration. *Diosc.* 1, 34. 68, 73, οἰδήματα ἐν ὑστέρᾳ. *Plut.* II, 669 C. — *Diosc.* 5, 11, p. 704 διαφορεῖσθαι, *to perspire* too much. — **2.** *To debate, to dispute.* *Sext.* 646, 5, πότερον τῇ συνηθείᾳ ἢ τῇ ἀναλογίᾳ χρηστέον. — **3.** In logic, ἀξίωμα διαφορούμενον, *conditional sentence,* as εἰ ἡμέρα ἐστίν, also εἰ ἡμέρα ἐστὶ, φῶς ἐστι. *Diog.* 7, 68. See also *Sext.* 311, 19 seq. — [*Eudoc. M.* 41, apparently an error for διφορέω.]

διαφόρημα, ατος, τὸ, (διαφορέω) *that which is scattered about.* *Sept.* Jer. 37, 16.

διαφόρησις, εως, ἡ, *a scattering, dispersing: squandering.* *Plut.* II, 389 A. 933 C, et alibi. *Sext.* 148, 2. — **2.** *Diaphosesis.* *Galen.* X, 310 A.

διαφορητικός, ή, όν, *good for dissolving, dispersing, throwing off, removing.* *Diosc.* 1, 30. 97, φυμάτων. *Galen.* II, 367 A, et alibi.

διαφορία, ας, ἡ, = διαφορά. *Dion. H.* V, 413, 1.

διάφορος, ον, *various, sundry, several;* commonly in the plural. *Eus.* II, 77 B. *Epiph.* I, 288 D. *Const. Apost.* 6, 11. 7, 43. — **2.** Substantively, τὸ διάφορον, (**a**) *money.* *Polyb.* 4, 18, 8. 6, 45, 4, et alibi. — (**b**) opposed to ἀδιάφορον. *Lucian.* II, 821.

διαφόρως, adv. *at different times.* *Just.* Cohort. 7. *Porph.* Adm. 182, 17. 192, 21.

διαφράγνυμι = διαφράσσω. *Plut.* I, 146 F. *Poll.* 2, 216.

διαφράσσω (φράσσω), *to stop up, block up.* *Diod.* 17, 96. 20, 86. *Diosc.* 2, 26.

διαφρύγω = φρύγω strengthened. *Lyd.* 307, 9.

διαφρυκτωρέω = φρυκτωρέω. *Nic. CP.* Histor. 21, 3.

διαφυάς, άδος, ἡ, = διαφυή. *Diod.* 1, 47, p. 57, 26.

διαφύλαξις, εως, ἡ, (διαφυλάσσω) *safe keeping.* Pseud-*Athan.* IV, 436 C.

διαφύρω (φύρω), *to mix up.* *Diosc.* Iobol. 2, p. 62. *Epiph.* II, 593 D.

διαφωνέω, ήσω, *to breathe one's last, to die: to perish.* *Sept.* Num. 31, 49. Josu. 23, 14. Reg. 1, 30, 19. Judith 10, 13. *Diod.* 16, 3, *are missing.* *Agathar.* 175, 3. *Patriarch.* 1117 A, ἀπ' ἐμοῦ, *departed from me.* *Sext.* 659, 21. *Orig.* III, 976 A.

διάφωνος, ον, (φωνή) L. *dissonus, dissonant, discordant;* opposed to σύμφωνος. *Diod.* 4, 55. *Plut.* II, 1039 D. *Sext.* 259, 6. 648, 24. 757, 3.

διαφώνως, adv. *differing, disagreeing.* *Clem. A.* I, 877 B.

διαφωτίζω, ίσω, (φωτίζω) *to enlighten; to shine.* *Sept.* Nehem. 8, 3. *Plut.* II, 76 B. — Tropically, *to clear* a place. *Plut.* I, 348 D.

διαφώτισις, εως, ἡ, *illustration, elucidation.* Pseud-*Athan.* IV, 293 D.

διάφωτος, ον, (φῶς) *illuminated, light.* *Eustrat.* 2301 B. *Mal.* 360, 7.

διαχαίνω = διαχάσκω. *Plut.* II, 976 B. *Philostr.* 620. *Euagr.* 2469 A διαχῆναι.

διαχάλασμα, ατος, τὸ, = χάλασμα. *Dion. H.* V, 168, 1, *crack.*

διαχαράσσω or **διαχαράττω** = χαράττω. *Dion. H.* VI, 1092, 9. *Philon* I, 649, 16. *Plut.* II, 636 C.

διαχαρίζομαι (χαρίζομαι), *to distribute* presents. *Diod.* 19, 20.

διαχαυνόω, ώσα, (χαυνόω) *to check, moderate* a blow. *Tit. B.* 1160 C. *Leo Gram.* 275.

διαχειραγωγέω = χειραγωγέω. *Clem. A.* I, 1096 B.

διαχειρίζομαι (διαχειρίζω), *to slay.* *Polyb.* 8, 23, 8. *Diod.* 18, 46. *Luc.* Act. 5, 30. 26, 21.

διαχειρόομαι = χειρόομαι. *Diod.* 3, 24 as v. l. *Pallad.* Laus. 1154 A.

διαχερσόω = χερσόω strengthened. *Caesarius* 1105.

διαχέω, *to put* one *in good-humor.* *Philostr.* 586. *Orig.* IV, 80 A. [*Sept.* Sap. 2, 3 διαχυθήσεται as v. l. = διαχυθήσεται. Pseudo-*Greg. Naz.* II, 728 A διαχύσας.]

διάχλωρος, ον, *very* χλωρός. *Solom.* 1336 B.

διαχορεύω = χορεύω. *Simoc.* 86, 2.

διάχρισις, εως, ἡ, (διαχρίω) *an anointing, a besmearing.* *Geopon.* 6, 9, 2.

διάχριστος, ον, *besmeared all over.* — **2.** Substantively, τὸ διάχριστον, *ointment.* *Diosc.* 1, 34.

διάχρυσος, ον, (χρυσός) *inlaid with gold, interwoven with gold.* *Sept.* Ps. 44, 10, ἱματισμός. Macc. 2, 5, 2. *Polyb.* 6, 53, 7. *Diod.* 14, 109. II, 537, 63.

διαχύνω (χύνω) = διαχέω. *Hippol.* Haer. 184, 7. *Athan.* I, 788 A. *Epiph.* II, 32 A.

διάχυτος, ον, (διαχέω) *diffused.* *Andr. C.* 1277 C.

Digitized by Microsoft

διαχωνεύω = χωνεύω strengthened. *Simoc.* 261, 8.

διαχωρισμός, οῦ, ὁ, (διαχωρίζω) *separation. Theol. Arith.* 8. *Jos.* Ant. 6, 11, 10, et alibi. *Plut.* II, 910 A.

διαχωριστικός, ή, όν, (διαχωρίζω) *able to separate*; opposed to ἑνωτικός. *Epiph.* II, 792 D.

διάχωσις, εως, ἡ, (διαχώννυμι) *a filling up* with earth, as of a channel. *Diod.* 13, 47.

διάψαλμα, ατος, τὸ, (διαψάλλω) the representative of the Hebrew musical term סלה. *Sept.* Ps. 3, 3, et alibi. *Just.* Tryph. 37. *Hippol.* 720 A. *Orig.* II, 1057 C. *Athan.* II. 1321 D.

διαψαύω = ψαύω. *Plut.* II, 1080 E.

διάψευσμα = ψεῦσμα. *Aquil.* Ps. 115, 11.

διαψηλαφάω = ψηλαφάω. *Herod.* apud *Orib.* I, 498, 7. *Symm.* Gen. 31, 34. Esai. 59, 10. *Schol. Clem. A.* 778 A.

διαψηλάφησις, εως, ἡ, = ψηλάφησις. *Schol. Clem. A.* 778 A.

διαψηφιστής, οῦ, ὁ, (ψηφίζω) L. *rationalis, collector of revenues. Basil.* IV, 145 B. *Nil.* 304 D. *Lyd.* 200, 6. 228, 5. *Basilic.* 38, 1, 15.

διαψιθυρίζω (ψιθυρίζω) = ψιθυρίζω. *Sept.* Sir. 12, 18. *Polyb.* 15, 26, 8, *whispering among themselves. Lucian.* II, 741.

διάψυξις, εως, ἡ, (διαψύχω) *a cooling. Plut.* II, 967 F.

διαψύχω, *to repair* a boat. *Lucian.* II, 521.

Διβαπτισταί, ῶν, οἱ, (δι-, βαπτίζω) apparently = Ἀναβαπτισταί. *Nicet. Paphl.* 520 A.

διβάριον, τὸ, (δι-, βάρος?) a kind of *weight? Porph.* Adm. 125.

διβαφής, ές, = following. *Sept.* Ex. 25, 4 (Hexapla).

δίβαφος, ον, (δι-, βάπτω) dibaphus, *double dyed. Cic.* Attic. 2, 9. *Symm.* Ex. 28, 8. *Dioclet.* C. 3, 27.

διβητήσιν for διβητήσιον. *Porph.* Cer. 423, 2.

διβητήσιον, τὸ, (Persian?) a kind of *garment? Porph.* Cer. 21, 18. 192, 18, et alibi. *Leo Gram.* 246, 19 διβιτίσιον. *Suid.* Διβητήσια, διαβίκια. — Written also διαιτήσιον. *Theoph. Cont.* 833.

διβολία, ας, ἡ, (δίβολος) L. *duplex amiculum*, an outer garment doubled. *Plut.* II, 754 F. — **2.** A kind of *lance. Plut.* I, 420 B. *Herodn.* 2, 13, 8.

δῖβος, ου, ὁ, the Latin divus, a part of the *dice-board. Agath.* Epig. 64, 13, p. 379.

δίβραχυς, εος, ὁ, sc. πούς, = πυρρίχιος. *Terent. M.* 1365.

δίβροχος, ον, (βρέχω) *twice soaked, made by twice pressing*, as oil. *Diosc.* 1, 65, p. 69 (1, 66, p. 71).

διγαμέω (δίγαμος), *to marry a second time. Orig.* III, 508 C. *Neocaes.* 7 Πρεσβύτερον εἰς γάμους διγαμούντων μὴ ἑστιᾶσθαι. *Anast. Sin.* 68 D. *Stud.* 1093 B.

διγαμία, ας, ἡ, (δίγαμος) digamia, *the marrying a second time, a second marriage. Just.* Ap. 1, 15. *Tertull.* II, 936 D. *Method.* 80 B. *Basil.* IV, 673 A. *Greg. Naz.* II, 292 B. (Compare *Plut.* II, 289 B Δεύτερος γάμος. *Athenag.* 965 B. *Clem. A.* I, 1189 B. *Basil.* IV, 628 B.)

διγαμικός, ή, όν, *pertaining to a second marriage. Stud.* 1092 A, στεφάνωμα.

δίγαμμα, τὸ, indeclinable, (δι-, γάμμα) digamma = Fαῦ. *Tryph.* 11. *Gell.* 14, 5. *Apollon. D.* Pron. 358 B, τὸ Αἰολικόν. *Marius Victorin.* 2468. *Schol. Dion. Thr.* 777, 38. (See also *Dion. H.* I, 52, 11. The name δίγαμμα, that is, *double gamma*, was suggested by the character F, which has the appearance of ΓΓ united into one form.)

digammos, ἡ, = preceding. *Terent. M.* 162. 645. *Diomed.* 422, 21. 425, 32.

δίγαμος, ου, ὁ, (δίς, γάμος) digamus, *one who has married a second time. Hippol.* Haer. 460, 12. *Tertull.* II, 937 B. *Orig.* I, 984 A. III, 508 C. 1244 A. *Anc.* 19. *Neocaes.* 7. *Basil.* IV, 673 A. (Compare *Can. Apost.* 17 Ὁ δυσὶ γάμοις συμπλακείς, *he who has been married twice.*)

διγενής, ές, (γίγνομαι) *of double birth* or *generation. Anast. Sin.* 117 C.

δίγεστα, ων, τὰ, the Latin digesta, *digests. Antec.* Prooem. 4 Βιβλία τῶν διγέστων, ἤτοι πανδέκτων.

δίγλυφος, ον, (γλύφω) *doubly carved. Cosm.* Carm. Greg. 489.

διγλωσσία, ας, ἡ, *the being* δίγλωσσος. *Barn.* 19.

δίγλωσσος, ον, L. *bilinguis, double-tongued, deceitful. Sept.* Prov. 11, 13. Sir. 5, 9. *Philon* II, 269, 3. *Barn.* 19. *Sibyll.* 3, 37. (Compare *Theogn.* 91 Ὃς δὲ μιῇ γλώσσῃ δίχ' ἔχει νόον, οὗτος ἑταῖρος δειλός.)

διγλώχιν, ινος, ὁ, ἡ, (γλωχίν) *two-barbed. Paul. Aeg.* 348 τὰ διγλώχινα.

διγνωμία, ας, ἡ, (δίγνωμος) *duplicity. Achmet.* 143.

δίγνωμας, ον, (δι-, γνώμη) *double-minded, inconstant, undecided. Barn.* 19. *Hippol.* Haer. 218, 68.

διγομία, ας, ἡ, (γόμος) *double burden.* — *Sept.* Judic. 5, 16 (v. l. μοσφαιθάμ, write μοσφαθαίμ), for משפתים, supposed to mean *folds for cattle.*

διγόνατος, ον, (γόνυ) *double jointed. Diosc.* 4, 188 (191).

διγρώσιον or διγρόσιον, quid? *Apocr.* Act. Joann. 20. (Compare δικρόσσιος, δίκροσσος.)

διγύναιος, ου, ὁ, (γυνή) *bigamist. Athan.* I, 781 B.

Digitized by Microsoft

διδακτήρ, ῆρος, ὁ, (διδάσκω) *teacher*. *Aquil.* Judic. 3, 31 = βούκεντρον, βουπλήξ.

διδακτικός, ή, όν, *able to teach*. *Philon* I, 524, 19. *Paul.* Tim. 1, 3, 2. 2, 2, 24.

διδακτυλιαῖος, α, ον, *two fingers long* or *broad*. *Cleomed.* 75, 8. *Diosc.* 4, 129 (131). Eupor. 1, 242, p. 223. *Sext.* 509, 1.

διδακτύλιος, ον, = preceding. *Cedr.* I, 688, 23.

διδακτῶς (διδακτός), adv. *by being taught*; opposed to φυσικῶς. *Cyrill. A.* VI, 364 A.

διδασκαλεῖον, ου, τὸ, *school*, in the sense of *doctrine, system of doctrine*. *Iren.* 1, 28, 1. *Porphyr.* V. Pyth. 88. *Iambl.* V. P. 222.

διδασκαλία, ας, ἡ, *doctrine*. *Hippol.* Haer. 286, 3 Ἀνατολικὴ διδασκαλία, *Doctrina Orientalis*, the Eastern branch of the Valentinian school headed by Axionicus and Bardesanes. *Doctr. Orient.* (titul.).

διδασκαλικός, ή, όν, *instructive*, etc. — **2.** Substantively, τὸ διδασκαλικόν, L. *documentum, document*. *Chal.* 1641 B. *Const.* (536), 977 D.

διδασκάλιον, ου, τὸ, = διδασκαλεῖον, *school*. *Basil.* I, 68 B. — **2.** *Minervale munus, minerval, teacher's fee*. *Plut.* II, 857 C.

διδάσκαλος, ου, τὸ, *instructor*, etc. *Plut.* I, 258 B, θήρας ἑλεῖν. *Theod.* III, 1161 C, τῆς οἰκουμένης, Basilius (1256 C. IV, 1272 C. *Damasc.* II, 272 C).

διδάσκω, *to teach*. *Jos.* Ant. 14, 10, 18, αὐτὸν ὅπως ἀπολύσῃ. *Just.* Apol. 1, 10 Ἐκείνους δὲ προδέχεσθαι αὐτὸν μόνον δεδιδάγμεθα καὶ πεπείσμεθα καὶ πιστεύομεν, the object of προσδέχεσθαι being ἐκείνους. *Hippol.* Haer. 394, 43, τοὺς μαθητὰς ἵνα μὴ φάγωσι.

διδαχή, ῆς, ἡ, *doctrine*, etc. — Αἱ διδαχαὶ τῶν ἀποστόλων, the title of a book. *Eus.* II, 269 A. *Athan.* II, 1177 D.

διδράσκω = ἀποδιδράσκω. *Pallad.* Laus. 1041 B Ἔδρασεν ἐξ Αἰγύπτου.

δίδραγμον, ου, τὸ, = δίδραχμον = 20 ὀβολοί = ¼ οὐγκία. *Epiph.* III, 289 A. *Apocr.* Narrat. Joseph. 1, 3.

δίδραχμον, ου, τὸ, (δίδραχμος) *double drachma*. *Sept.* Gen. 20, 14. 16, et alibi. Ex. 30, 13. Lev. 27, 25. *Matt.* 17, 24. *Poll.* 9, 60. *Galen.* XIII, 981 A.

διδυμεύω, εύσω, (δίδυμος) *to bear twins*. *Sept.* Cant. 4, 2.

διδύμιον, ου, τὸ, *little* δίδυμος (= ὄρχις). *Paul. Aeg.* 288.

διδυμόγονος, ον, = διδυμογενής, *twin-born*. *Ptol.* Tetrab. 110.

δίδυμος, ον, *forked*. *Sept.* Josu. 8, 29 Ξύλον δίδυμον, = φοῦρκα. — **2.** Substantively, οἱ δίδυμοι = ὄρχεις, L. *testes, testiculi*. *Sept.* Deut. 25, 11. *Diod.* II, 520, 30. *Diosc.* 1, 134 (135). *Galen.* II, 238 F. IV, 648 E.

Διδυμότοιχον, ου, τὸ, = Δίδυμον Τεῖχος. *Simoc.* 249, 12.

διδυμοφυῶς (φύω), adv. *in two natures*. *Anast. Sin.* 1053 B.

δίδω = δίδωμι. *Patriarch.* 1137 A. *Martyr. Areth.* 34. *Jejun.* 1912 D. *Theoph.* 234. 244, 15. 700, 9. *Porph.* Cer. 388. (See also μεταδίδω, παραδίδω, προδίδω.)

δίδωμι, *to give*. *Ptol. Euerg.* apud *Athen.* 9, 17, p. 375 D Διδόντα τοῦ ἑνὸς δραχμὰς τετρακισχιλίας, *for each one*.—Impersonal, ἐδόθη, *it was given*, an order *was given*. *Apoc.* 9, 5, αὐτοῖς ἵνα μὴ ἀποκτείνωσιν αὐτούς, ἀλλ' ἵνα βασανισθήσονται. — **2.** *To give, to exhibit* medicine. *Diosc.* 2, 2. — **3.** *To give a blow, to strike*. *Patriarch.* 1069 C, τῷ ἵππῳ *Pallad.* Laus. 1067 C, αὐτῷ κατὰ τῶν ψυῶν ῥοπάλῳ. *Vit. Epiph.* 109 D, αὐτῷ εἰς τὸ πρόσωπον. *Joann. Mosch.* 2861 D, αὐτῷ. 2824 B, αὐτόν. 2928 C, ἑαυτῷ τῷ μαχαιρίῳ. *Leont. Cypr.* 1712 B, αὐτῷ μετ' αὐτοῦ, *with it*. *Chron.* 594, 19, αὐτὸν κατὰ τῆς ἀκοῆς, *he struck him in the ear*. *Mal.* 163, Συχαίῳ κατὰ τοῦ νώτου. *Theoph.* 437, 16, αὐτῷ κατὰ κρανίου. 490, μετὰ δόρατος εἰς τὸ χεῖλος. 538, 10, κάδιον κατὰ κορυφῆς τοῦ βασιλέως. *Porph.* Adm. 116, 9, αὐτῷ μετὰ μεναύλου εἰς τὸν πόδα. *Theoph. Cont.* 704, 13, αὐτῷ κατὰ κεφαλῆς μετὰ ῥάβδου. *Achmet.* 249, τινὰ σπαθέαν, = τινί. (Compare *Polyb.* 16, 3, 4 Ταύτῃ δοῦσα πληγὴν βιαίαν κατὰ μέσον τὸ κύτος. *Diod.* 14, 52, τραύματα. *Dion. H.* II, 1659, 15.)

4. *To grant, permit*. *Marc.* 10, 37, ἡμῖν ἵνα καθίσωμεν. *Apocr.* Act. Paul. et Thecl. 29, αὐτῇ ἵνα ἡ θυγάτηρ ζήσεται. — **5.** *To put, to set*. *Sept.* Tobit 3, 12, τὶ εἴς τινα, *to set towards*. *Luc.* 15, 22, δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ (classical). *Diosc.* 5, 86, εἰς κάμινον, *put into the oven*. — **6.** *To make, to appoint, to constitute*. *Sept.* Gen. 17, 21, αὐτὸν εἰς ἔθνος μέγα. Ex. 7, 1 Δέδωκά σε θεὸν Φαραώ. Ezech. 37, 22. *Paul.* Eph. 1, 22 Αὐτὸν ἔδωκεν κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ. — **7.** *To sound*, said of a trumpet. *Porph.* Cer. 476, 13 Ὅτε δώσει τὸ βούκινον, *when the trumpet shall sound*. — **8.** Participle, οἱ δεδομένοι, Hebrew נְתִינִים, *servants in the Temple*. *Sept.* Par. 1, 9, 2. [Pres. Ind. *Orig.* II, 65 A διδόαμεν = δίδομεν. *Theod.* IV, 585 A ἀντιδιδόαμεν. — Pres. Opt. *Philon* 382, 42 ἐνδιδῴη = ἐνδιδοίη. *Orig.* I, 1505 B διδῷτο = διδοῖτο. — Pres. Imper. *Joann. Mosch.* 3077 D δίδος = δίδου. — Aor. Ind. *Apollon. D.* Synt. 276, 1 ἔδωσα, condemned. — Aor. Subj. *Philon* I, 182, 13 δώσῃ. *Herm.* Mand. 3 ἀπο-δώσωσι. *Eus. Alex.* 361 B δώσῃς. — Aor. Opt. *Dion. H.* II, 1179, 8 παραδώσαιτε. *Sibyll.* 5, 223 δώσειε. *Orig.* I, 1429 B ἀπο-δώσειαν. — Aor. Part. *Hippol.* 829 B παρα-δώσαντα. *Vit. Epiph.* 52 D. 92 B

... by Microsc...

-δῶσας. *Joann. Mosch.* 3064 C. *Andr. C.* 1221 B ἀπο-δώσαντες. *Mal.* 26, 4 δόσας. — 2 Aor. Subj. *Sept.* Macc. 1, 11, 40 παρα-δοῖ = παραδῷ. *Marc.* 4, 29 παραδοῖ. — 2 Aor. Mid. *Matt.* 21, 33. *Marc.* 12, 1 ἐξ-έδετο = ἐξέδοτο.]

διέγερσις, εως, ἡ, (διεγείρω) *an arousing*. *Diosc.* Delet. 16. *Herod.* apud *Orib.* II, 424, 5. — Tropically, *quickness of parts, energy of character*. *Porph.* Adm. 238. *Vit. Nil. Jun.* 21 A.

διεγερτικός, ή, όν, *able to excite* or *stimulate*; opposed to καταστaλτικός. *Sext.* 752, 6, τῆς ψυχῆς. *Athen.* 2, 65. *Marc. Erem.* 1052 C, πρὸς ζήτησιν.

διεγκαλέω = ἐγκαλέω. *Genes.* 18, 6.

διεγκαρτερέω = ἐγκαρτερέω. *Dion. Alex.* 1277 A.

διεγκολπίζομαι = ἐγκολπίζομαι. *Nil.* 505 A.

διεγκόπτω = ἐγκόπτω. *Stob.* I, 247, 30.

διεγχειρέω = ἐγχειρέω. *Simoc.* 177, 17.

διεγχείρησις, εως, ἡ, = ἐγχείρησις. *Simoc.* 275, 19.

διεδαφίζω = ἐδαφίζω. *Theophyl. B.* III, 496 D.

*διέδρον, ου, τὸ, (ἕδρα) *seat for two*. *Callix.* apud *Athen.* 5, 26, p. 197 B. *Erotian.* 152. *Herod.* apud *Orib.* II. 462, 13. 463, 9.

διεζευγμένως, adv. L. disjunctim, *separately, apart*. Pseudo-*Just.* 1264 D. *Syncell.* 223, 7. — **2.** *By transposition*; thus, the proportion $a : b :: c : d$, may become $a : c :: b : d$, διεζευγμένως. When it becomes $d : b :: c : a$, it is ἀναστρόφως τε καὶ κατὰ τὸ διεζευγμένον. *Nicom.* 140.

διειλημμένως (διαλαμβάνω), *clearly, distinctly, understandingly*. *Ptol.* Tetrab. 11.

διειλιγμός, οῦ, ὁ, quid? *Plut.* II, 695 B.

διειπεῖν (εἰπεῖν), *to ordain, order*. *Philon* I, 28, 32 Ἑορτάζειν διείρηται νόμῳ. 338, 42 Διείρηται δύο τράγους διακληροῦν. *Cyrill. A.* I, 16 A. [*Iambl.* V. P. 266 διειπομένων = διειπόντων.]

διεκβαίνω (ἐκβαίνω), *to go through*. *Strab.* 12, 2, 4, τί.

διεκβάλλω (ἐκβάλλω) *to go through*. *Polyb.* 4, 68, 5, τὴν Στυμφαλίαν. 10, 28, 1, τὴν ἔρημον. 10, 29, 3, sc. τόπους. *Plut.* I, 286 D. — **2.** Intransitive, *to go out* to any place. *Sept.* Josu. 15, 4. 7, ἐπὶ τὸ ὕδωρ. *Agathar.* 184, 8.

διεκβολή, ῆς, ἡ, (διεκβάλλω) = δίοδος, διέξοδος, *passage out, pass, egress*. *Sept.* Jer. 12, 12. Ezech. 47, 8. 11. 48, 30. *Polyb.* 1, 75, 4. 3, 40, 1. *Diod.* 17, 68, p. 213, 7. *Strab.* 9, 5, 22.

διεκδικέω = ἐκδικέω strengthened by διά. *Eus.* II, 741 C. III, 229 A. *Socr.* 621 C. *Gregent.* 592 C.

διεκδικητής, οῦ, ὁ, = ἐκδικητής, L. *defensor*. *Justinian.* Cod. 10, 11, 8, § η'.

διεκδρομή, ῆς, ἡ, (ἐκδρομή) *a running through*. *Ptol.* Tetrab. 102, of stars. *Clem. A.* I, 489 B, τῆς ἡμέρας, the close of the day. *Cyrill. A.* I, 461 B. C.

διέκδυσις, εως, ἡ, (διεκδύω) *a slipping through, escape*. *Plut.* I, 574 C, *evasion*. *Athen.* 8, 54.

διεκθλίβω = ἐκθλίβω strengthened. *Caesarius* 1169.

διεκθρώσκω (ἐκθρώσκω), *to leap through, rush out of*. *Clem. A.* I, 93 B, τοῦ σκότους. *Opp.* Hal. 4, 674.

διεκκύπτω = ἐκκύπτω. *Sept.* Macc. 2, 3, 19.

διεκλάμπω (ἐκλάμπω), *to shine through*. *Andr.* C. 1176 A.

διεκμυζάω = ἐκμυζάω. *Geopon.* 7, 15, 2.

διεκπαίω (ἐκπαίω), *to force one's way through, to dash* or *break through*. Classical. *Arr.* Anab. 3, 14, 5. 3, 15, 2. *Philostr.* 732, παντός. — Mid. διεκπαίσασθαι = διεκπαίω. *Dion. H.* IV, 2252, 6, τὰς πύλας. *Jos.* B. J. 7, 6, 4, p. 419. *Plut.* I, 579 C. *Iambl.* V. P. 488.

διεκπεραιόω = περαιόω. *Strab.* 12, 2, 3, p. 508, *to go across*.

διεκπηδάω = ἐκπηδάω. *Orib.* I, 522, 10. *Aristaen.* 2, 13, *throbbing*.

διεκπίπτω (ἐκπίπτω), *to get through*. *Diod.* 17, 28. 49, τὴν ἄνυδρον. *Plut.* I, 109 B, et alibi. *Arr.* Anab. 3, 14, 5.

διεκπλήσσω = ἐκπλήσσω strengthened. *Tit. B.* 1208 A.

διεκπορεύομαι = ἐκπορεύομαι. *Dion. H.* III, 1815, 7. *Anton.* 7, 19.

διεκσείω = ἐκσείω. *Eus.* IV, 272 B.

διέκτασις, εως, ἡ, (διεκτείνω) = σκορδίνημα. *Clem. A.* I, 496 C.

διεκτέμνω = ἐκτέμνω. *Jos.* B. J. 3, 10, 7.

διελεγκτέον = δεῖ διελέγχειν. *Plut.* II, 450 B.

διελεγκτικός, ή, όν, (διελέγχω) = ἐλεγκτικός. *Clem. A.* II, 312 B, τοῦ ψευδοῦς.

διελεγκτικῶς, adv. = ἐλεγκτικῶς. *Epiph.* II, 592 D.

διελευθερόω = ἐλευθερόω. *Porphyr.* V. Pyth. 78.

διέλευσις, εως, ἡ, (διέρχομαι, διελεύσομαι) *a going through*. *Ptol.* Tetrab. 135.

διελίσσω or διελίττω (ἑλίσσω), *to unfold*. *Plut.* II, 411 B. *Dion C.* 74, 5, 5.

διελκυσμός, οῦ, ὁ, (διελκύω) *a pulling*. *Dion. H.* V, 141, 8. *Argum. Arist.* Ach. *altercation, quarrel*.

διέλκω, *to pull*, etc. Classical. *Sext.* 325, 30 -σθαι, *to be disputed*.

διεμβάλλω (ἐμβάλλω), *to put through*. *Sept.* Num. 4, 6. 8. 11. *Galen.* IV, 142 C. 144 D.

διέμπιλος, ον, (ἐν, πῖλος) *well capped*. *Lucian.* II, 340.

Digitized by Microsoft

διεμπίπλημι = *ἐμπίπλημι*. *Sept.* Macc. 2, 4, 40.
διεμπίπτω = *ἐμπίπτω*. *Polyb.* 38, 1, 4.
διεμφαίνω (*ἐμφαίνω*), *to show through*. *Lucian.* Alex. 3.
διεμφανίζω = *ἐμφανίζω*. *Aristaen.* 2, 16.
διενεκτέον = *δεῖ διαφέρειν*. *Lucian.* II, 360.
διένεξις, εως, ἡ, (*διενεγκεῖν*) = *διαφορά*. *Cedr.* II, 483, 8.
διενεργέω = *ἐνεργέω*. *Iambl.* Adhort. 164. *Genes.* 14, 6.
διενηχέω = *ἐνηχέω*. *Genes.* 85, 11.
διενθυμέομαι = *ἐνθυμέομαι*. *Luc.* Act. 10, 19. *Eus.* II, 1129 B.
διενιζάνω = *ἐνιζάνω* strengthened. *Caesarius* 1053.
διενσκήπτω = *ἐνσκήπτω*. *Genes.* 74, 20.
διεντέλλομαι = *ἐντέλλομαι*. *Genes.* 94, 7.
διενωτίζομαι = *ἐνωτίζομαι thoroughly*. *Genes.* 70, 1.
*διεξάγω (*ἐξάγω*), *to conduct, manage, accomplish: to treat*. *Chrysipp.* apud *Sext.* 179, 2. *Sept.* Sir. 3, 17. Habac. 1, 4. *Polyb.* 1, 9, 6. 3, 21, 6. 3, 77, 3. 4, 57, 3. 4, 73, 8. — **2.** *To get, to obtain* the means of subsistence. *Polyb.* 1, 71, 1, *ἀπό τινος*.
διεξαγωγή, ῆς, ἡ, (*διεξάγω*) *settlement* of business, *adjustment*. *Polyb.* 4, 26, 3, et alibi. — **2.** *A getting along, way of living*. *Diod.* 4, 30, *τοῦ βίου*. *Epict.* 1, 6, 21. *Anton.* 8, 20. *Sext.* 225, 14. — **3.** *Dispositio* = *διάθεσις, disposition*, in rhetoric. *Dion. Alex.* 1244 C, *τοῦ βιβλίου*.
διεξαιρέω = *ἐξαιρέω*. Pseudo-*Demetr.* 123, 9.
διεξανύω = *ἐξανύω*. *Eus.* II, 1344 A.
διεξάπτω = *ἐξάπτω*. *Genes.* 81, 6.
διεξαρτάω = *ἐξαρτάω*. *Philon* I, 446, 45 *-σθαί τινος*.
διέξειμι, to go over a book. *Dion. H.* VI, 863, 11.
διεξέλασις, εως, ἡ, = *ἐξέλασις*. *Plut.* I, 463 E.
διεξελέγχω = *ἐξελέγχω*. *Lucian.* II, 265. *Galen.* III, 187 D.
διεξικνέομαι = *ἐξικνέομαι*. *Polyb.* 10, 29, 3.
διεξιστορέω = *ἐξιστορέω*. *Genes.* 35, 7.
διεξιτητέον = *διεξιτέον*. *Eus.* IV, 853 C.
διεξοδεύω, to go through. *Plotin.* II, 708, 9, *διεξόδους*. — **2.** *To discuss, to treat*. *Sext.* 45, 15, et alibi. *Orig.* I, 941 C. 1009 A.
διεξοδικός, ή, όν, (*διέξοδος*) *diffuse, copious*. *Plut.* I, 183 D. *Clem. A.* I, 736 B.
διεξοδικῶς, adv. *diffusely, copiously*. *Jos.* B. J. Prooem. 6. *Drac.* 9, 6. *Galen.* XII, 154 F (= D *κατὰ διέξοδον*). *Porphyr.* V. Pyth. 68, opposed to *συμβολικῶς*.
διέξοδος, ου, ἡ, border, boundary of a country. *Sept.* Num. 34, 4. 5. Josu. 15, 7. — **2.** *Passage* of Scripture. *Eus.* II, 1501 B.
διεξοιδέω = *ἐξοιδέω*. *Philostr.* 784.

διεπιφώσκω = *ἐπιφώσκω*. *Dion. H.* III, 1922, 9.
διέπω, to manage. *Alex. Hier.* 205 A, *τὸν τόπον τῆς ἐπισκοπῆς, being bishop*. *Ephes.* 1140 B = *τοποτηρητοῦ ὄντος*. *Euagr.* 2428 B.
διέραμα, ατος, τὸ, (ΕΡΑΩ) *strainer*. *Plut.* II, 1088 E.
διερεθίζω = *ἐρεθίζω* strengthened. *Polyb.* 9, 18, 9. *Philon* II, 411, 21. *Plut.* II, 61 C.
διερέθισμα, ατος, τὸ, (*διερεθίζω*) = *ἐρέθισμα*. *App.* II, 733, 45.
διερεθιστέον = *δεῖ διερεθίζειν*. *Herod.* apud *Orib.* I, 425, 3.
διερεθιστικός, ή, όν, irritative. *Herod.* apud *Orib.* I, 424, 2.
διερείδω, to prop up. Classical. *Dion. H.* V, 157, 5, said of Ι and Ε in the expression *Ὀλύμπιοι ἐπί τε*. *Plut.* II, 529 C.
διερεύνησις, εως, ἡ, (*διερευνάω*) *investigation, examination*. *Strab.* 16, 4, 5. *Clem. A.* II, 573 B. *Iambl.* Math. 212.
διερευνητικός, ή, όν, (*διερευνάω*) *investigating, searching through*. *Ptol.* Tetrab. 57. 156.
διερευνητικῶς, adv. *by investigating*. *Ptol.* Tetrab. 7.
διερέφω = *ἐρέφω* strengthened. *Genes.* 108, 9.
διερίζω = *ἐρίζω*. *Plut.* I, 345 A. *App.* II, 326, 86. 836, 68. 854, 90, *to emulate*.
διερινέω, incorrect for *διαρρινέω*, (*διά, ῥίς*) = *διαμυκτηρίζω, to turn up the nose, to sneer at*. *Just.* Tryph. 101.
διερμηνευτέον = *δεῖ διερμηνεύειν*. *Philon* I, 481, 46.
διερμηνευτής, οῦ, ὁ, (*διερμηνεύω*) *interpreter*. *Paul.* Cor. 1, 14, 28.
διερμηνεύω (*ἑρμηνεύω*), *to interpret, translate*. *Sept.* Macc. 2, 1, 36. *Aristobul.* apud *Clem. A.* I, 893 B. *Polyb.* 3, 22, 3. *Philon* I, 226, 4. II, 139, 20.
διερριμένως (*διαρρίπτω*), adv. *desultorily*. *Polyb.* 3, 58, 3, *at random*. *Clem. A.* I, 753 B. II, 556 C.
διέρυθρος, ον, (*ἐρυθρός*) *marked with red*. *Diosc.* 3, 9 (11).
διερωτητέον = *δεῖ διερωτᾶν*. *Anast. Sin.* 205 B.
διεσθίω (*ἐσθίω*), *to eat through*. *Philon* II, 541, 35. *Plut.* II, 170 A. 733 B.
διέσιον, ου, τὸ, (*δίεσις, διίημι*) = *διαζύγιον, ἀποστάσιον, repudiation, divorce*. *Justinian.* Novell. 74, 5, incorrectly written *διαίσιον*.
δίεσις, εως, ἡ, a moistening. *Diosc.* 1, 25. 3, 84 (94).
δίεσις, εως, ἡ, = *διέσιον*. *Gloss.* *Δίαισις* (write *δίεσις*), divortium, discidium, repudium.
διεσμιλευμένως (*διασμιλεύω*), adv. *in a polished manner, elaborately*. *Poll.* 6, 147. *Cyrill. A.* II, 84 C.
διεσπαρμένως (*διασπείρω*), adv. L. s p a r s i m, *scatteredly, dispersedly, desultorily*. *Poll.* 3,

Digitized by Microsoft

129. *Aristid. Q.* 4. *Galen.* II, 232 C. *Orig.* I, 386 C.
διεσπουδασμένως (διασπουδάζω), adv. L. *studiose, diligently, accurately. Dion. H.* I, 18, 1.
διεστραμμένως (διαστρέφω), adv. *perversely, distortedly. Sept.* Sir. 4, 17. *Clem. A.* I, 1133 C.
διεσφαλμένως (διασφάλλω), adv. *wrongly. Epict.* 3, 23, 3.
διετηρίς, ίδος, ἡ, (δίς, ἔτος) L. *biennium, the space of two years. Sept.* Reg. 2, 13, 23.
διετία, ας, ἡ, = preceding. *Cleomed.* 13, 19. *Philon* II, 536, 6. *Luc.* Act. 24, 27, et alibi.
διευθετέω = εὐθετέω. *Genes.* 87, 18. *Achmet.* 168, *to direct. Vit. Nil. Jun.* 68 D. *Petr. Ant.* 730 C.
διευθέτησις, εως, ἡ, (διευθετέω) *direction, management. Achmet.* 168.
διευθετίζω = διευθετέω. *Cerul.* 728 B διευθετισμένος.
διευθηνέω = εὐθηνέω. *Ptol.* Tetrab. 194.
διευθυμέομαι = εὐθυμέω. *Basil.* III, 217 D.
διευκρινής, ές, = εὐκρινής. *Gelas.* 1292 B.
διευκρίνησις, εως, ἡ, = τὸ διευκρινεῖν. *Aster.* 349 D.
διευκρινητέον = δεῖ διευκρινεῖν. *Protosp.* Corpor. 12, 10 in the v. l.
διευπραγέω = εὐπραγέω. *Jos.* Ant. 6, 10, 2.
διευστοχέω = εὐστοχέω. *Dion. H.* V, 57, 5.
διευσχημονέω = εὐσχημονέω. *Plut.* I, 612 B.
διευτελίζω = εὐτελίζω. Pseud-*Afric.* 100 B.
διεφικνέομαι = ἐφικνέομαι. *Eunap.* 91, 17.
διέχεια, ας, ἡ, (διεχής) *separation*, opposed to συνέχεια. *Heph.* Poem. 15, 8. *Schol. Arist.* Pac. 939.
διεχθραίνω = ἐχθραίνω. *Sext.* 610, 3.
διεχθρεύω = ἐχθρεύω. *Dion. H.* II, 810, 2. *Arr.* Venat. 12, 5. *Anton.* 4, 3. *Clem. A.* I, 333 A.
διεψευσμένως = ἐψευσμένως. *Anton.* 2, 17.
διζήτωρ, ορος, ὁ, (δίζημαι) *seeker. Greg. Naz.* IV, 127 A, χρυσοῦ.
διζυγής, ές, = δίζυγος. *Antyll.* apud *Orib.* III, 621, 4.
διζυγία, ας, ἡ, (δίζυγος) *double-yoke* of cattle. *Geopon.* 2, 23, 13.
διηγέομαι, *to relate. Porph.* Adm. 208, 23, τὸν βασιλέα ὅσα ἐλάλησε, = τῷ βασιλεῖ.
διήγημα, ατος, τὸ, (διηγέομαι) *narrative, story, tale. Sept.* Deut. 28, 37. Sir. 8, 8. Ezech. 17, 2. Macc. 2, 2, 24. *Polyb.* 1, 14, 6. 4, 39, 11. *Dion. H.* II, 695, 14. *Strab.* 14, 2, 21. *Herodn. Gr.* Philet. 430 (473), condemned. *Hermog.* Prog. 116.
διηγηματικῶς (διηγηματικός), adv. *narratively. Diog.* 9, 103. *Eus.* IV, 396 C.
διηγημάτιον, ου, τὸ, (διήγημα) *anecdote. Strab.* 14, 2, 3.
διήγησις, εως, ἡ, *explanation. Orig.* I, 1085 C.
διηγητής, οῦ, ὁ, (διηγέομαι) *expounder. Achill. Tat.* 4, 15.
διηκονιάω = διακονέω. *Doroth.* 1696 A.
διηλλαγμένως (διαλλάσσω), adv. *differently, strangely. Diod.* 3, 19, et alibi. *Strab.* 13, 1, 3.
διηλόω, ώσω, (ἡλόω) *to drive a nail through. Sept.* Judic. 5, 26, κεφαλήν.
διημαρτημένως (διαμαρτάνω), adv. *erroneously. Hipparch.* 1029 A. *Clem. A.* II, 608 D.
διήμερος, ον, (δι-, ἡμέρα) = δευτεραῖος, *on the second day. Euagr.* 2756 A.
διηνεκής, ές, *continuous*, etc. Εἰς τὸ διηνεκές, *continually, forever. Paul.* Hebr. 7, 3, et alibi. *Apollod. Arch.* 42.
διῃρημένως (διαιρέω), *apart, separately. Anton.* 3, 11. *Iambl.* Myst. 82, 6. 282, 12. — **2.** *By resolution* of long vowels and diphthongs. *Herodn. Gr.* Philet. 407 (449).
διηρθρωμένως (διαρθρόω, διηρθρωμένος), adv. *articulately. Galen.* XIII, 673 B.
διηυκρινημένως (διευκρινέω), adv. *distinctly, carefully. Diod.* 1, 93.
διηχέω (ἠχέω), *to resound. Plut.* II, 901 F. *Hippol.* Haer. 462, 47.
διηχής, ές, (διηχέω) *sounding, loud. Plut.* II, 721 E. *Lyd.* 300, 7.
διθάλασσος or διθάλαττος, ον, (θάλασσα) *divided into*, or *consisting of, two seas*, as the Euxine. *Dion. P.* 156. *Strab.* 2, 5, 22. — **2.** *Bimaris, lying between two seas. Luc.* Act. 27, 41. *Dion Chrys.* I, 190 (83), 28. *Clementin.* 49 B.
διθεΐα, ας, ἡ, (δίθεος) *ditheism, belief in two gods. Greg. Naz.* II, 148 C.
διθεΐτης, ου, ὁ, *ditheist, believer in two gods. Greg. Naz.* II, 148 C.
διθελής, ές, (θέλω) *with two volitions. Aëtius* apud *Anast. Sin.* 1181 A.
δίθεος, ον, (δι-, θεός) *believing in two gods. Hippol.* Haer. 452, 88.
δίθυμος, ον, (θυμός) *quarrelsome. Sept.* Prov. 26, 20.
διθυραμβωδῶς (διθυραμβώδης), adv. *dithyrambically. Synes.* 1080 C.
δίθυρσος, ον, (θύρσος) *with two thyrsi. Agath.* Epig. 38, 1.
δίαμβος, ου, ὁ, (ἴαμβος) diiambus, a foot consisting of two iambuses. *Drac.* 129, 18. *Heph.* 3, 3. *Aristid. Q.* 48.
διίκτωρ, ορος, ὁ, (διικνέομαι, ἵκτωρ) *comer. Athan.* II, 1308 B, τοῦ πενθεῖν.
διιππεύω (ἱππεύω), *to ride through. App.* I, 266, 44. *Hippol.* Haer. 102, 57.
διισθμέω, ήσω, (ἰσθμός) *to carry across an isthmus. Polyb.* 4, 19, 7, τοὺς λέμβους.
διιστάνω (ἱστάνω) = διίστημι. *App.* I, 143, 24.

Digitized by Microsoft

δικασία, ας, ἡ, (δικάζω) *judgment.* *Aquil.* Judic. 12, 2, Ps. 17, 44. Prov. 18, 6.

δίκασις, εως, ἡ, = preceding. *Schol. Arist.* Plut. 277, p. 340, 7.

δικασμός, οῦ, ὁ, = δικασία. *Philon* I, 133, 37.

δικαστέον = δεῖ δικάζειν. *Philon* I, 90, 1. *Isid.* 845 D.

δικαστήρ, ῆρος, ὁ, = δικαστής. *Babr.* 118, 3.

δικαστικῶς (δικαστικός), *like a judge.* *Lucian.* I, 789.

δικάστρια, ας, ἡ, (δικαστής) *female judge.* *Lucian.* I, 578.

δικατάληκτος, ον, (καταλήγω) *having two endings;* as ρίς or ρίν, δελφίς or δελφίν. Also, with the last syllable long or short. *Drac.* 50, 20. 81, 5. *Heph.* 15, 26. 27. *Theodos.* 987, 18.

δικελλίτης, ου, ὁ, *one that uses the* δίκελλα, *digger.* *Lucian.* I, 115.

δίκεντρος, ον, (κέντρον) *with two stings,* as a scorpion. *Epiph.* I, 1016 D.

δίκερκος, ον, (κέρκος) *with two tails.* *Ael.* N. A. 12, 3.

δίκερε, the Latin d i c e r e = λέγειν. *Plut.* I, 312 E.

δίκη, ης, ἡ, *justice, right;* applied by the Pythagoreans to several numbers. *Theol. Arith.* 12 (*two*). 31 (*five*). *Plut.* II, 381 F (*three*).

δικηγόρος, ου, ὁ, (δίκη, ἀγορεύω) *advocate.* *Lyd.* 259, 20.

δικηλίκτας, α, ὁ, = δεικηλίκτας. *Plut.* I, 607 E.

δίκηλος, ον, (κήλη) *with two hydroceles.* *Paul. Aeg.* 262.

δικιόνιον, ου, τὸ, (κίων, κιόνιον) *having two pillars.* *Porph.* Cer. 210, 17. 211, 18.

δικλήματος, ον, *with two* κλήματα. Pseud-*Athan.* IV, 488 A.

*δικογράφος, ου, ὁ, (δίκη, γράφω) *writer of judicial speeches.* *Hyperid.* apud *Poll.* 8, 24. *Diog.* 6, 15.

δικοδίφης, ου, ὁ, (διφάω) *pettifogger.* *Lucian.* I, 334.

δικοδοσία = δικαιοδοσία. *Polyb.* 4, 16, 4 as v. l.

δίκοκκος, ον, (δι-, κόκκος) *with double kernel.* *Diosc.* 2, 111.

δικόκτα, incorrect for δηκόκτα.

δικολέκτης, ου, ὁ, = δικολόγος. *Palladas* 137.

δικολόγος, ου, ὁ, (δίκη, λέγω) L. *causidicus, advocatus, advocate, pleader.* *Plut.* II, 473 B, et alibi. *Ptol.* Tetrab. 180. *Dioclet.* G. 7, 72. *Macar.* 605 D.

δικόλουρος ον, see κόλουρος.

δίκολπος, ον, (κόλπος) *with two hollows.* *Galen.* IV, 277 D.

δίκορμος, ον, (κορμός) *with two trunks,* as a tree. *Artem.* 424.

δίκορος, ον, (κόρη) *with two pupils,* as an eye. *Mal.* 392, 2, as an epithet. *Phot.* III, 624 A.

δικορραφία, ας, ἡ, = τὸ δικορραφεῖν. *Schol. Arist.* Nub. 1019.

δικόρυμβος, ον, (κόρυμβος) *with two peaks,* as a mountain. *Lucian.* I, 497.

δικότυλος, ον, *holding two* κοτύλαι. *Posidon.* apud *Athen.* 11, 89, p. 495 A. *Strab.* 16, 3, 7.

δικουρίων, incorrect for δεκουρίων.

δίκρανον, ου, τὸ, (κάρα) *pitchfork.* *Lucian.* I, 120. *Galen.* II, 88 D. *Phryn.* 233.

δικρόσσιος, ον, = δίκροσσος. *Arr.* P. M. E. 6 λέντια καὶ δικρόσσια (read λέντια δικρόσσια?).

δίκροσσος, ον, (κροσσός) *double-fringed.* *Poll.* 7, 72. *Schol. Arist.* Plut. 729.

δίκροτος, ον, *double-beating,* as the pulse. *Galen.* II, 259 A. *Protosp.* Puls. 31.

δικταμνίτης, ου, ὁ, *of* δίκταμον. *Diosc.* 5, 57, οἶνος, *wine flavored with dittany.*

δικτατορεύω, εύσω, = δικτάτωρ εἰμί or γίγνομαι. *Dion C.* 43, 1, 1. 43, 33, 1.

δικτατορία or δικτατορεία, ας, ἡ, = δικτατοῦρα. *Dion. H.* II, 1022. 1091, et alibi. *Plut.* I, 175 C. II, 318 C. *Dion C.* 43, 14, 3.

δικτατοῦρα, ας, ἡ, the Latin d i c t a t u r a, *dictatorship.* *Lyd.* 150, 11.

δικτάτωρ, ορος, ὁ, the Latin d i c t a t o r. *Polyb.* 3, 87, 6 seq. 3, 103, 4. 3, 106, 1. *Diod.* II, 541, 31. *Dion. H.* II, 1021. 1034. *Jos.* Ant. 14, 10, 2, τὸ δεύτερον. *Plut.* I, 176 C. 734 D. II, 768 A. *App.* I, 248, 29. II, 4, 55. 58. *Dion C.* Frag. 17, 13.

δίκτυ, τὸ, = δίκτυον. *Et. M.* 275, 27.

δικτυάλωτος, ον, (δίκτυον, ἁλῶναι) *taken with a net.* *Synes.* 1308 D.

δικτύδιον, ου, τὸ, *little* δίκτυον. *Poll.* 7, 179. *Clem. A.* II, 625 A.

δικτυεία, ας, ἡ, (δικτυεύς) *the catching of fish with a net.* *Ael.* N. A. 12, 43.

δικτυεύς, έως, ἡ, (δίκτυον) *one who catches fishes with a net.* *Strab.* 8, 7, 2, p. 200, 18. *Poll.* 1, 96, et alibi.

δικτυοειδής, ές, (δίκτυον, ΕΙΔΩ) *net-like.* *Galen.* IV, 485 E, et alibi.

δικτυοειδῶς, adv. *like a net.* *Theod.* I, 745 A.

δίκτυον, ου, τὸ, *net.* *Eus.* II, 865 C. D τὰ δίκτυα, L. *cancelli,* the balustrade separating the inner sanctuary from the main body of a church.

δικτυόω, ώσω, (δίκτυον) *to make like a net.* *Sept.* Reg. 3, 7, 6. — **2.** *To catch in a net.* *Babr.* 107, 11.

δικτυώδης, ες, = δικτυοειδής. *Poll.* 4, 116. *Schol. Arist.* Vesp. 99.

δικτυωτός, ή, όν, (δικτυόω) *made like a net, netted, reticulated.* *Sept.* Ex. 27, 4, ἔργον, *net-work.*

Digitized by Microsoft

Judic. 5, 28 as v. l. *Polyb.* 15, 30, 8, θύραι. *Aristeas* 10. *Eus.* II, 1209 B. — **2.** Substantively, τὸ δικτυωτόν, *lattice*. *Sept.* Reg. 4, 1, 2.

δίκυκλος, ον, (δι-, κύκλος) *with two wheels*, as a chariot. *Dion C.* 76, 7, 2. *Liban.* I, 25, 15.

δικύμων, ον, (δι-, κῦμα) *with two waves*. *Sibyll.* 5, 32. 10, 84, = διθάλασσος, referring to the Isthmus.

δίκυρτος, ον, (κυρτός) *two-humped* camel. *Geopon.* 16, 22, 4.

δίκωλος, ον, *with two strands* (*twists*). *Nicom.* Harm. 20, χορδή. — **2.** *With two* κῶλα, as a περίοδος. *Herodn. Gr.* Schem. 593, 3. *Hermog.* Rhet. 154, 20. Pseudo-*Demetr.* 20, 2.

δικωπία, ας, ἡ, (δίκωπος) *a pair of oars* used by one rower. *Lucian.* I, 490.

διλάτωρ, διληγάτωρ, διλίκια, incorrect for δηλάτωρ, δηληγάτωρ, δηλίκια.

διλήμματος, ον, *consisting of two* λήμματα, a figure of rhetoric. *Hermog.* Rhet. 167, 4. *Joann. Sic.* 124, 26.—**2.** *Ambiguous*. *Schol. Arist.* Nub. 481, λέξις.

διλογητέον = δεῖ διλογεῖν. Pseudo-*Demetr.* 87, 17.

διλογία, ας, ἡ, (δίλογος) *repetition*; opposed to ἅπαξ λέγειν. Classical. Pseudo-*Demetr.* 92, 12.

δίλογος, ον, *double-tongued, deceitful*. *Paul.* Tim. 1, 3, 8. *Polyc.* 5.

διλόφιος, α, ον, (λόφος) *with two necks*. *Dioclet.* G. 18, 46, τύλη, for two persons.

διλοχία, ας, ἡ, *two* λόχοι of soldiers. *Polyb.* 10, 21, 4. *Ael. Tact.* 8, 2.

διλοχίτης, ου, ὁ, *commander of a* διλοχία. *Ael. Tact.* 9, 1.

δίμακρος, ον, (δι-, μακρός) *consisting of two long syllables*; as ἥκω. *Drac.* 59, 10.

διμάχαιρος, ον, (μάχαιρα) *with two swords*, as a gladiator. *Artem.* 198.

διμάχης, ου, ὁ, (δι-, μάχομαι) *dragoon*. *Diod.* 5, 33. *Poll.* 1, 132.

δίμετρος, ον, (μέτρον) *of two measures* of liquids or grain. *Sept.* Reg. 4, 7, 1 Δίμετρον κριθῶν, *two measures of barley*. *Poll.* 4, 167. — **2.** D i m e t e r, *of two measures*, in versification. *Drac.* 134, 6, στίχος. 134, 13, μέτρον. *Heph.* 5, 3.

διμέτωπος, ον, (μέτωπον) *two-fronted*. *App.* II, 755, 14.

διμηναῖος, α, ον, = δίμηνος. *Diod.* 17, 64 as v. l. *Cyrill. A.* X, 133 B.

διμηνιαῖος, α, ον, = δίμηνος. Classical. *Gemin.* 788 B. *Cleomed.* 29, 28.

δίμηνος, ον, (δι-, μήν) L. b i m e s t r i s, *of two months*. *Polyb.* 17, 10, 4. *Diod.* 17, 64. — **2.** Substantively, ἡ δίμηνος, sc. περίοδος, *the space of two months*. *Polyb.* 6, 34, 3. *Diod.* 17, 48. *Gemin.* 809 A. *Dion. H.* III, 1788, 14. *Plut.* II, 909 B.

δίμιτος, ον, (δι-, μίτος) *quilled* (*twilled*). *Hes.* Διβόλους χλαίνας, οἱ μὲν διμίτους, οἱ δὲ διπλᾶς.

διμόδιον, ου, τὸ, = δύο μόδιοι. *Mal.* 278, 15.

διμοιρία, ας, ἡ, *two thirds*. *Dion. H.* III, 1697, 1. — **2.** *Two* ἐνωμοτίαι, equal to *two fourths of a* λόχος. *Ael. Tact.* 5, 2.

διμοιριαῖος, α, ον, (διμοιρία) *two thirds*. *Apollod. Arch.* 26. *Mal.* 103, 20.

διμοιρίτης, ου, ὁ, (δίμοιρον) *one that receives double pay*. *Arr.* Anab. 6, 9, 3. 7, 23, 3. *Lucian.* II, 695, sailor. — **2.** *Commander of a* διμοιρία. *Ael. Tact.* 5, 2.

Διμοιρίτης, ου, ὁ, commonly in the plural, Διμοιρῖται, *Dimoeritae*, the followers of Apollinaris, because they asserted that the body of Christ had a human soul indeed, but was not endowed with a human mind, the divine mind supplying the place of the latter. *Epiph.* II, 640 B. 700 B. 873 C. *Eust. Mon.* 905 D. (Compare *Athan.* II, 1093 seq. *Epiph.* II, 641 seq. *Socr.* 2, 46.)

δίμοιρος, ον, *of two* μοῖραι. — Substantively, τὸ δίμοιρον, (**a**) *one half of a degree*. *Hipparch.* 1061 D. *Nicom.* Harm. 19. — (**b**) *the space between the end of the thumb and that of the forefinger*; called also διχάς, κοινόστομον. *Heron Jun.* 47, 18, σπιθαμῆς.

δῖνα, ἡ, = δίνη ? Doubtful. *Sept.* Job 13, 11.

***δίνησις**, εως, ἡ, (δινέω) *a whirling*. *Epicur.* apud *Diog.* 10, 90. *Erotian.* 268. *Plut.* II, 588 E. *Hermes Tr.* Poem. 94, 12. *Diog.* 7, 132, *revolution* of the stars.

δινώδης, ες, (δίνη, ΕΙΔΩ) *eddying*. *Dion C.* 68, 13, 2.

δίξεστον, ου, τὸ, = δύο ξέσται. *Schol. Arist.* Thesm. 347.

διό (δι' ὅ) = διατί, *wherefore?* *Apophth.* 105 C Ἀρσένιε, διό ἐξῆλθες;

Διογενισμός, οῦ, ὁ, (Διογένης) *imitation of Diogenes the Cynic philosopher*. *Jul.* 137 C.

διόγκιος incorrect for διούγκιος.

διογκόω = ὀγκόω. *Plut.* II, 676 B, et alibi. *Hermog.* Rhet. 224, 8. *Artem.* 27. *Galen.* II, 264 D. *Soran.* 255, 24.

διοδεύω, εύσω, (ὁδεύω) *to travel through*. Classical. *Sept.* Gen. 12, 6, τὴν γῆν εἰς τὸ μῆκος αὐτῆς. Sap. 5, 7. 11. Macc. 1, 10, 77. *Polyb.* 2, 15, 5, τὴν χώραν. *Philon* I, 470, 23. *Plut.* I, 511 C.

δίοδον, ου, τὸ, = δίοδος. *Joann. Mosch.* 3053 A.

διοιδαίνω (οἰδαίνω) = διοιδέω. *Clem. A.* I, 456 B. *Herodn.* 8, 8, 2.

διοιδέω = οἰδέω strengthened. *Diod.* 2, 12. *Strab.* 3, 5, 8, of the sea at high tide. *Philon* II, 638, 3. *Diosc.* Iobol. 4. *Jos.* B. J. 5, 12, 3.

διοίδησις, εως, ἡ, (διοιδέω) = οἴδησις. *Orig.* II, 272 A.

Digitized by Microsoft

διοιδίσκομαι = διοιδέω. *Galen.* V, 185 B. *Protosp.* Puls. 69.

διοικέω, *to manage, govern.* [*Mal.* 69, 2 ἐδιοίκει = διῴκει. 127, 14 ἐδιῳκοῦντο = διῳκοῦντο.]

διοίκησις, εως, ἡ, *government.* Classical. *Epict.* 1, 14, 7, ἡ θεία, *divine dispensation. Just.* Apol. 1, 57. — **2.** Dioecesis, *province. Diod.* 19, 91. *Strab.* 13, 4, 12. 17. *Eus.* II, 1185 B. *Cyrill. A.* X, 105 C, ἡ Αἰγυπτιακή. — **3.** *Diocese. Const.* I, 2. *Ephes.* 8.

διοικητής, οῦ, ὁ, (διοικέω) dioecetes, *procurator, commissioner. Sept.* Esdr. 2, 8, 36, τοῦ βασιλέως. *Polyb.* 27, 12, 2, οἱ βασιλικοί. *Clementin.* 10, 14. *Justinian.* Novell. 120, 6, § β'. 128, 16. *Leo.* Novell. 157, *collector of taxes.* — **2.** *Director, governor. Hermes Tr.* Poem. 5, 3.

διοικητικός, ή, όν, (διοικητής) *regulating, governing. Plut.* II, 885 B, τοῦ παντός. *Ptol.* Tetrab. 160. 161. *Galen.* II, 27 A. *Clem. A.* II, 371 A.

διοικήτρια, ας, ἡ, *stewardess. Schol. Arist.* Eccl. 212.

διοικήτωρ, ορος, ὁ, = διοικητής. *Hermes Tr.* Poem. 7, 6.

διοικισμός, οῦ, ὁ, (διοικίζω) = διοίκισις. *Dion. H.* II, 1225, 10. *Philon* I, 459, 27. *Plut.* I, 133 D, *deportation.*

διοικοδομή, ῆς, ἡ, = οἰκοδομή. *Aristeas* 11.

διοινοχοέομαι = οἰνοχοέω. *Posidon.* apud *Athen.* 4, 38.

διοιστρέω = οἰστρέω. *Diod.* 4, 12. *Philostr.* 42.

διοκλάζω = ὀκλάζω. *Genes.* 78, 21. 114, 22.

διοκνέω = ὀκνέω. *Athen.* 13, 86, p. 607 E.

διοκωχή, ῆς, ἡ, = διακωχή. *Dion C.* 47, 27, 2.

διολκή, ῆς, ἡ, (διέλκω) *distraction, dispute, conflict. Sext.* 358, 8, et alibi. *Orig.* I, 933 C. *Basil.* I, 25 C, ἡ πρὸς τἀναντία.

δίολκος, ου, ὁ, (διέλκω) *a drawing across. Strab.* 8, 2, 1. 8, 6, 4. 22, the place at the Isthmus where vessels were drawn across.

διολοθρεύω = ὀλοθρεύω. *Simoc.* 151, 15.

διολολύζω = ὀλολύζω. *Genes.* 73, 22.

διόλου = δι' ὅλου, *wholly. Philon* I, 616, 26.

διολοφύρομαι = ὀλοφύρομαι strengthened. *Polyb.* 22, 9, 11.

διομαλίζω = ὁμαλίζω. *Plut.* I, 338 D. *Sext.* 586, 23, *to be in a state of equanimity.*

διομαλισμός, οῦ, ὁ, = ὁμαλισμός. *Herod.* apud *Orib.* II, 44, 4. *Sext.* 178, 29. 586, 20.

διομαλύνω = ὁμαλύνω. *Plut.* II, 130 D.

διομήτωρ, ορος, ἡ, = Διὸς μήτηρ, a mystical epithet of δυάς. *Theol. Arith.* 12.

διομολόγησις, εως, ἡ, (διομολογέω) *covenant, treaty. Polyb.* 3, 27, 9. *Diod.* Ex. Vat. 20, 7.

Διονῦς, ῦ, ὁ, (Διόνυσος) *Dionys. Bekker.* 1195.

διονυσιάζω, άσω, (Διονύσια) *to celebrate the Dionysia. Lucian.* III, 516, tropically. *Athen.* 10, 63, p. 445 B.

διονυσομανέω, ήσω, (Διόνυσος, μαίνομαι) *to be in a state of Bacchic frenzy. Philostr.* 214.

Διόνυσος, ου, ὁ, *Dionysus.* — Οἱ περὶ τὸν Διόνυσον τεχνῖται, L. *histriones, stage-players. Polyb.* 16, 21, 8. *Plut.* I, 468 C. *Ael.* N. A. 11, 19. *Philostr.* 596. (See also *Aristot.* Rhet. 3, 2, 13.) — *Lucian.* I, 796 Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον, = ἀπροσδιόνυσον, *nothing to the purpose.*

Διονυσῷι, for Διονυσῷ, ἡ, *Dionyso. Inscr.* 2151.

δίοπος, ον, (δι-, ὀπή) *with two holes. Poll.* 4, 77. *Athen.* 4, 79.

διόπτειρα, ας, ἡ, (διοπτήρ) *spy. Genes.* 87, 8. 13.

διόπτομαι (ὄπτομαι) = διοράω. *Theoph. Cont.* 677, 19.

διόπτρα, ας, ἡ, (διόπτης) *spying-tube. Attal.* apud *Hipparch.* 1057 B. *Polyb.* 10, 46, 1 and 2. *Gemin.* 773 A. 821 A. *Strab.* 12, 2, 10, p. 515, 14. *Papias* 1261 A, of a physician. — **2.** A surgical instrument = διαστολεύς. *Galen.* II, 93 D.

διοπτρικός, ή, όν, *pertaining to a* διόπτρα. *Strab.* 2, 1, 35, ὄργανον, = διόπτρα.

διόπτριον, ου, τὸ, *little* διόπτρα. *Antyll.* apud *Orib.* III, 631, 5.

διορατικός, ή, όν, (διοράω) L. *perspicax, seeing through, penetrating, clear-sighted, sagacious. Max. Tyr.* 61, 2. *Lucian.* II, 268. *Clem. A.* I, 285 B. 725 A. 1345 B. *Hippol.* 624 A. *Basil.* I, 146 A Τὸ διορατικὸν τῆς ψυχῆς, *mental vision.* — **2.** *Endowed with the gift of prophecy. Orig.* I, 1169 C. *Athan.* I, 441 B. II, 893 C. *Chrys.* I, 465 E. *Pallad.* Vit. Chrys. 57 C. *Nil.* Epist. 2, 294.

διορατικῶς, adv. *sagaciously,* etc. *Orig.* III, 216 B.

διοργανόω = ὀργανόω. *Iambl.* V. P. 138.

διοργάνωσις, εως, ἡ, = ὀργάνωσις. *Porphyr.* V. Pyth. 62, of the mind. *Iambl.* V. P. 140.

διοργίζομαι = ὀργίζομαι strengthened. *Sept.* Macc. 3, 3, 1. *Polyb.* 2, 8, 13. 4, 4, 4, et alibi. *Diod.* 14, 14. *Plut.* I, 599 B. II, 553 E.

διοργυιόομαι, ώσομαι, (διά, ὀργυιόω) *to stretch one's own arms. Hipparch.* 1037 C. 1084 B.

διορθόω, ώσω, *to amend, correct* a literary performauce. *Plut.* II, 334 C, et alibi. *Diog.* 9, 113.—Mid. διορθόομαι, (**a**) *to amend one's ways, to reform one's self. Can. Apost.* 51. — (**b**) Transitively = διορθόω. *Clem. R.* 1, 21 -σασθαί τινα.

διορθρίζω = ὀρθρίζω. *Sept.* Reg. 1, 29, 10 as v. l.

Digitized by Microsoft

διόρθωσις, εως, ἡ, *correction, emendation, recension, edition*, in criticism. *Strab.* 13, 1, 27. *Diog.* 3, 66.

διορθωτέον = δεῖ διορθοῦν. *Antyll.* apud *Orib.* III, 97, 8.

διορθωτής, οῦ, ὁ, (διορθόω) *corrector, regulator. Sept.* Sap. 7, 15. *Epict.* 3, 7, 1, an officer. *Plut.* I, 87 D, of a state. — **2.** *Reviser, corrector, editor. Diod.* 15, 6.

διορθωτικῶς (διορθωτικός), adv. *by correcting. Orig.* I, 504 C.

διορία, incorrect for διωρία.

διόρισμα, ατος, τὸ, *principle. Porphyr.* Abst. 1, 7, p. 11.

διορισμός, οῦ, ὁ, *decree. Tzym.* Novell. 302.

διοριστικός, ή, όν, (διορίζω) L. *separativus, capable of distinguishing. Iren.* 1, 3, 5. *Sext.* 203, 23, τοῦ ἀληθοῦς καὶ τοῦ ψευδοῦς.

διορκισμός, οῦ, ὁ, (ὁρκίζω) *assurance upon oath. Polyb.* 16, 26, 6, ὡς ἀστοχῆσειν.

διόρκωσις, εως, ἡ, (ὁρκόω) = preceding. *Genes.* 71, 16.

διορμάω = ὁρμάω. *Max. Tyr.* 164, 16.

διόροφος, ον, = διώροφος. *Hippol.* 632 C.

διορυκτίς, ίδος, ἡ, = ἡ διορύσσουσα. *Apollod. Arch.* 14, v. l. διορυκτρίς.

διορυχή, ῆς, ἡ, (διορύσσω) *a digging through. Diod.* II, 490, 51. *Philon* I, 626, 24.

Δῖος, ου, ὁ, *dius*, a Macedonian month, = νοέμβριος. *Jos.* B. J. 2, 19, 9. *Galen.* IX, 8 C. *Eus.* II, 1464 C, μήν. 1480 B. 1484 B.

διοσκορία, ας, ἡ, (Διὸς κόρη) a mystical epithet of the number *three* (τριάς). *Nicom.* apud *Phot.* III, 596 B.

Διοσκοριανοί, ῶν, οἱ, (Διόσκορος) *Dioscoriani*, the followers of Dioscorus. *Tim. Presb.* 44 C.

διοσκορίνθιος, ου, ὁ, (Διὸς Κόρινθος) *dioscorinthius*, the name of an intercallary (?) month. *Sept.* Macc. 2, 11, 21.

διοσφραίνω (ὀσφραίνομαι), *to cause to smell. Schol. Arist.* Ran. 1075.

διότι = διατί; *why? Sept.* Judic. 5, 28 Διότι ᾐσχύνθη ἅρμα αὐτοῦ;

διούγκιος, ον, (δι-, οὐγκία) *weighing two ounces. Porph.* Cer. 474, 9. — **2.** Substantively, τὸ διούγκιον, duae unciae, *sextans, two ounces. Antec.* 2, 14, 5.

διουρέω = οὐρέω. *Diosc.* Eupor. 2, 64.

διουρητικός, ή, όν, (διουρέω) diureticns, *diuretic. Diocl.* apud *Galen.* VI, 301 C. *Xenocr.* 47. *Diosc.* 1, 4, p. 14.

διοχέομαι = ὀχέομαι (ὀχέω). *Genes.* 111, 11.

διόχλησις, εως, ἡ, = ἐνόχλησις. *Eus.* VI, 52 B.

διοχυρόω = ὀχυρόω. *Polyb.* 5, 46, 3.

διοχύρωσις, εως, ἡ, = ὀχύρωσις. *Genes.* 64, 16.

διπαλαισταῖος, α, ον, = διπάλαιστος. *Apollod. Arch.* 26.

δίπελμος, ον, (πέλμα) L. *bisolis, double-soled. Dioclet.* G. 9, 12.

διπενθημιμερής, ές, *consisting of two* πενθημιμερῆ (–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – | ⏑ –́ ⏑ – ⏑). *Heph.* 15, 12. *Schol. Arist.* Pac. 775.

δίπετρος, ον, (πέτρα) *of two stones. Epiph.* III, 300 D, apparently a proper name.

διπηχυαῖος, α, ον, = δίπηχυς. *Diosc.* 1, 27. *Sext.* 386, 28.

διπλάδιος, ον, = διπλάσιος. *Antip. S.* 61.

διπλασιάζω, *to become double. Apocr.* Act. Pet. et Paul. 36. — **2.** *To reduplicate*, in grammar. *Lucian.* III, 563.

διπλασίασις, εως, ἡ, (διπλασιάζω) L. dnplicatio, *duplication. Nicom.* 85.

διπλασιασμός, οῦ, ὁ, (διπλασιάζω) *a doubling: duplication. Sept.* Job 42, 10. *Plut.* II, 507 A. 718 F. *Diog.* 8, 83, of the cube. — **2.** In grammar, *the doubling* of a consonant, as in ὅττι, Ἀχιλλεύς. *Tryph.* 17. *Drac.* 86, 13. — **3.** *Reduplication* (γέγραφα). *Apollon. D.* Synt. 323, 6.

διπλασιεπιδιμερής, ές, (διπλάσιος, ἐπιδιμερής) *twice and two thirds as large*; as 8 : 3. *Nicom.* 104.

διπλασιεπιδίτριτος, ον, (ἐπιδίτριτος) = preceding. *Boiss.* IV, 420.

διπλασιεπίεκτος, ον, (ἐπίεκτος) *twice and one sixth as large*; as 13 : 6. *Nicom.* 102.

διπλασιεπίπεμπτος, ον, (ἐπίπεμπτος) *twice and one fifth as large*; as 11 : 5. *Nicom.* 102.

διπλασιεπιτέταρτος, ον, (ἐπιτέταρτος) *twice and one fourth as large*; as 9 : 4. *Nicom.* 102.

διπλασιεπιτετραμερής, ές, (ἐπιτετραμερής) *twice and four fifths as large*; as 14 : 5. *Nicom.* 104.

διπλασιεπιτριμερής, ές, (ἐπιτριμερής) *twice and three fourths as large*; as 11 : 4. *Nicom.* 104.

διπλασιεπίτριτος, ον, (ἐπίτριτος) *twice and one third as large*; as 7 : 3. *Nicom.* 101. 102.

διπλασιεφήμισυς, υ, (ἐφήμισυς) *twice and one half as large*; as 5 : 2. *Nicom.* 101.

διπλασίων, ον, = διπλάσιος. Rare in classical Greek. *Philon* I, 22, 12, λόγος, *duplicate ratio* (1×2^6).

δίπλεθρος, ον, *of two* πλέθρα. — **2.** Substantively, τὸ δίπλεθρον, = δύο πλέθρα. *Polyb.* 34, 12, 5. *Strab.* 7, 7, 4 = τρίτον σταδίου.

δίπλευρος, ον, (πλευρά) *with two flanks. Ael. Tact.* 36, 4.

διπλοΐδιον, ου, τὸ, *little* διπλοΐς. *Eust. Ant.* 640 A.

διπλοΐς, ίδος, ἡ, (διπλόος) a kind of *cloak. Sept.* Reg. 1, 2, 19. 1, 24, 6. Job 29, 14. Baruch 5, 2. *Antip. S.* 80. *Jos.* Ant. 6, 14, 2.

διπλοκαρδία, ας, ἡ, (καρδία) *double-mindedness: duplicity. Barn.* 20. (Compare *Hippol.* Haer. 86, 94.)

διπλόος οῦς, όη ῆ, όον οῦν, *double. Apophth.* Agath. 20 Διπλᾶς νηστεύειν, sc. ἡμέρας, *to fast two days in succession.* — **2.** Dubius,

Digitized by Microsoft

uncertain. *Philon* I, 302, 34, λέξις. — **3.** *Double* consonants (Ζ Ξ Ψ). *Dion. Thr.* 632, 3. *Dion. H.* V, 78, 4. *Drac.* 31, 16. *Heph.* 1, 6. *Aristid. Q.* 44. *Iren.* 605 A, γράμμα. *Sext.* 622, 10. — **4.** *Double,* with reference to *the two natures* in Christ. *Greg. Naz.* II, 328 C, God and man. — **5.** Substantively, ἡ διπλῆ, **(a)** sc. ἐσθής = διπλοΐς. *Sext.* 41, 31. *Philostr.* 385. — *Sept.* Sir. 50, 2, quid? — **(b)** a critical mark. *Heph.* Sign. 15, 1. 4. *Diog.* 3, 65. 66. *Schol. Arist.* Nub. 275. 563. 575. — **(c)** sc. σκυτάλη or ῥάβδος, *cudgel, rod. Gregent.* 592 A. 584 B. (Compare *Genes.* 112, 9 Μαστίζεται παρ' αὐτοῦ διπλοῖς ἐν φραγελλίοις τριάκοντα). — **(d)** *duplicity. Themist.* 314, 30? *Theod.* III, 409 A. [Comparative διπλότερος. *App.* I, 13, 97, τινός. See also διπλῶς.]

διπλοσήμαντος, ον, (σημαίνω) *with double meaning. Schol. Arist.* Nub. 225.

δίπλουτος, ον, (πλοῦτος) *doubly rich. Schol. Clim.* 652 D.

*διπλόω, ώσω, (διπλόος) *to double. Xen.* Hell. 6, 5, 19. *Apoc.* 18, 6. *Plut.* I, 151 B. Pseudo-*Demetr.* 32, 11. *Diog.* 6, 13. 22.

δίπλωμα, ατος, τὸ, *double pot,* a kind of pot. *Diosc.* 2, 95. *Galen.* XIII, 535 B.

διπλῶς (διπλόος), adv. *doubly, twice as much. Matt.* 23, 15 διπλότερον. *Martyr. Poth.* 1429 C Διπλότερον παρὰ τοὺς λοιποὺς κολαζόμενοι.

διποδία, ας, ἡ, *dipody, two feet, a pair of feet,* in versification. *Drac.* 124, 8. 134, 10. *Heph.* 4, 4. 12, 1. *Aristid. Q.* 52.

δίπολις, εως, ἡ, (δι-, πόλις) *double city,* a city composed of two parts. *Strab.* 3, 4, 8. 14, 1, 43.

διποτατεύω, διποτάτος, incorrect for δηποτατεύω, δηποτᾶτος.

διπούνδιος, ου, ὁ, the Latin dipondius or dupondius, sc. *nummus. Lyd.* 109, 16. — **2.** *Raw recruit,* = νεοστράτευτος, τίρων. *Lyd.* 109, 12.

διπροσωπῖται, ῶν, οἱ, (πρόσωπον) = διφυσῖται. *Eust. Mon.* 924 B.

διπρόσωπος, ον, (πρόσωπον) L. *bifrons, with two faces, double-faced. Patriarch.* 1101 B. *Plut.* II, 269 A, Janus. *Clementin.* 2, 32. *Artem.* 213, Hecate. *Herodn.* 1, 16, 6. — **2.** *Denoting two persons,* with reference to the possessive pronouns, because they imply the *owner* and *the thing possessed. Drac.* apud *Apollon. D.* Pron. 401 A. 280 A.

δίπτυχος, ον, *folded, doubled.* — **2.** Substantively, τὰ δίπτυχα, sc. δελτία, diptycha, *diptych. Socr.* 7, 25, τῆς ἐκκλησίας. *Cyrill. A.* X, 360 C. 352 B. *Chal.* 1613 B. *Theod.* III, 1265 C, τὰ ἐκκλησιαστικά. *Tim. Presb.* 44 A. *Theod. Lector.* 220 B. *Const.* (536), 1052 B. 1153 D. *Justinian.* Cod. 1, 1, 7, § ε'. *Mal.* 484, 12, τὰ ἅγια. *Stud.* 1748 B. *Cerul.* 788 C. — In the *Ritual,* τὰ δίπτυχα τῶν ζώντων contains the name of the living; τὰ δίπτυχα τῶν κεκοιμημένων, of the dead. Pseudo-*Marc.* Liturg. 285. (Compare *Epiph.* II, 508 A. 513 B. 829 A. *Chrys.* XII, 761 D.)

δίπτωτος, ον, (δι-, πίπτω) *diptote, having* only *two cases. Apollon. D.* Pron. 376 B.

δίπυλος, ον, *double-gated.* — Substantively, τὸ δίπυλον, *the temple of Janus. Plut.* II, 322 B.

διπύρηνος, ον, (πυρήν) *with two kernels. Galen.* III, 212, τὸ διπύρηνον, sc. ὄργανον, a surgical instrument. *Paul. Aeg.* 146. 148.

δίπωλος, ον, (πῶλος) *drawn by two horses. Chron.* 207, 17.

διρέκτος, α, ον, the Latin directus. *Antec.* 1, 14, 1.

διριβιτώριον, ου, τὸ, the Latin diribitorium. *Dion C.* 55, 8, 3.

διριγεύω, the Latin dirigo, *to escort. Chron.* 530. *Mal.* 322, 10. *Porph.* Cer. 62, 21. *Suid.* Δηριγευόμενος, ὀψικευόμενος. Ἔστι δὲ ἡ λέξις Ῥωμαϊκή.

δίρρυθμος, ον, *of two* ῥυθμοί (*feet*). *Schol. Arist.* Ach. 204. Nub. 707.

δίρρυτος, ον, (ῥέω) *flowing in two directions. Heron Jun.* 220, 32, στέγη, with two sides sloping down.

δίς (δύο), adv. *twice. Diosc.* 2, 86 Δὶς τοσοῦτον χωροῦσαν ἢ ὅσον ἐστὶ τὸ μέλλον θεραπεύεσθαι. *Apophth.* 380 A Δὶς τὸν μῆνα παρέβαλον αὐτοῖς, = δὶς τοῦ μηνός, *twice in a month.* — In cases like the following, the word or words coming after δίς are to be repeated. *Inscr.* 4352 Ἀρτέμων δὶς Διονυσίου, for Ἀρτέμων Διονυσίου Διονυσίου, *Artemon the son of Dionysius the son of Dionysius.* 4380, *e,* Δὶς Μελεάγρου Κάστορος.

δισάκκιον, ου, τὸ, (δίς, σάκκος) bisaccium, *double bag, a bag with two pouches. Cosm. Ind.* 441 C. *Porph.* Cer. 470, 14.

δισδέκατος, ον, = δὶς δέκατος, = εἰκοστός, *twentieth. Psell.* Iatric. 263.

δισέβδομος, ον, = δὶς ἕβδομος, = τεσσαρεσκαιδέκατος, *fourteenth. Psell.* Iatric. 261.

δισεγγόνη, ης, ἡ, (ἐγγόνη) L. *adneptis, fourth granddaughter. Antec.* 3, 6, 5.

δισέγγονος, ου, ὁ, (ἔγγονος) L. *adnepos, fourth grandson. Antec.* 3, 6, 5.

δίσεκτος, ον, (δίς, ἕκτος) = βίσεξτος. *Max. Conf.* Comput. 1221 D.

δισεξαδέλφη, ης, ἡ, (δίς, ἐξαδέλφη) *second female cousin. Jejun.* 1893 D.

δισεξάδελφος, ον, (ἐξάδελφος) *second cousin. Schol. Apoll. Rh.* 3, 359.

δίσεφθος, ον, (ἑφθός) *twice boiled. Diosc.* 2, 146. *Galen.* VI, 361 C.

δίσημος, ον, (σῆμα) *consisting of two times* (*shorts*). *Aristid. Q.* 34. — *Schol. Dion. Thr.* 801, 4 = δίχρονος, long or short.

... by Microsoft

δίσκαλμος, ον, (σκαλμός) *with two thole-pins, two-oared. Synes.* 1337 C.

δισκάριον, ου, τὸ, (δίσκος) *small salver, saucer. Chron.* 714, 13.

δισκέλιον, ου, τὸ, (δι-, σκέλος) *a frame with two legs. Leo.* Tact. 11, 26.

δισκέλλιον, ου, τὸ, = δισκάριον. *Euchol.*

δισκεύς, έως, ὁ, (δίσκος) *having the form of a disk. Lyd.* 101, 16. 102, 5, comet.

δισκεύω, *to stone? Athan.* I, 229 A.

δισκοβολέω, ήσω, (δισκοβόλος) = δισκέω, δισκεύω. *Galen.* VI, 30 C. 83 C.

δισκοβόλος, ου, (δίσκος, βάλλω) discobolus, *pitching the quoit. Lucian.* III, 46.

δισκοειδής, ές, (δίσκος, ΕΙΔΩ) *quoit-like. Agathar.* 192, 12. *Diosc.* 2, 185 (186). *Plut.* II, 288 B. 891 C, et alibi. *Achill. Tat.* 960 A. *Diog.* 8, 77.

δισκοκάλυμμα, ατος, τὸ, (δίσκος, κάλυμμα) *a cloth for covering the chalice. Sophrns.* 3985 C. Pseud-*Athan.* IV, 953 D. Pseudo-*Germ.* 400 C.

δισκόομαι, ώθην, *to be formed like a* δίσκος. *Lyd.* 279, 22.

δισκοποτήριον, ου, τὸ, (δίσκος, ποτήριον) *communion-cup, chalice. Theoph. Cont.* 430, 5. *Cedr.* II, 182, 17. *Vit. Nil. Jun.* 137 C.

δισκόραξ, ακος, ὁ, = δὶς κόραξ, *twice a crow. Lucian.* III, 187 v. l. δυσκόραξ.

δίσκος, ου, ὁ, discus, *salver, tray, waiter. Poll.* 6, 84. *Phryn.* P. S. 17, 18. *Sext.* 733, 4. — **2.** *Patin*, the salver on which the sacramental bread is placed. *Socr.* 7, 21. *Euagr.* 2873 D. 2876 C. *Joann. Mosch.* 2869 D. 3013 D. *Sophrns.* 3985 B. Pseud-*Athan.* IV, 953 D. — **3.** *Disc. Plut.* II, 890 F. 891 A. *Hippol.* 852 A. *Archel.* 1440 B, of the moon. *Prisc.* 182, 7. Pseud-*Athan.* IV, 924 C.

δισκούρσωρ, incorrect for δισκούσσωρ.

δισκουσσίων, ἡ, the Latin discussio. *Nil.* Epist. 2, 22, p. 209 B. *Just. Imper.* Novell. 4.

δισκούσσωρ, ορος, ὁ, the Latin discussor. *Sophrns.* 3657 B.

δισκοφόρος, ον, (δίσκος, φέρω) *holding the discus. Lucian.* IV, 45.

δισμάμμη, ης, ἡ, (δίς, μάμμη) L. *atavia, fourth grandmother. Antec.* 3, 6, 5.

δισμυρίανδρος, ον, (δισμύριοι, ἀνήρ) *containing two myriads of men. Strab.* 12, 7, 3.

δισμυριάς, άδος, ἡ, = δύο μυριάδες. *Apoc.* 9, 16.

δισμύριοι, αι, α, (δίς, μύριοι) *two myriads, twenty thousand. Lucian.* I, 846.

δίσπαππος, ου, ὁ, (πάππος) L. *atavus, fourth grandfather. Antec.* 3, 6, 5.

δισπιθαμιαῖος, α, ον, = δισπίθαμος. *Diosc.* 2, 171 (172).

δισπίθαμος, ον, (δι-, σπιθαμή) *two spans long. Diosc.* 3, 77 (84).

δισπόνδειος, ου, (δι-, σπονδεῖος) dispondēus, *double spondee* (– – – –). *Drac.* 129, 13. *Heph.* 3, 3, p. 26. *Hermog.* Rhet. 231, 18. *Aristid. Q.* 48 -εἶος. *Terent. M.* 1473 -ϊος.

δισπορέω, ήσω, (δι-, σπόρος) *to sow twice. Strab.* 16, 4, 2 -εῖσθαι.

δισσάκις (δισσός), adv. *twice. Antip. S.* 85, ἐνδεκέτις, *twenty years old.*

δισσακιτετρόργυιος, ον, = δισσάκις τετρόργυιος. *Antip. S.* 14.

δισσεύσω, εύσω, (δισσός) *to double. Steph. Diac.* 1076 C.

δισσόκερας, ατος, ὁ, = δίκερως. *Eus.* III, 221 C (quoted).

δισσολογέω or διττολογέω, ήσω, (δισσολόγος) *to say twice, to repeat. Epiph.* III, 240 A. *Euthal.* 724 B.

δισσολογία, ας, ἡ, (δισσολόγος) *repetition of a word. Epiph.* I, 220 B. III, 240 A.

δισσολογίζω = δισσολογέω. *Epiph.* I, 220 A.

δισταγμός, οῦ, ὁ, (διστάζω) *doubt, uncertainty. Agathar.* 120, 8. *Clem. R.* 1, 46 Βαλεῖν τινὰ εἰς δισταγμόν. *Plut.* II, 214 E. *Apollon. D.* Synt. 264, 16.

διστάδιος, ον, (δι-, στάδιον) *two stadia long. App.* I, 274, 73.

διστάζω, *to doubt.* Classical. *Barn.* 780 A, δοῦναι. *Orig.* III, 477 B, ἵνα λέγῃ, *that he should say.*

διστακτικός, ή, όν, (διστάζω) L. dubitativus, *expressing doubt. Apollon. D.* Synt. 264, 10, the subjunctive mood. *Orig.* IV, 304 A. B.

διστακτικῶς, adv. L. dubitative, *doubtingly. Orig.* IV, 557 A.

δίστεγος, ον, (δι-, στέγη) *of two stories*, as a house. *Strab.* 15, 3, 8. *Diosc.* 5, 85. *Jos.* B. J. 5, 5, 4.

διστιχής, ές, = δίστιχος. *Schol. Arist.* Ach. 929.

διστιχία, ας, ἡ, (δίστιχος) *two sets* of eyelashes in the same eye; a disease. *Galen.* II, 270 F. 391 B. *Paul. Aeg.* 112. — **2.** *Distich* = δύο στίχοι. *Heph.* Poem. 1, 5. *Schol. Arist.* Nub. 476.

διστιχίασις, εως, ἡ, essentially = preceding. *Paul. Aeg.* 100.

διστίχιον, ου, τὸ, *distich. Schol. Arist.* Nub. 1353.

δίστιχος, ον, (δι-, στίχος) *of two rows. Plut.* II, 906 B. — **2.** *Of two verses. Lucian.* II, 125. *Schol. Arist.* Nub. 476 τὸ δίστιχον, *distich.*

διστράλιον, ου, τὸ, (dextrale) *battle-axe. Porph.* Cer. 73. 81, 13. 148, 15, μονοπέλυκον. *Schol. Hom.* Il. 23, 856.

δίστρατον = ἀδέστρατον (see ἀδέστρατος). *Leo.* Tact. 10, 7.

δίστριον, ου, τὸ, (dextrale) = σιδηρᾶ κορύνη, *iron mace. Simoc.* 321, 24.

δίστροφος, ον, (δι-, στρέφω) *twisted twice. Meges* apud *Orib.* III, 638, 2.

Digitized by Microsoft

δισυλλαβέω, ήσω, = δισύλλαβός εἰμι. *Apollon. D.* 360 C. 373 C.
δισυλλαβία, ας, ἡ, (δισύλλαβος) = δύο συλλαβαί. *Drac.* 39, 9. 130, 29. *Schol. Arist.* Eq. 1263.
δισύλλαβος, ον, (συλλαβή) disyllabus, *disyllabic.* *Dion. Thr.* 641, 18. *Dion. H.* V, 62, 4. 104, 13. *Drac.* 18, 8. *Apollon. D.* Pron. 322 A. 334 B.
δισυλλάβως, adv. *in two syllables.* *Drac.* 29, 25. *Apollon. D.* Pron. 304 A. *Phryn.* 158. *Athen.* 10, 66.
δισύπαρχος, ον, *twice* ὕπαρχος. *Greg. Naz.* I, 1113 C.
δισύπατος, ου, ὁ, (δίς, ὕπατος) *twice consul.* *Epict.* 4, 1, 6. *Plut.* II, 777 B. *Philostr.* Vit. Sophist. 2, 1, 1.
δισχιλιάς, άδος, ἡ, = δύο χιλιάδες. *Sept.* Macc. 1, 9, 4.
δίσχιστος, ον, (δι-, σχίζω) *split.* *Greg. Naz.* II, 1099 A, like a pen. *Porph.* Cer. 473, 9, gown. *Achmet.* 157, p. 129, ἱμάτιον.
δίσχοινος, ον, *two* σχοῖνοι *long* = ἑξήκοντα στάδιοι. *Strab.* 1, 1, 23. 12, 3, 34.
δισώματος, ον, (σῶμα) *double-bodied.* *Diod.* 4, 12, p. 258, 39.
δίσωμος, ον, = δισώματος. *Ptol.* Tetrab. 32, in astrology. *Sext.* 730, 11, ζῴδιον. *Hippol.* Haer. 218, 68.
διτάγιον, ου, τὸ, (ταγή) *double ration.* *Porph.* Cer. 479, 21.
διτάλαντον, ου, τὸ, = δύο τάλαντα. *Sept.* Reg. 4, 5, 23.
διτονέω, ήσω, (δίτονος) *to have two accents;* as Νέα πόλις, for Νεάπολις. *Apollon. D.* Pron. 336 B. C. Adv. 569, 14.
δίτονον, ου, τὸ, (δι-, τόνος) *ditone.* *Plut.* II, 430 A. 1021 F.
διτρόχαιος, ου, ὁ, (τροχαῖος) *double trochee* (— ⏑ — ⏑). *Drac.* 129, 16. *Heph.* 3, 3. *Aristid. Q.* 48. 55.
δίτροχος, ον, (τροχός) L. *birotus, with two wheels.* *Dioclet.* G. 15, 31. *Men. P.* 381, 20.
δίτυλος, ον, (τύλος) *two-humped* camel. *Diod.* 2, 54, p. 166, 24.
διυβρίζω = ὑβρίζω. *Genes.* 71, 15.
διυγιαίνω (ὑγιαίνω), *to be perfectly healthy.* *Iambl.* V. P. 220 -ᾶναι. 456.
διυλίζω, ίσω, (ὑλίζω) *to strain* or *filter thoroughly, to refine, clarify, purify.* *Sept.* Amos 6, 6. *Matt.* 23, 24, τὸν κώνωπα, apparently a proverbial expression. *Diosc.* 1, 186. 2, 84. 86. 5, 82. *Plut.* II, 692 D. *Galen.* XIII, 468 D. *Clem. A.* I, 1060 B, gold.
διύλισμα, ατος, τὸ, (διυλίζω) *strained liquor.* *Galen.* XIII, 468 B.
διυλισμός, οῦ, ὁ, (διυλίζω) *a straining, purification.* *Iren.* 1, 14, 8, p. 612 A. *Clem. A.* I, 288 B.
διυλιστήρ, ῆρος, ὁ, = ἠθμός. *Epiph.* III, 284 B. *Schol. Arist.* Pac. 535.
διυλιστήριον, ου, τὸ, = Hebrew μασμαρώθ (מזמרות), *snuffers.* *Epiph.* II, 509 D.
διυπηρετέομαι = ὑπηρετέομαι. *Simoc.* 84, 2.
*διυπνίζω (ὑπνίζω), *to wake from sleep.* *Orig.* I, 1141 D. — Mid. διυπνίζομαι, *to awake.* *Diocl.* apud *Orib.* III, 168, 13. *Jos.* Ant. 5, 10, 4 as v. l. *Patriarch.* 1049 A. *Artem.* 191. — **2.** Neuter, *to awake.* *Lucian.* III, 670. *Artem.* 101.
διυπνισμός, οῦ, ὁ, = τὸ διυπνίζειν. Pseudo-*Theophyl. B.* IV, 1193 A.
διυφαίνω (ὑφαίνω), *to interweave.* *Aristeas* 12. *Lucian.* II, 81.
διυφή, ῆς, ἡ, (ὑφή) *texture, cloth.* *Aristeas* 11.
διυφίημι = ὑφίημι. *Philon* II, 319, 20.
διφαλαγγαρχία, ας, ἡ, *double* φαλαγγαρχία; called also μέρος and κέρας. *Ael. Tact.* 9, 9.
διφαλαγγία, ας, ἡ, (φάλαγξ) *double phalanx.* *Polyb.* 2, 66, 9. 12, 20, 7. *Ael. Tact.* 36, 4. 37, 2.
δίφας, ὁ, a snake so called. Dubious. *Artem.* 164.
διφένσωρ, incorrect for δηφένσωρ.
διφθερόω, ώσω, *to cover with* διφθέραι. *Strab.* 17, 3, 11.
διφθέρωμα, ατος, τὸ, *piece of leather (roll).* *Theodtn.* Esai. 8, 1.
διφθογγογραφέω, ήσω, (δίφθογγος, γράφω) *to write with a diphthong.* *Schol. Arist.* Ach. 581. Nub. 1356.
δίφθογγος, ον, (δίς, φθόγγος) *having two sounds.* *Nicom.* Harm. 19. — **2.** Substantively, ἡ δίφθογγος, sc. συλλαβή, diphthongus, *diphthong,* in grammar. *Dion. Thr.* 631, 10. 639, 13. *Drac.* 4, 5. *Heph.* 1, 2. *Terent. M.* 378. 407. 428. 437. [Dionysius of Thrace recognizes only AI, AY, EI, EY, OI, OY. Draco speaks of six proper diphthongs, AI, AY, EI, EY, OI, OY, and four improper, AI (long A), HI, ΩI, YI. He does not seem to regard HY, ΩY as improper diphthongs. The grammarians say nothing about AY (long A), as in αὑτός, ταὐτοῦ, for ὁ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ.]
διφορέω, *to bear double.* — **2.** Mid. διφορέομαι, *to be pronounced* or *written in two ways;* as ἀλοάσω ἀλοήσω, ἄνω (— — or ⏑ —). *Drac.* 15, 12. 16, 12. *Theodos.* 1017, 2. — **3.** *To have two meanings.* *Eudoc. M.* 278. — **4.** *To be narrated in two different ways,* as a story. *Eudoc. M.* 284.
διφρίδιον, ου, τὸ, = διφρίσκος. *Schol. Arist.* Ran. 121.
δίφρος, ου, ὁ, the Roman *sella curulis.* *Polyb.* 26, 10, 7. 32, 5, 3. *Diod.* 5, 40. *Dion. H.* III, 1724, 13. *Dion C.* 54, 10, 5.
διφρυγές, έος, τὸ, (δι-, φρύγω) diphryges,

Digitized by Microsoft

tutty. *Zopyr.* apud *Orib.* II, 587, 13. *Diosc.* 5, 119 (120). *Galen.* XIII, 261 C.

διφύλλιον, ου, τὸ, (φύλλον) *two-leaved pamphlet.* *Const.* III, 1016 C.

δίφυλλος, ον, *of two leaves.* *Cosm. Ind.* 444 D.

Διφυσῖται, ῶν, (φύσις) *Diphysitae*, an epithet applied by the Monophysites to the adherents of the Chalcedonian council, who believed in two natures in Christ. *Apophth.* 432 B. *Tim. Aelur.* 273 D.

*δίφωνος, ον, (φωνή) *double-voiced.* Hence, *speaking two languages.* *Philistus* apud *Poll.* 2, 111. *Diod.* 17, 110, p. 247, 36. *Arr.* P. M. E. 20.

δίχα = ἄνευ. *Dion. H.* V, 195, 7, μέτρου. *Sext.* 40, 5.

*διχάζω, άσω, (δίχα) *to divide into two parts, to bisect.* *Plat.* Pol. 264 D. *Nicom.* 75. 78, a number. *Matt.* 10, 35, tropically. *Ptol. Gn.* 1285 C Οἱ δέκα λόγοι ἐκεῖνοι, οἱ ἐν ταῖς δυσὶ πλαξὶ δεδιχασμένοι, five on each table. *Sext.* 448, 8. — **2.** *To cleave, to open.* Pseudo-*Jacob.* 9, 2 Ἐδιχάσθη ἡ γῆ.

διχάλα, ας, ἡ, (δίχηλος) *a cleft, two prongs,* applied to the figure Λ. *Galen.* II, 371 B.

διχάς, άδος, ἡ, = δίμοιρον, κοινόστομον. *Heron Jun.* 47, 17.

δίχαλκον, ου, τὸ, = δύο χαλκοῖ, a weight. *Diosc.* 4, 152 (155), p. 639. *Poll.* 9, 65.

διχασμός, οῦ, ὁ, (διχάζω) *division into two.* *Nicom.* 80. Pseud-*Athan.* IV, 997 B.

διχαστήρ, ῆρος, ὁ, = τομεύς, *incisor, fore-tooth.* *Poll.* 2, 91.

διχηλεύω = following. *Aristeas* 18.

διχηλέω, ήσω, (δίχηλος) *to be cloven-footed.* *Sept.* Lev. 11, 3. 11, 4, ὁπλήν. *Aristeas* 18. *Philon* I, 320, 18.

διχηλία, ας, ἡ, *the being cloven-footed.* *Aristeas* 18. *Cyrill. H.* I, 920 B.

διχίτων, ον, (δι-, χιτών) *with two coats.* *Protosp.* Corp. 65, 4. 69, 2.

διχίτωνος, ον, = preceding. *Galen.* II, 240 D, σῶμα.

διχογνωμοσύνη, ης, ἡ, *the being* διχογνώμων. *Poll.* 8, 153.

διχογνώμων, ον, (δίχα, γνώμη) *wavering in opinion.* *Plut.* II, 11 D. *Poll.* 8, 153.

διχογραφέω, ήσω, (δίχα, γράφω) *to write (spell) in two different ways.* *Steph. B.* p. 258.

δίχολος, ον, (δι-, χολή) *with double gall-bladder.* *Ael.* N. A. 11, 29.

διχομηνία, ας, ἡ, (διχόμηνος) *the middle of the month.* *Gemin.* 801 A. *Plut.* II, 861 F. — **2.** *Full moon.* *Sept.* Sir. 39, 12.

διχονοέω, ήσω, (δίχα, νοέω) *to be divided in opinion, to differ in opinion.* *Diod.* 2, 29, p. 143, 66. *Eus.* II, 1040 A. *Chrys.* X, 15 C. *Socr.* 588 A.

διχόνοια, ας, ἡ, (διχόνοος) = διχογνωμοσύνη. *Plut.* II, 70 C. *App.* II, 754, 99. *Poll.* 1, 153. *Clementin.* 45 C.

διχόνοος, ον, (νόος) *double-minded.* *Philon* II, 269, 3. 469, 23.

δίχορδος, ον, (χορδή) *two-stringed.* *Clem. A.* I, 788 A, two-stringed instrument. *Athen.* 4, 81.

διχόρειος, ου, ὁ, d i c h o r ê u s, *double* χορεῖος. *Longin.* 41, 1.

διχορία, ας, ἡ, (χορός) *division of a chorus into two* ἡμιχόρια. *Schol. Arist.* Ran. 354, et alibi.

διχοτόμημα, ατος, τὸ, (διχοτομέω) *the half* of a thing cut in two. *Sept.* Gen. 15, 11. Ex. 29, 17. Lev. 1, 8. *Philon* I, 503, 11. *Porphyr.* Prosod. 114.

διχοτόμησις, εως, ἡ, (διχοτομέω) *bisection.* *Sext.* 447, 30.

δίχους, ουν, *holding* δύο χόας. *Posidon.* apud *Athen.* 11, 89.

διχοφρονέω, ήσω, (διχόφρων) = διχονοέω. *Plut.* II, 763 E.

διχοφροσύνη, ης, ἡ, *dissension.* *Plut.* II, 824 D. *Poll.* 8, 153. *Porphyr.* V. Pyth. 52.

διχοφυΐα, ας, ἡ, (φύω) *a branching out,* of a hair when it splits at the extremity; opposed to ῥοπάλωσις. *Galen.* II, 267 B.

διχοφωνία, ας, ἡ, (φωνή) *discord.* *Iambl.* V. P. 74.

διχρονία, ας, ἡ, (δίχρονος) *double time,* in prosody (⏑⏑). *Schol. Heph.* 3, 1, p. 22. — **2.** An epithet of *the number six* (ἑξάς). *Theol. Arith.* 37.

διχρονογραφητέον = δεῖ διχρονογραφεῖν, *to write with a* δίχρονον (Α, Ι, Υ). *Boiss.* II, 355, v. 291.

δίχρονος, ον, (δι-, χρόνος) *double-timed.* — Τὰ δίχρονα φωνήεντα, *the double-timed vowels,* commonly called *the doubtful vowels,* that is, Α, Ι, Υ, which are either *long* or *short.* *Dion. Thr.* 631, 4. *Dion. H.* V, 74, 9. 75, 3. 8. *Plut.* II, 737 C. *Apollon. D.* Pron. 272 B. *Sext.* 621, 19. *Terent. M.* 357. 364. 398. — — **2.** *Consisting of,* or *equivalent to, two short vowels.* *Heph.* 3, 1, πούς (⏑⏑). *Arcad.* 139, 20, λέξις (ἔχε). *Aristid. Q.* 44. *Longin.* Frag. 3, 14, συλλαβή (πῶς). *Porphyr.* Prosod. 113.

δίχρυσον, ου, τὸ, (χρυσοῦς) = *one half of* ἄργυρον, a coin. *Epiph.* III, 289 A. B.

δίχρωμος, ον, (χρῶμα) = δίχροος. *Lucian.* I, 28. *Galen.* X, 385 E. — **2.** Substantively, τὸ δίχρωμον = περιστερεὼν ὕπτιος. *Diosc.* 4, 61.

δίχρως = δίχροος. *Anast. Sin.* 244 D.

δίψακος, ου, ὁ, (δίψα) d i p s a c o s, a plant. *Diosc.* 3, 11 (13). *Galen.* XIII, 169 C. — **2.** *Diabetes* = διαβήτης, a disease. *Galen.* VII, 511 C. *Leo Med.* 191.

διψάω, ήσω, *to thirst after.* *Sept.* Ex. 17, 3,

Digitized by Microsoft

ὕδατι. Ps. 41, 3, πρὸς τὸν θεόν. 62, 3, τινί. *Matt.* 5, 6, τί. — *Anast. Sin.* 716 B διψᾶται, *is eagerly sought.*

δίψησις, εως, ἡ, *thirst.* *Athen.* 1, 17, p. 10 B.

διψητικός, ή, όν, *thirsty.* *Nicet. Paphl.* 316 A.

διψητικῶς, adv. *thirstily.* *Nicet. Paphl.* 80 A.

διψοποιός, όν, (δίψα, ποιέω) *creating thirst.* *Diosc.* 5, θ.

διψυχέω, ήσω, *to be* δίψυχος. *Barn.* 19, πότερον ἔσται ἢ οὔ. *Clem. R.* 1, 23. *Herm.* Vis. 2, 2. *Cyrill. A.* VI, 966 A.

διψυχία, ας, ἡ, (δίψυχος) *double-mindedness, indecision.* *Herm.* Vis. 2, 2. *Orig.* I, 353 B. *Ant. Mon.* 1692 C.

δίψυχος, ον, (δι-, ψυχή) *double-minded, wavering.* *Jacob.* 1, 8. 4, 8, substantively. *Clem. R.* 1, 11. 23. *Orig.* III, 413 B. (*Hippol.* Haer. 86, 94 Διπλῇ ψυχῇ.)

διωβολιαῖος, α, ον, *weighing* δύο ὀβολοί. *Galen.* XIII, 551 E. *Alex. Trall.* 447.

διωγμίτης, ου, ὁ, (διωγμός) *pursuer,* an officer despatched after an offender. *Martyr. Polyc.* 7. *Inscr.* Vol. III, p. 1060. *Nicet. Paphl.* 529 C.

διωγμιτικός, ή, όν, *of a* διωγμίτης. *Justinian.* Cod. 10, 30, 4. *Basilic.* 56, 10, 5.

διωγμός, οῦ, ὁ, *persecution* of the Christians. *Matt.* 13, 21. *Luc.* Act. 8, 1. *Heges.* 1317 A, ὁ κατὰ τῆς ἐκκλησίας. *Iren.* 1260 A. *Clem. A.* I, 1293 D. II, 629 B. *Orig.* II, 124 B. III, 489 A. *Pamphil.* 1552 D.

διωθίζω = διωθέω. *App.* II, 338, 90.

διωθισμός, οῦ, ὁ, = διωσμός. *Plut.* I, 144 A.

διωκάθω = διώκω. *Clem. A.* I, 393 A.

διωκτήριον, ου, τὸ, (διωκτήρ) *that which drives away.* *Andr. C.* 1021 B. C.

διώκτης, ου, ὁ, (διώκω) *persecutor.* *Paul.* Tim. 1, 1, 13. *Greg. Naz.* I, 584 A. *Pallad.* Laus. 1012 A. 1017 B. *Apocr.* Act. Pet. et Paul. 60, τῇ πίστει, τοῦ ψεύδους.

διώκτρια, ας, ἡ, (διώκτης) *female persecutor.* *Nil.* 457 C.

διώκω, *to pursue.* *Sept.* Gen. 31, 23, ὀπίσω αὐτοῦ. *Patriarch.* 1073 B, ἐπί τινα. — **2.** *To charge with, accuse of.* *App.* II, 596, 18 Ἐδίωκε δὲ καὶ τὴν μητέρα τῷ παιδὶ συνεγνωκέναι. — **3.** Intransitive, *to run, to flee.* *Sept.* Amos 2, 16 διώξεται. Habac. 2, 2. Hagg. 1, 9. Esai. 13, 14 διώξεται.

διωνυμία, ας, ἡ, *the being* διώνυμος, *having two names.* *Herodn. Gr.* Schem. 608, 9.

διώνυμος, ον, *of two names,* as Πάρις and Ἀλέξανδρος. *Dion. Thr.* 636, 11. — **2.** *Famous, celebrated.* *Jos.* B. J. 5, 1, 3. *Plut.* I, 251 B. *App.* I, 153, 87.

διωνύμως, adv. *with two names.* *Cyrill. H.* 676 A, καλεῖσθαι, *to have two names.*

διωρία, ας, ἡ, (διά, ὥρα?) = προθεσμία, *appointed* or *fixed time.* *Jos.* B. J. 5, 9, 1, βουλῆς. *Phryn.* 26, condemned. *Orig.* IV, 472, with ο. — **2.** *Opportunity* = εὐκαιρία. *Theoph.* 730, 5. *Porph.* Adm. 104, 20; written διορία in both places.

διώροφος, ον, (δι-, ὄροφος) *with two stories.* *Sept.* Gen. 6, 16. *App.* I, 436, 77. *Greg. Naz.* III, 1120 A.

διωσμός, οῦ, ὁ, (διωθέω) *a pushing through.* *Aret.* 120 A. *Paul. Aeg.* 350.

διωστήρ, ῆρος, ὁ, (διωθέω) *pole* running *through* the rings of the ark. *Sept.* Ex. 38, 4. 40, 18. *Aquil.* Ex. 30, 4. — **2.** A surgical instrument for extracting fragments of darts from wounds. *Paul. Aeg.* 352.

δογήν, see δοχήν.

δόγμα, ατος, τὸ, d o g m a, *opinion, principles* or *doctrine* of a philosopher. *Strab.* 15, 1, 59. 68. 16, 1, 6. 16, 2, 24. *Philon* I, 204, 29. 251, 10, τὸ Στωϊκόν. *Epict.* 1, 3, 1. *Plut.* II, 14 E. *Just.* Apol. 1, 7. 20. *Anton.* 4, 16. *Lucian.* II, 820. *Theophil.* 3, 7, p. 1132 A, ἵνα ἔσται. *Sext.* 5, 18. 6, 15. *Diog.* 3, 51. 7, 134. — **2.** D o g m a, in religion. *Ignat.* 672 C. *Hippol.* Haer. 450, 78. *Orig.* I, 656 A. III, 616 C. *Eus.* II, 168 A. 272 C. 808 A. *Greg. Naz.* I, 600 A. — **3.** *Decree, edict, ordinance.* *Polyb.* 6, 13, 2, τῆς συγκλήτου, the Roman *senatus consultum.* *Dion. H.* III, 1723, 9, βουλῆς. *Luc.* 2, 1 Ἐξῆλθεν δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. *Paul.* Col. 2, 14, et alibi. *Barn.* 756 A, *commandment.* *Jos.* Ant. 12, 10, 6. *Eus.* II, 1084 C. *Apocr.* Act. Joann. 4 Δόγμα τῇ συγκλήτῳ ἐκελεύσατο ἵνα φονεύωσι, *he commanded the senate to pass a law.*

δογματίας, ου, ὁ, *sententious.* *Philostr.* 502.

δογματίζω, ίσω, (δόγμα) d o g m a t i z o = δόγμα τίθημι, *to assert, to maintain, to teach* a philosophical or religious doctrine. *Epict.* 3, 7, 18, τὰ αἰσχρά. *Just.* Apol. 1, 2. 4. 7. 20. *Lucian.* II, 820. *Tatian.* 6. 15. *Theophil.* 2, 3. 3, 2. 3. *Iren.* 1, 6, 2. 1, 14, 2. *Sext.* 5, 4. 17. 29, τί. *Clem. A.* I, 172 A. 1076 C. II, 21 A. *Hippol.* 836 D. Haer. 380, 44. 458, 9, ὅπως μὴ δεῖν κατατίθεσθαι (bad construction). *Diog.* 3, 51. 9, 68. — **2.** *To decree.* *Sept.* Esdr. 1, 6, 33, κατὰ ταῦτα γίνεσθαι. Esth. 3, 9. Dan. 2, 13. Macc. 2, 10, 8. 2, 15, 36. 3, 4, 11. *Diod.* 4, 83. II, 620, 6. *Jos.* Ant. 14, 10, 22, ὅπως μηδὲν ἀδικῇ. *Eus.* II, 884 A, ἵνα ἀποκαταστήσωσι. — Pass. δογματίζομαι, *to be subject to* (Mosaic) *ordinances.* *Paul.* Col. 2, 20.

δογματικός, ή, όν, (δόγμα) d o g m a t i c u s, *dogmatic, pertaining to a dogma,* philosophical or theological. *Philon* I, 84, 46, *doctrinal.* 130, 17. 161, 15. 252, 26. 508, 4, ἔριδες.

Digitized by Microsoft

Epict. 3, 21, 19. *Sext.* 34, 14, ὑπόληψις. *Eus.* II, 1181 B, θεολογία. *Cyrill. H.* Catech. 5, 10. — Οἱ δογματικοί, sc. φιλόσοφοι, *the philosophers who assert the certainty of things;* opposed to οἱ ἀπορητικοί, σκεπτικοί, or ἐφεκτικοί. *Galen.* II, 24 E. *Sext.* 3, 7. 50, 15. 56, 18. *Diog.* 1, 16. 9, 77. — In medicine, οἱ δογματικοί, sc. ἰατροί, *physicians who go by fixed principles* (or *reason*), and not by mere experience; opposed to οἱ ἐμπειρικοί. *Diosc.* Iobol. p. 54. *Galen.* II, 288 F. X, 54 B. — Ἡ δογματικὴ φιλοσοφία, *the philosophical system of the Dogmatici.* *Sext.* 3, 11, et alibi. — Ἡ δογματικὴ αἵρεσις, *the sect of the Dogmatici,* in medicine and philosophy. *Galen.* I, 36 E. II, 24 D. 286 C. *Sext.* 57, 24. 250, 26.

δογματικῶς, adv. *dogmatically.* *Philon* I, 174, 41, et alibi. *Sext.* 749, 1. *Diog.* 9, 74, ἀποφαίνεσθαί τι. *Did. A.* 849 B.

δογματισμός, οῦ, ὁ, (δογματίζω) *dogma, assertion,* etc. *Epiph.* I, 1132 A.

δογματιστής, οῦ, ὁ, (δογματίζω) *one who maintains* δόγματα, *doctor: dogmatizer.* *Hippol.* Haer. 496, 26. *Eust. Ant.* 624 D. *Eus.* II, 620 A. *Athan.* II, 821 B. *Greg. Naz.* II, 152 C. III, 116 A.

δογματοθεσία, ας, ἡ, (τίθημι) *promulgation of edicts.* Pseud-*Athan.* IV, 953 B.

δογματολογία, ας, ἡ, (δόγμα, λέγω) *exposition of dogmas.* *Sext.* 368, 20.

δογματοποιέω, ήσω, (ποιέω) *to make a decree.* *Polyb.* 1, 81, 4 Ἐδογματοποίησαν καὶ παρήνεσαν ἑαυτοῖς .... ἀποκτείνειν.

δογματοποιία, ας, ἡ, *the maintaining of dogmas.* *Aristobul.* apud *Clem. A.* I, 893 B. *Eus.* III, 1097 B. *Greg. Nyss.* III, 273 D.

δοθίων, ωνος, ὁ, = δοθιήν. *Leo Med.* 209.

δοιδυκοποιός, οῦ, ὁ, (δοῖδυξ, ποιέω) *maker of pestles.* *Plut.* I, 743 C.

δοιδυκοφόβα, ας, ἡ, (φοβέομαι) *afraid of the pestle.* *Lucian.* III, 656.

δόκανα, ων, τά, = Διοσκούρων ἀφιδρύματα, among the Spartans. *Plut.* II, 478 A.

δοκέω, *to think,* etc. — Pass. δοκοῦμαι, *to be thought* or *supposed, to be regarded* as anything. *Leont.* I, 1224 C, φρονῶν. *Theoph.* 345, 9, εἶναι ὀρθόδοξον, to have the reputation of being orthodox. — Impersonal, δοκεῖ, *it seems good.* *Eus.* II, 888 A Ἔδοξέ μοι ἵν' αὐτὸς .... ἀπιέναι = ἀπίῃ = ὥστε ἀπιέναι. *Mal.* 113, 19, ὥστε λαβεῖν, where ὥστε is superfluous.

δόκησις, εως, ἡ, *appearance,* as opposed to reality. *Philon* I, 222, 23. *Plut.* II, 392 A. I, 240 C Παρέχοντος δόκησιν ὅσον οὔπω πρὸς τὸν λόγον ἀνίστασθαι. — **2.** Particularly with reference to the Marcionites (Saturninus, Cassianus, Marcion) who denied the humanity of Jesus, and consequently maintained that his apparent body was a mere phantom. *Iren.* 674 B. 688 A. B. 931 B. 1073 B. 1122 A. *Clem. A.* I, 1192 C. 1205 A. II, 292 C. *Hippol.* 868 A. Haer. 380, 60. 396, 71. *Tertull.* II, 335 A. 754 A. C. *Orig.* I, 97 A. 828 A. 1052 B. IV, 316 A. B. 784 B. *Athan.* II, 237 C. *Cyrill. H.* 465 B. 816 C. *Greg. Naz.* III, 1110 A. *Greg. Nyss.* III, 1020 D. *Epiph.* I, 768 A. *Theod.* IV, 113 D. — This doctrine is alluded to also in the shorter epistles of Ignatius; 681 C. 708 B. C. (Compare *Barn.* 5 Εἰ γὰρ μὴ ἦλθεν ἐν σαρκὶ, πῶς ἂν ἐσώθησαν ἄνθρωποι;) — The Valentinians attributed to Jesus a ψυχικὸν body, not a χοϊκόν. *Iren.* 1122 B. C. 541 B. *Clem. A.* I, 1205 A. *Tertull.* II, 779 A. *Orig.* I, 828 A. B.

δοκησισοφέω, ήσω, = δοκησίσοφός εἰμι. *Eus.* II, 1377 A. *Cyrill. A.* VI, 860 C.

Δοκηταί, ῶν, οἱ, (δοκέω, δόκος) *Docetae, Opinionists,* a Gnostic sect. *Serap.* 1376 A. *Clem. A.* II, 553 A. *Hippol.* Haer. 412 seq. *Theod.* IV, 1264 B. [The Docetae are generally confounded with the Marcionites and Valentinians. Compare *Orig.* I, 896 C. 1048 B. 1413 C. VII, 344 C.]

δοκιμάζω, *to try, approve,* etc. Classical. — **2.** *To attempt.* *Porph.* Cer. 482, 3, ἐξελθεῖν. — [*Sept.* Judic. 7, 4 as v. l. = Jer. 9, 7 δοκιμῶ = δοκιμάσω.]

Δοκιμαῖος, see Δοκιμίτης.

δοκιμασία, ας, ἡ, *trial.* *Sept.* Sir. 6, 21 Λίθος δοκιμασίας, *touch-stone.*

δοκιμαστέον = δεῖ δοκιμάζειν. *Plut.* II, 3 D. *Lucian.* II, 356 -τέος. *Sext.* 113, 25.

δοκιμαστήρ, ῆρος, ὁ, = δοκιμαστής. *Polyb.* 25, 8, 6.

δοκιμαστήριον, ου, τὸ, *test, proof: trial.* *Epict.* 3, 6, 10. *Artem.* 341. *Basil.* I, 243 C.

δοκιμαστικός, ή, όν, (δοκιμαστής) *qualified to examine.* *Nicom.* 52. *Epict.* 1, 1, 1, et alibi. *Sext.* 203, 21.

*δοκιμεῖον, ου, τὸ, (δοκιμή) *sample, specimen.* *Inscr.* 1570, *a.*

δοκιμή, ῆς, ἡ, (δόκιμος) *test, proof, trial.* *Paul.* Cor. 2, 8, 2. *Diosc.* 4, 183 (186). *Orig.* VII, 220 B.

Δοκιμηνός, όν, *of* Δοκίμειον = Δοκιμίτης. *Steph. B.* Δοκίμειον .... *Theoph. Cont.* 140, 15, incorrect Δοκίμινος.

δοκίμιον, ου, τὸ, *test, trial,* etc. Classical. *Dion. H.* V, 396, 7. *Sext.* 285, 10. *Nil.* 261 B. — *Sept.* Ps. 11, 7 Ἀργύριον πεπυρωμένον δοκίμιον τῇ γῇ, *purified from earth in a furnace.* Prov. 27, 21, ἀργυρίῳ καὶ χρυσῷ.

Δοκιμίτης, ου, ὁ, (Δοκιμία) *of Docimia,* in Phrygia. *Strab.* 12, 8, 14 Δοκιμίτην καὶ Δοκιμαῖον (λίθον).

δοκιμότης, ητος, ἡ, (δόκιμος) *excellence* of style. *Just.* Cohort. 36, p. 305 B.

Digitized by Microsoft

δοκίς, ίδος, ἡ, a name given to the formula na^2, as $4 \times 3 \times 3$, $5 \times 3 \times 3$, $6 \times 3 \times 3$. *Nicom.* 131.

Δοκῖται, less correct for Δοκηταί.

δοκόω, ώσω, (δοκός) *to roof.* *Sext.* 144, 21. 458, 30.

δόκωσις, εως, ἡ, (δοκός) *a roofing, roof.* *Sept.* Eccl. 10, 18. *Sext.* 144, 21. 458, 30.

δολερῶς (δολερός), adv. *deceitfully.* *Philon* II, 314, 9.

δολιεύομαι, εύσομαι, = δόλιός εἰμι. *Patriarch.* 1044 B. *Sext.* 111, 26. *Epiph.* III, 169 B.

δολίζω, ίσω, (δόλος) *to adulterate* medicines. *Diosc.* 1, 6. 77. 79.

δολιόπλοκος, ον, = δολοπλόκος. *Sibyll.* 10, 48.

δολιότης, ητος, ἡ, (δόλιος) *wile, deceit.* *Sept.* Num. 25, 18. Ps. 37, 13.

δολιόω, ώσω, (δόλιος) *to deceive, beguile.* *Sept.* Num. 25, 18 τινά τι. Ps. 5, 10. 104, 25 -σθαι ἔν τινι.

δολιχεύω, εύσω, = δολιχοδρομέω. *Philon* I, 9, 39. 28, 4. 331, 3. II, 99, 17. 198, 24, τὸν αἰῶνα.

δολιχόουρος or δολιχοῦρος, ον, (δολιχός, οὐρά) *long-tailed,* applied by the grammarians to hexameters whose last foot is apparently a dactyle; as *Hom.* Il. 3, 237 Κάστορα θ' ἱππόδαμον καὶ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα, where -κεα is in reality one syllable. *Drac.* 141, 15. *Herodn. Gr.* Vers. 86.

δόλιχος, ου, ὁ, *the Phaseolus* and *the Dolichus* of botanists. Classical. *Galen.* VI, 329 C. 330 E. *Aët.* 1, p. 7, 31. [So called apparently in comparison with the κύαμος, *faba.* the pods of which are shorter.]

δολιχοῦρος, see δολιχόουρος.

δολίως (δόλιος), adv. *craftily, deceitfully.* *Sept.* Jer. 9, 4. *Jos.* Ant. 14, 13, 6.

δολοληψία, ας, ἡ, (δόλος, λαμβάνω) *a defrauding.* *Patriarch.* 1041 A.

δολομέτρης, ου, ὁ, (μέτρον) *one who uses false measures.* *Const. Apost.* 4, 6.

δολουργός, όν, (δόλος, ΕΡΓΩ) *acting deceitfully.* *Basil.* III, 637 C.

δολοφόνησις, εως, ἡ, = δολοφονία. *App.* I, 639, 50.

δολόω, *to adulterate* wine or medicines. *Diosc.* 1, 15. 80. *Lucian.* I, 799. *Poll.* 7, 170.

δόλων, ωνος, ὁ, *the small mast* of a ship. *Poll.* 1, 91. *Hes.* — **2.** *The sail belonging to the small mast* of a ship. *Polyb.* 16, 15, 2. *Diod.* 20, 61. *Proc.* I, 382, 5. — **3.** Dolon, a kind of *dagger.* *Plut.* I, 829 C. — **4.** *Fishing gear.* *Artem.* 164.

δομάομαι = δέμω. *Theod.* III, 884 A. 1085 B.

δοματίζω, ίσω, (δόμα) *to give presents.* *Symm.* Ezech. 16, 33.

Δομεντζία, ας, ἡ, *Domentia.* *Theoph.* 454.

Δομεντζίολος, ου, ὁ, *Domentiolus.* *Theoph.* 451.

δομεστικᾶτον, ου, τὸ, *the office of* δομέστικος. *Theoph. Cont.* 459, 15.

δομεστίκισσα, ης, ἡ, *the wife of a* δομέστικος. *Porph.* Cer. 67, 21.

δομέστικος, ου, ὁ, the Latin domesticus = οἰκεῖος, *one of the imperial body-guard.* *Pallad.* Laus. 1209 C. *Zos.* 166. 299, 22. *Isid.* 357 A. *Nil.* Epist. 2, 32. 158. *Ephes.* 989 A. 1000 C. *Soz.* 9, 8. *Malch.* 240, 17. 248, 11. *Justinian.* Cod. 12, 38, 19. *Proc.* I, 326, 11. 359, 8. *Tiber.* Novell. 20 -ικός. *Chron.* 551, 14, et alibi. *Const.* III, 629 A, τῆς βασιλικῆς τραπέζης. *Bryenn.* 41 D (20), τῶν σχολῶν, = μέγας δομέστικος. (Compare *Socr.* 105 D.) — **2.** Domesticus, a church officer. *Porph.* Adm. 232, 7. Cer. 748, 14. *Curop.* 6, 6.

δόμημα, ατος, τὸ, (δέμω) *building, edifice.* *Jos.* B. J. 5, 5, 1.

δόμησις, εως, ἡ, *a building.* *Jos.* Ant. 15, 9, 6. B. J. 2, 17, 1.

δομινατίων, ωνος, ἡ, the Latin dominatio = τυραννίς. *Lyd.* 125, 23.

δομινίκα, quid? *Chal.* 1665 A.

δόμινος, ὁ, the Latin dominus = κύριος, δεσπότης. *Palladas.* 31. — Also, Δόμνος. *Inscr.* 4111, as a proper name.

δόμνα, ἡ, the Latin domina = δέσποινα. *Inscr.* 6467, as a proper name. *Opp.* Cyn. 1, 4.

Δομνίκα, ας, ἡ, *Dominica.* *Socr.* 533 B.

δόμνος, Δονᾶτος, see δόμνιος, Δωνᾶτος.

δόνημα, ατος, τὸ, (δονέω) *a shaking* of a tree. *Lucian.* II, 279.

δόξα, ης, ἡ, L. *gloria, glory.* Classical. *Chrys.* I, 394 D Δόξα σοι, κύριε, δόξα σοι. *Germ.* 181 D Δόξα σοι ὁ θεός. — **2.** *Shekhinah,* the splendor which surrounds Jehovah. *Sept.* Ex. 16, 10. 24, 17. 40, 28. Reg. 3, 8, 11. Sir. 49, 8. Esai. 60, 1. Baruch 5, 9. Ezech. 2, 1 (the theophany is described in the first chapter). *Luc.* 2, 9. Act. 7, 55. *Joann.* 12, 41. *Patriarch.* 1053 C. — **3.** Applied sometimes to the doxology Δόξα πατρὶ καὶ υἱῷ, κ. τ. λ. *Stud.* 1688 C.

δοξάζω, *to think, to believe.* Classical. *Diog.* 1, 11 Τὰ εὔχρηστα τῶν ζῴων θεοὺς ἐδόξασαν. — **2.** *To glorify, honor.* *Sept.* Ex. 15, 1. 2. Reg. 1, 2, 30. 1, 15, 30. *Joann.* 17, 1, et alibi. *Ignat.* 645 B. — **3.** *To say* δόξα πατρὶ καὶ υἱῷ, κ. τ. λ. *Theod.* IV, 413 B. *Jejun.* 1889 A. *Stud.* 1705 A, τὸ τροπάριον, to chant δόξα πατρί before a troparion. — **4.** In the *Ritual,* it is used also with reference to sentences whose first word is δόξα. *Euchol.*

Δοξάριοι, ων, οἱ, (δόξα) *Doxarii,* an obscure sect. *Damasc.* I, 776 A.

Digitized by Microsoft

δοξάριον, ου, τὸ, L. *gloriola, little glory.* *Epict.* 1, 18, 22. 4, 8, 39. *Anton.* 4, 3. *Lucian.* I, 400.
δοξασία, ας, ἡ, = δόξα, *opinion.* *Dion C.* 53, 19, 6.
δόξασμα, ατος, τὸ, = δόξα, *glory.* *Sept.* Esai. 46, 13. Thren 2, 1. *Patriarch.* 1104 A.
δοξασμός, οῦ, ὁ, = preceding. *Symm.* Esai. 13, 3.
δοξαστέον = δεῖ δοξάζειν. *Philon* I, 4, 34.
δοξαστήρ, ῆρος, ὁ, *glorifier.* *Basil.* IV, 388 B.
δοξαστής, οῦ, ὁ, *believer.* *Bardesan.* apud *Eus.* III, 476 B.
δοξαστικός, ή, όν, *relating to* δόξα. — **2.** Substantively, τὸ δοξαστικόν, sc. τροπάριον, *a troparion sung immediately after the* Δόξα πατρί. *Pentecost.*
δοξαστικῶς (δοξαστικός), adv. *according to opinion.* *Sext.* 576, 13. *Procl.* Parmen. 609 (3).
δοξαστός, ή, όν, *renowned.* *Sept.* Deut. 26, 19.
δοξαστῶς = δοξαστικῶς. *Sext.* 685, 20.
δοξικός, ή, όν, (δόξα) *splendid* robes. *Sept.* Macc. 2, 8, 35.
δοξοκαθαιρέτης, ου, ὁ, (δόξα, καθαιρέτης) *subverter of* church *doctrines.* *Eust. Mon.* 909 C.
δοξοκομπέω = δοξοκοπέω. *Dion Chrys.* II, 347, 12. *Plut.* I, 154 C. *Longin.* 23, 2.
δοξοκομπία, ας, ἡ, = δοξοκοπία *Plut.* I, 154 E.
δοξοκοπέω, ήσω, (δοξοκόπος) *to seek popularity.* *Malchio* 253 A.
δοξοκοπία, ας, ἡ, (δοξοκόπος) *thirst for fame* or *popularity.* *Dion. H.* II, 698, 7. *Plut.* II, 791 B. *Anton.* 11, 18. *Lucian.* III, 326. *App.* I, 240, 90. *Clem. A.* I, 528 B. *Eust. Ant.* 613 A.
δοξοκόπος, ον, (δόξα, κόπτω) *seeking popularity.* *Philon* II, 269, 7. *Muson.* 183. *Aster.* 285 D.
δοξολογέω, ήσω, (δοξολόγος) *to praise, give glory* to God. *Just.* Tryph. 7. *Afric.* 53 C. *Orig.* IV, 61 C. *Eust. Ant.* 673 D. — **2.** *To sing* or *say the doxology* Δόξα πατρί, κ. τ. λ. *Basil.* IV, 93 C.
δοξολογία, ας, ἡ, (δοξολόγος) L. *glorificatio, glorifying, praise.* *Iren.* 609 B. *Hippol.* Haer. 320, 81. *Afric.* 53 B. *Orig.* I, 461 A. *Iambl.* Myst. 91, 6. *Eus.* II, 876 A. — **2.** *The doxology* δόξα πατρί, *gloria patri.* The original forms are Δόξα πατρὶ δι' υἱοῦ ἐν ἁγίῳ πνεύματι, and Δόξα πατρὶ ἐν υἱῷ καὶ ἁγίῳ πνεύματι. About the middle of the fourth century, Flavianus, bishop of Antioch, introduced, according to Philostorgius, the form Δόξα πατρὶ καὶ υἱῷ καὶ ἁγίῳ πνεύματι, which is the only form now used in the Eastern Church. The Arians preferred the first of these forms. *Orig.* I, 557 B. 560 A Τὴν εὐχὴν εἰς δοξολογίαν θεοῦ διὰ Χριστοῦ ἐν ἁγίῳ πνεύματι (*Clem. A.* I, 1084 A Δοξάζουσα ἀεὶ τὸν πατέρα διὰ τοῦ μεγάλου ἀρχιερέως). *Method.* 377 B, ἡ τριαδική. *Basil.* IV, 72 C. *Did. A.* 428 B. *Philostrg.* 501 B. *Socr.* 2, 21. — In the *Ritual* it stands thus: Δόξα πατρὶ καὶ υἱῷ καὶ ἁγίῳ πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. — Athanasius (I, 220 A) applies it also to Ἅγιος ἅγιος ἅγιος κύριος σαβαώθ, κ. τ. λ. — **3.** In the *Ritual*, the hymn beginning thus, Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ, *Gloria in excelsis deo.* When chanted, this hymn is called δοξολογία μεγάλη; when said, but not chanted, δοξολογία μικρά.
δοξολογικός, ή, όν, *of praise.* *Greg. Nyss.* I, 481 C. *Steph. Diac.* 1075 D, ἀγρυπνία.
δοξολόγος, ον, (δόξα, λέγω) *glorifying, praising.* *Clem. A.* II, 61 C. 512 A.
δοξομανέω, ήσω, = δοξομανής εἰμι. *Philon* I, 550, 26. 673, 48.
*δοξομανής, ές, (μαίνομαι) *mad after fame.* *Chrysipp.* apud *Athen.* 11, 12. *Philon* I, 564, 41. 671, 51. *Iambl.* V..P. 118.
δοξομανία, ας, ἡ, *madness after fame* *Plut.* I, 455 E. *Tatian.* 11. *Clem. A.* I, 549 A.
δοξοποιέω, ήσω, (ποιέω) *to form an opinion.* *Polyb.* 17, 15, 16.
δοξοποιία, ας, ἡ, *the forming of an opinion.* *Clem. A.* I, 100 A.
δοξοφαγία, ας, ἡ, (δόξα, φαγεῖν) *hunger after fame.* *Polyb.* 6, 9, 7.
δοξοχαρής, ές, (χαίρω) *delighting in fame.* *Nicet. Paphl.* 569 B.
δοξόω, ώσω, (δόξα) = ἀξιόω. *Damasc.* III, 825 A Δοξούμενοί τε τῆς ἀληθείας φάους.
δοράκινον, incorrect for δωράκινον.
δορατίζομαι (δόρυ), *to fight with spears.* *Hes.* Δορατιζόμενοι, δόρασι μαχόμενοι.
δορατισμός, οῦ, ὁ, *a fighting with spears.* *Plut.* I, 249 E, et alibi.
δορατοφόρος, ον, = δορυφόρος, L. *hastatus* *Sept.* Par. 1, 12, 24. *Dion. H.* V, 107, 1 (quoted). *Ael. Tact.* 2, 12. *lancer.*
δοριαλωσία, ας, ἡ, *the being* δοριάλωτος. *App.* II, 599, 65.
δορκάδειος, ον, (δορκάς) *of an antelope (gazelle).* *Polyb.* 26, 10, 9. *Alex. Trall.* 523.
δορκαδίζω, ίσω, *to bound like an antelope.* *Galen.* II, 259 E Δορκαδίζων σφυγμός.
δορκάδιον, ου, τὸ, *little* δορκάς. *Sept.* Esai. 13, 14. *Hes.* Βούβαλος . . . .
δορκαλίς, ίδος, ἡ, = δορκάς. *Agath.* Epigr. 23, 12, as a term of endearment. — **2.** *Deerskin whip.* *Greg. Naz.* I, 717 A.
δόρκας, τὰς, quid? *Porph.* Adm. 237, 11.
δόρκιος, ον, *of* δορκάς. *Dioclet.* G. 8, 21.
δόρκος, ου, ὁ, = δορκάς. *Nicol. D.* 46. 47. *Diosc.* 2, 85, p. 207. *Patriarch.* 1121 D.

Digitized by Microsoft

δόρκων, ωνος, ἡ, = δορκάς. *Sept.* Cant. 2, 17. *Athen.* 9, 55.

δορμιτώριον, ου, τὸ, the Latin dormitorium, *sleeping-carriage. Dioclet.* G. 15, 26. 27.

δόρυ, ατος, τὸ, *spear.* — Ὑ πὸ δόρυ, L. *sub hasta* vendere. *Dion. H.* II, 696, 6. *Strab.* 4, 6, 7.

δορυβόλος, ον, (δόρυ, βάλλω) *spear-hurling. Jos.* Ant. 9, 10, 3.

δορυκέντειρα, ἡ, (δόρυ, κεντέω) *piercing with the spear,* an epithet of Athene. *Cornut.* 113. *Eudoc. M.* 5 δορυκέντωρ.

δορύκνιον, ου, τὸ, dorycnium, = στρύχνος, πύρεθρον. *Diosc.* 3, 78 (86). 4, 72. 75. Delet. 6. *Plut.* I, 897 E.

δορυφορέω, *to be a satellite,* an astrological term. *Sext.* 734, 22.

δορυφόρημα, ατος, τὸ, (δορυφορέω) *a mute* in a play. *Plut.* II, 709 C. 791 E, κωφόν. *Lucian.* II, 5. *Jul.* 310 C.

Δοσιθεανοί, also Δοσιθεηνοί, ῶν, οἱ, (Δοσίθεος) *Dositheani,* the followers of Dositheus, Jewish heretics. *Heges.* 1324 A incorrectly written Δοσιθιανοί. *Orig.* I, 1308 A -ηνοί. *Theod.* IV, 345 B. — *Epiphanius* (I, 236 A. B) calls them Δοσίθεοι.

Δοσιθεινοί, ῶν, οἱ, = preceding. *Orig.* IV, 445 B.

Δοσίθεος, ου, ὁ, *Dositheus* of Samaria, a Jewish heretic. *Heges.* 1324 A. *Clementin.* 92 B. *Tertull.* II, 61 A. *Orig.* I, 380 B. 765 B. 1305 D. IV, 445 B. *Hieron.* II, 178 B.

δοσιληψία, ας, ἡ, = δοσοληψία. *Damasc.* I, 1297 B.

δόσις, εως, ἡ, *a giving.* — Δόσις καὶ λῆψις, *giving and receiving, exchange, traffic, commerce. Sept.* Sir. 42, 7. *Paul.* Phil. 4, 15. *Epict.* 2, 9, 12. *Gloss. Jur.* Διαστίζω .... — **2.** *The lot* of man. *Iambl.* Myst. 9, 3, ἡ ἀνθρωπίνη. — **3.** *Care* = ἐπιμέλεια, φροντίς. *Dion. H.* VI, 1008, 9. 1103, 5. 1112, 9. — **4.** *Dose,* in medicine. *Diosc.* 2, 202. *Ruf.* apnd *Orib.* II, 277, 4. *Aret.* 93 A. 119 A. *Alex. Trall.* 91.

δοσοληψία, ας, ἡ, = δόσις καὶ λῆψις. *Patriarch.* 1041 A. *Martyr. Areth.* 18, τῆς ὑποστάσεώς σου. *Doroth.* 1629 C. *Nic.* II, 1248 D. *Basilic.* 7, 18, 6, § 3.

δότης, ου, ὁ, (δίδωμι) = δοτήρ, *giver. Sept.* Prov. 22, 8. *Paul.* Cor. 2, 9, 7.

δοτικός, ή, όν, *inclined to giving.* — **2.** Snbstantively, ἡ δοτική, sc. πτῶσις, *casus dativus, the dative case* (*the giving case*), in grammar. *Dion. Thr.* 636, 6. *Dion. H.* VI, 801, 1. 802, 6. *Lesbon.* 168 (181). *Strab.* 14, 1, 41. *Plut.* II, 1006 D. *Drac.* 44, 15. *Sext.* 638, 17. 639, 15. *Diog.* 7, 64.

δοτός, ή, όν, (δίδωμι) datus, *given* as a gift. *Sept.* Reg. 1, 1, 11. *Philon* I, 273, 35. — **2.** *To be given. Max. Tyr.* 42, 44. — **3.** Substantively, τὸ δοτόν, *fate, lot. Eus. Alex.* 456 D.

δούακα, quid? *Arr.* P. M. E. 8.

δούβιος, α, ον, the Latin dubius = ἀμφίβολος, ἐνδοιάσιμος. *Strab.* 3, 1, 9, p. 214, 27.

δούκας, α, ὁ, = δούξ. *Cedr.* II, 511, as a proper name. *Curop.* 36, 21.

δουκᾶτον, ου, τὸ, (δούξ) *dukedom, duchy. Cyrill. Scyth.* Vit. Sab. 310 A. 311 A, τῆς Παλαιστίνης. *Porph.* Them. 16, 18. Adm. 125, 9. 225.

δουκάτωρ, ορος, ὁ, the Latin ducator, ductor, *pioneer? Leo.* Tact. 9, 7.

δουκηνάριος, ου, ὁ, the Latin ducenarius, sc. *procurator, viceroy. Inscr.* 2509. 5895. *Malchio* 253 A. *Athan.* I, 385 A. *Eulog.* apud *Phot.* IV, 353 B. — *Basilic.* 6, 1, 57 δουκενάριος.

δουκικός, ή, όν, the Latin ducalis. *Justinian.* Edict. 13, 2. *Scyl.* 727.

δουκινάριος, incorrect for δουκηνάριος.

δουλαγωγέω, ήσω, (δοῦλος, ἄγω) *to enslave. Diod.* 12, 24. *Epict.* 3, 24, 76. *Just.* 2, 11. — Tropically, *to subdue, mortify* the passions. *Paul.* Cor. 1, 9, 27.

δουλαγωγία, ας, ἡ, *an enslaving, subjection. Basil.* IV, 360 C.

δουλεία, ας, ἡ, *service, work done, business. Sept.* Reg. 3, 5, 6. *Gregent.* 605 B. *Martyr. Areth.* 35. *Theoph.* 161. *Greg. Dec.* 1201 A. *Petr. Sic.* 1241 A. *Leo.* Tact. 4, 1. *Porph.* Cer. 363. Adm. 71, 19. 72. *Theoph. Cont.* 226, 8.

Δουλειανοί, ῶν, οἱ, (δοῦλος) a branch of the Arian sect who asserted that the Son was the *servant* of the Father. *Theod.* IV, 421 D.

δούλευσις, εως, ἡ, = δουλεία. *Porphyr.* Abst. 12. *Leo.* Novell. 153.

δουλεύω, *to serve. Orig.* I, 52 B, τῇ Ἑβραϊκῇ λέξει, *following too closely the Hebrew text. Doctr. Orient.* 697 A δουλεύεται. *is served. Athan.* I, 525 C, τῷ καιρῷ, *to be a time-server. Greg. Naz.* III, 1076 A, καιροῖς. — **2.** *To reserve, tend, take care of* anything. *Theoph. Cont.* 375, 12. 656, 22, τοὺς ἵππους. *Leo Gram.* 234, τινά.

δουλίκιον, ου, τὸ, (δουλικός) *service,* in the sense of *course* at table: *repast. Theoph. Cont.* 233 (but compare δούλκιον.)

δουλικός, ή, όν, *servile.* — Ὁ δουλικὸς πόλεμος, *the servile war. Diod.* II, 525, 75, in Sicily. *Plut.* I, 550 C, in Italy. II, 637 B, in Sicily, = *App.* I, 223, 76.

δουλίριον, τὸ, incorrect for λουρίδιον or λωρίδιον = λῶρος? *Joann. Mosch.* 2968 C.

*δουλίς, ίδος, ἡ, = δούλη. *Hyperid.* apud *Poll.* 3, 74. *Greg. Naz.* III, 965 D. *Stud.* 888 C. *Achmet.* 296.

δούλκιον, ου, τὸ, (dulcis) *the sweetmeats*

. ..:..ed by Microsc .

forming the last course at table, *dessert. Porph.* Cer. 70, 10.

δοῦλκις, the Latin dulcis = γλυκύς. *Diosc.* 3, 5 (7).

δουλόβοτος, ον, (δοῦλος, βόσκω) *eaten up by slaves. Philostr.* 517. [Formed after the analogy of μηλόβοτος.]

δουλογενής, ές, (γίγνομαι) *born of a slave. Stud.* 813 C.

δουλοκρατέομαι (κρατέω), *to be ruled by slaves. Dion C.* 60, 2, 4.

δουλοκρατία, ας, ἡ, *slave government. Jos.* Ant. 19, 4, 4.

δουλομαχία, ας, ἡ, (μάχομαι) *servile war. Lyd.* 322, 10. 323, 14.

δουλοποιία, ας, ἡ, (ποιέω) *an enslaving.* Pseudo-*Dion.* 237 C, v. l. δουλοπρέπεια.

δοῦλος, ου, ὁ, *servant,* a title of assumed humility. *Lateran.* 6 A. 97 B Μαῦρος δοῦλος τῶν δούλων τοῦ θεοῦ. *Const.* III, 652 D. *Nic.* II, 768 C.

δουλότροπος, ον, (τρόπος) *of servile character. Aster.* 380 D.

δουλοφανής, ές, (φαίνω) *slave-like. Jos.* B. J. 2, 7, 2.

δουλόψυχος, ον, (ψυχή) *mean-spirited. Ptol.* Tetrab. 66. 68.

δουλόω, *to enslave.* Pseudo-*Nil.* 545 B Δουλωθῆναι ἔχεις πολλούς, = Δουλωθήσῃ πολλοῖς.

δουμάκιν for δουμάκιον, ου, τὸ, = οὐρά. *Achmet.* 242, p. 222.

Δούναβις, εως, ὁ, = Δανούβιος. *Caesarius* 936.

δούξ, ουκός, ὁ, the Latin dux = ἡγεμών, στρατοπεδάρχης, στρατηλάτης. *Eus.* II, 808 A. 1533 C, ὁ τῆς Αἰγύπτου. *Athan.* I, 349 C. II, 961 B. *Chrys.* III, 592 C. 625 C Τῷ ἀπὸ δουκῶν, *ex-dux. Zos.* 99, 14. *Nil.* Epist. 2, 261. *Justinian.* Novell. 134, 1. *Mauric.* 2, 3. *Joann. Mosch.* 2904 C.

δούπημα, ατος, τὸ, (δουπέω) *clap, peal* of thunder. *Sibyll.* 8, 433.

δουπήτωρ, ορος, ὁ, *clatterer. Agath.* 363, 59, χαλκός.

δοχεῖον, ου, τὸ, (δοχεύς) *receptacle. Galen.* II, 374 E. *Max. Hier.* 1341 D. *Clem. A.* II, 556 A. *Method.* 252 C.—**2.** *Lodging-house,* = ξενοδοχεῖον of a monastery. *Stud.* 1805 C.

δοχεύς, έως, ὁ, *receiver, recipient. Eus.* III, 225 A.

*δοχή, ῆς, ἡ, *reception. Nic. CP.* Histor. 15, 7. *Porph.* Cer. 12, 9.—**2.** *Entertainment, feast. Macho* apud *Athen.* 8, 41, p. 348 F. *Sept.* Gen. 21, 8. 26, 30. Esth. 1, 3. *Luc.* 5, 29. 14, 13. *Clem. A.* I, 385 A. *Const. Apost.* 2, 28, *love-feast. Hes.*

δοχήν, v. l. δογήν = δόχια. *Theoph.* 580, 16.

δόχια, an ancient Turkish word, = τὰ ἐπὶ τοῖς τεθνεῶσι νόμιμα, *funeral rites,* also δογήν, δοχήν. *Men. P.* 403, 15.

δοχμαϊκός, ή, όν, = following. *Schol. Arist.* Av. 936.

δοχμιακός, ή, όν, (δόχμιος) *dochmiac.* Δοχμιακὸν μέτρον, *dochmiac verse,* a species of antispatic verse. *Heph.* 10, 2, πενθημιμερές (⏑ – – – | – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑). *Aristid. Q.* 39. *Et. M.* 285, 33 (⏑ – – ⏑ ⏑ –).

δόχμιος, α, ον, dochmius. *Aristid. Q.* 39, ῥυθμός. *Bacch.* 25. *Schol. Heph.* p. 174, 8, called also ἵππειος, καρικός. *Schol. Arist.* Ach. 358.

δοχός, οῦ, ὁ, = δοχεῖον. *Hes.* Δοχούς ....

Δράβος, ου, ὁ, *Drabus,* a river. *Strab.* 7, 5, 2.

δράγμα, ατος, τὸ, *sheaf. Sept.* Lev. 23, 11 seq. *Philon* II, 294, 5.

δραγματηφόρος, ον, (δράγμα, φέρω) *bearing* or *carrying sheaves. Babr.* 88, 16.

δραγμή, ῆς, ἡ, = δραχμή. *Epiph.* III, 288 A (183 B).—**2.** *Handful. Et. M.* 285, 52.

δράζομαι = δράσσομαι or δράττομαι. *Did. A.* 281 C.

δρακονάριος, δρακονάρις, incorrect for δρακωνάριος, δρακωνάρις.

δρακοντιαῖος, α, ον, = δρακόντειος. *Amphil.* 124 C.

δρακοντίασις, εως, ἡ, (δράκων) the name of *a disease. Galen.* II, 393 E.

δρακοντοειδής, ές, (ΕΙΔΩ) *dragon-like. Orig.* I, 1341 A.

δρακοντοειδῶς, adv. *like a dragon. Strab.* 9, 3, 16, p. 282, 15.

δρακοντοκέφαλος, ον, (κεφαλή) *dragon-headed. Cosm.* Carm. Greg. 487.

δρακοντόπους, ουν, (πούς) *dragon-footed. Clementin.* 233 D. *Greg. Naz.* I, 653 A.

δρακοντοφολίς, ίδος, ἡ, (φολίς) *dragon's scale. Eudoc. M.* 288.

δράκος, εος, τὸ, = δράξ. *Sept.* Macc. 3, 5, 2. *Poll.* 2, 147.

δράκων, οντος, ὁ, draco, the figure of a *dragon* on a banner. Hence, *ensign. Lucian.* II, 39. Pseud-*Anton.* apud *Just.* 436 B. *Zos.* 151, 8.

δρακωνάριος, ου, ὁ, dracōnarius, the *ensign* (officer) to a cohort. *Theod.* IV, 1232 A. 1352 B. *Lyd.* 158, 11. *Mauric.* 12, 7. *Porph.* Cer. 11, 21.

δρακωνάρις, ὁ, = preceding. *Joann. Mosch.* 2868 A.

δραματικῶς (δραματικός), adv. *dramatically. Aster.* 177 C.

δραματοποιία, ας, ἡ, (δραματοποιός) *the writing of a play. Philon* II, 597, 28. 29.

δραματοποιός, οῦ, ὁ, (δρᾶμα, ποιέω) *writer of a play. Heph.* 8, 1.

δραματουργέω, ήσω, (δραματουργός) = δραματοποιέω. *Max. Tyr.* 21, 19. *Athen.* 1, 3.

Digitized by Microsoft

δραματούργημα, ατος, τὸ, = δρᾶμα. *Athan.* I, 236 B. *Epiph.* I, 541 B.

δραματουργία, ας, ἡ, = δραματοποιία. *Strab.* 1, 2, 27. *Max. Tyr.* 27, 7. *Just.* Frag. 1593 A. *Tatian.* 16.

δραματουργός, όν, (δρᾶμα, ΕΡΓΩ) = δραματοποιός. *Jos.* B. J. 1, 26, 4. *Just.* Orat. 3, ἱστορίαι, *dramatic.*

δραματοφορέω, ήσω, (φορέω) *to act a play. Petr. Ant.* 796 B.

δραμητέον = δεῖ δραμεῖν. *Sext.* 346, 21.

δράμιξ, ικος, also δράμις, ὁ, a kind of *bread. Athen.* 3, 80.

δραπέτεια, ας, ἡ, = δραπέτευσις. *Caesarius* 992.

δραπετίσκος, ου, ὁ, *little* δραπέτης, *runaway. Lucian.* III, 384.

δρᾶσις, εως, ἡ, (δράω) *action. Patriarch.* 1048 A, χειρῶν, *strength. Lucian.* III, 660. — **2.** *The action of a verb* = ἐνέργεια. *Apollon. D.* Pron. 315 B. Synt. 283, 23.

δράσσω = δράσσομαι. *Eus. Alex.* 348 B.

δραστήριος, ον, = ἐνεργητικός, *active*, in grammar. *Dion. H.* VI, 791, 6.

δραστηρίως, adv. *actively, energetically. Philon* I, 104, 30.

δράστης, ου, ὁ, *violent, high-tempered person. Apophth.* 148 A.

δραστικός, ή, όν, *drastic*, in medicine. *Xenocr.* 42, κοιλίας, *acting upon the stomach. Diosc.* 1, 156. 18, p. 35.

δραχμίον, ου, τὸ, *little* δραχμή. *Aristeas* 5.

δρεπανομάχαιρα, ας, ἡ, (δρέπανον, μάχαιρα) *falchion*, a sword. *Schol. Arist.* Thesm. 1127.

δρέπανον, ου, τὸ, *pruning-knife. Dion. H.* I, 596, 16. *Clem. A.* II, 288 A.

δριμέως (δριμύς), adv. *attentively. Just.* Tryph. 3.

δριμυγμός, οῦ, ὁ, (δριμύσσω) *sharpness, harshness. Nil.* 169 A.

δριμύσσω, ύξω, (δριμύς) *to cause to smart.* — Mid. δριμύσσομαι, *to smart. Greg. Nyss.* II, 37 A, τὴν ἐπιφάνειαν. III, 1012 B -χθῆναι τὰς ὄψεις. *Amphil.* 52 C, et alibi. *Aster.* 441 A. *Eus. Alex.* 333 B. — Tropically. *Macar.* 213 B, ἑαυτόν, = ταράσσειν. *Anast. Sin.* 136 A. 180 A.

δριμυφαγία, ας, ἡ, (φαγεῖν) *the eating of acrid* or *crude food. Diosc.* 2, 33.

δρόγγος, see δροῦγγος.

δρομαῖος, ον, *swift. Achmet.* 237, κάμηλος, = δρομάς.

δρομαίως, adv. *swiftly. Epiph.* II, 41 A.

δρόμαξ, ακος, ὁ, ἡ, L. *currax* = δρομάς. *Mal.* 105, 19. *Geopon.* 16, 22, 7, κάμηλος.

δρομάς, άδος, ὁ, ἡ, *swift. Strab.* 15, 2, 10, κάμηλος, *dromedary. Plut.* I, 683 B.

δρομεύς, έως, ὁ, (δρόμος) *runner.* Classical. *Sept.* Job 9, 25. Prov. 6, 11. Amos 2, 14.

δρομή, ῆς, ἡ, (ΔΡΕΜΩ) *a running. Arcad.* 110, 10.

δρομικός, ή, όν, *oblong?* as a building. *Porph.* Adm. 139, 19. *Glyc.* 495, 15. *Codin.* 17. — **2.** Substantively, τὸ δρομικόν, quid? *Porph.* Cer. 49, 15. 50, et alibi.

δρομικῶς, adv. *rapidly? fast? Porph.* Cer. 57, 6.

δρομοκάμηλος, ου, ἡ, = δρομὰς κάμηλος. *Vit. Epiph.* 40 B.

δρόμος, ου, ὁ, L. *cursus, conveyance. Eus.* II, 1060 B. 1193 A, δημόσιος. *Jul.* 382 A. 388 B. *Greg. Naz.* III, 221 A. — **2.** *Public affairs*, = τὰ δημόσια πράγματα. *Socr.* 377 B. *Stud.* 1009 A. *Nic. CP.* Hist. 83, 11. *Genes.* 30, 7.

δρομόω, ώσω, (δρόμος) = σπεύδω. *Aquil.* Ps. 67, 32, χεῖρα αὐτοῦ τῷ θεῷ.

δρόμων, ωνος, ὁ, (δρόμος) d r o m o, d r o m o n, *cursoria*, a kind of *light vessel. Proc.* I, 360, 13, et alibi. *Lyd.* 180, 11. *Mauric.* p. 345. *Simoc.* 288, 25. 331, 14. *Mal.* 219, 12 Πλοῖα δρομώνων, = δρόμωνες. *Leo.* Tact. 19, 1. [Compare the modern τὸ τρεχαντῆρι, a derivative of τρέχω.]

δρομωνάριος, α, ον, d r o m e d a r i u s = δρομάς. *Mal.* 300, 12, κάμηλος, *dromedary.*

δρομώνιον, ου, τὸ, (δρόμων) L. *cursoria, yacht, barge. Porph.* Adm. 233, 13, et alibi.

δροσία, ας, ἡ, = δρόσος. *Achmet.* 228.

δροσίζω, *to refresh.* Classical. *Ignat.* 673 B. *Epict.* Frag. 36. *Plut.* II, 913 E.

δρόσιμος, ον, = δροσερός. *Plut.* II, 918 A.

δροσισμός, οῦ, ὁ, = τὸ δροσίζειν, *a refreshing.* Pseud-*Athan.* IV, 748 C.

δροσοβολέω, ήσω, = δροσοβόλος εἰμί. *Plut.* II, 659 B.

δροσοειδής, ές, (δρόσος, ΕΙΔΩ) *dew-like. Pallad.* Laus. 1171 D, νεφέλη, *mist.*

δροσοειδῶς, adv. *like dew. Galen.* XII, 232 B. *Basil.* I, 173 B. *Greg. Nyss.* I, 312 D.

δροσόμελι, ιτος, τὸ, (μέλι) = ἀερόμελι. *Galen.* VI, 399 E.

δροσόμματος, ον, (ὄμμα) *dew-eyed. Germ.* 365 B.

δροσοποιός, όν, (ποιέω) *refreshing.* Pseud-*Athan.* IV, 509 B.

δροσοσυρίζω (συρίζω), *to breathe dew* or *coolness. Method.* 364 C. (*Sept.* Dan. 3, 50 Ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνου ὡς πνεῦμα δρόσου διασυρίζον.)

δροσόω, ώσω, = δροσίζω. *Orig.* VII, 168 D Τὰ δεδροσωμένα νέφη. *Damasc.* III, 832 A.

δρουγγαρᾶτον, ου, τὸ, *the office of* δρουγγάριος. *Theoph. Cont.* 374, τῆς βίγλης.

δρουγγαρία, ας, ἡ, *the wife of a* δρουγγάριος. *Porph.* Cer. 67, 18.

δρουγγάριος, ου, ὁ, (δροῦγγος) d r u n g a r i u s, *commander of a drungus*, = μοιράρχης. *Chron.* 731. *Theoph.* 567, 18, et alibi. *Nic. CP.* Histor. 45, 10. *Phot.* II, 957 A. *Nicet.*

Digitized by Microsoft

Paphl. 516 C. *Leo.* Tact. 4, 9. 42. 19, 24. *Genes.* 81, 19.

δρουγγαροκόμητες, *ων, οἱ*, = δρουγγάριοι καὶ κόμητες. *Porph.* Cer. 482, 19.

δρουγγιστί (δροῦγγος), adv. *in drungi* (*in columns*), in military language. *Mauric.* 3, 5. *Leo.* Tact. 7, 40. 42. 47.

δροῦγγος, *ου, ὁ*, drungus = μοῖρα, a body of infantry consisting of from 1000 to 3000 men. *Chrys.* III, 596 C, μοναζόντων, *a gang of monks*; in contempt. *Mauric.* 1, 3. 2, 2. *Theoph.* 338, 13. *Leo.* Tact. 4, 9. 42. 45.— Written also δρόγγος. *Martyr. Areth.* 53. [Compare throng, and the Gothic driugan = στρατεύεσθαι.]

δροῦγγος or **δροῦγος**, *ου, ὁ*, Celtic, = μυκτήρ, ῥώθων. *Epiph.* I, 416 B. *Tim. Presb.* 13 B.

δρυάς, *άδος, ἡ*, (δρῦς) dryas, *dryad*. *Plut.* II, 321 B. 757 E, νύμφαι. *Paus.* 8, 39, 2.

Δρυΐδαι, *ῶν, οἱ*, *Druidae, Druides, the Druids*. *Strab.* 4, 4, 4. *Clem. A.* I, 777 A. *Hippol.* Haer. 2, 14. *Diog.* 1, 1. *Orig.* I, 689 A.

δρυμάζω, *αξα*, = δρύπτω, *to tear, break*. *Hes.* Δρυμάξῃς . . . . Ἐδρίμαξεν (sic), ἔθραυσεν, ἔσφαξεν.

δρυμόθεν, adv. = ἐκ δρυμοῦ. *Greg. Naz.* III, 984 A.

δρυμώδης, *ες*, (δρυμός, ΕΙΔΩ) *woody*. *Diod.* 3, 26. *Strab.* 8, 3, 25, p. 130, 20. *Diosc.* 3, 10 (12).

δρυμών, *ῶνος, ὁ*, = δρυμός. *Jos.* Ant. 8, 6, 5. 14, 15, 8. *Poll.* 1, 221.

δρυοβάλανος, *ου, ἡ*, = δρυὸς βάλανος. *Strab.* 3, 3, 7, et alibi.

δρυοπετής, *ές*, (δρῦς, πίπτω) *fallen, windfallen* fruit. *Galen.* VI, 353 A.

δρυοτόμος, *ον*, (τέμνω) *felling, cutting oaks* or *timber*. *Tatian.* 25.

δρυόφακτος, *ου, ἡ*, = δρύφακτος. Coined by *Schol. Arist.* Eq. 675.

δρύππα, the Latin druppa, *ripe*. *Athen.* 2, 47.

δρυφακτόω, *ώσω*, (δρύφακτον) *to fence, fortify*. *Polyb.* 8, 6, 4.

δρυφάκτωμα, *ατος, τὸ*, (δρυφακτόω) *enclosure*. *Strab.* 13, 4, 14.

δρωπακίζομαι (δρώπαξ), = παρατίλλομαι, πιττοῦμαι. *Epict.* 3, 22, 10. *Lucian.* II, 392. *Phryn.* 405, condemned.

δρωπακισμός, *οῦ, ὁ*, = παράτιλσις. *Diosc.* Iobol. 3, p. 65.

δρωπακιστός, *ή, όν*, = πιττωτός. *Galen.* XII, 103 D.

δρωπακίστρια, *ας, ἡ*, = παρατίλτρια. *Phot.* Lex. Παρατίλτρια, οὐ δρωπακίστρια, *you must say* παρατίλτρια, *not* δρωπακίστρια.

δρώπαξ, *ακος, ὁ*, dropax, a depilatory. *Diosc.* Eupor. 1, 240, p. 221. *Galen.* VI, 175 A. XII, 103 D.

δρώψ, *drops*, a mystical word. *Clem. A.* II, 77 A. 80 A.

δυαδικός, *ή, όν*, (δυάς) dualis, *belonging to the number two*. *Plut.* II, 1025 C. D. *Drac.* 125, 10. *Heph.* Poem. 3, 4.

δυαδικῶς, adv. *in the number two*. *Procl.* Parm. 578 (175).

δυάζω, *άσω*, (δυάς) = διχοτομέω. *Theol. Arith.* 12. — **2.** *To double*. *Sext.* 233, 4.

δυ' ἀνδρῶν, L. duumvirum. *Inscr.* 1186.

δυανερικός, L. duumviralis, one that has been a duumvir. *Inscr.* 3979.

δυαρχία, *ας, ἡ*, (δύο, ἄρχω) *the government of two*. *Athan.* II, 468 B.

δυάς, *άδος, ἡ*, *the number two*. *Theol. Arith.* 7 seq.—**2.** *The dualism* of Manichaeus. *Epiph.* II, 124 B.

δύειρμος, *ον*, an ode *having two* εἱρμοί. *Triod.* τριῴδιον.

δυϊκός, *ή, όν*, (δύο) dualis, *dual*, in grammar. *Dion. Thr.* 632, 17. 635, 29, ἀριθμός. *Tryph.* 33. *Apollon. D.* Pron. 271 C. 308 C. Synt. 197, 8. *Sext.* 632, 8.

δυϊκῶς (δυϊκός), *in pairs*. *Clementin.* 2, 33.

δύναμαι, *to be able*. *Orig.* I, 1264 A Δεδυνημένοι λέγειν. III, 916 B Δεδύνηνται προάγειν. *Chrys.* I, 249 A Μένειν δεδύνηται. *Clim.* 972 B Ἀναβεβηκέναι δεδύνηται. *Apophth.* 212 C, ἵνα εἰσέρχῃ. — **2.** *To prevail against, overcome, overpower*. *Sept.* Judic. 16, 5, αὐτῷ. Jer. 20, 10, αὐτῷ. *Porph.* Adm. 254, αὐτόν. — **3.** *May, might*, as a sort of auxiliary verb. *Sept.* Sap. 11, 21, πεσεῖν. *Orig.* I, 660 A, λέγειν, *he might say*. *Apophth.* 120 C, σωθῆναι.

δυναμερός, *ά, όν*, *relating to medicines*. *Leo Med.* 153. 209 τὰ δυναμερά, *collections of recipes*. *Isid. Hisp.* 4, 10, 3 dynamidia.

***δύναμις**, *εως, ἡ*, *power*. *Diosc.* 1, 187 Δύναμιν δ' ἔχει ἰσχάν. *Apophth.* 117 B Ἐποίησα τὴν δύναμίν μου εἰς τὸ φυλάξαι τὰς ἐντολὰς τοῦ θεοῦ. 373 A Ἐποίησα τὴν δύναμίν μου φυλάξαι. — **2.** *Science, art*, as grammar, rhetoric, logic. *Aristot.* Topic. 1, 3. *Epict.* 1, 1, 1. — *Sext.* 191, 1, ἡ σκεπτική, *doctrine*. — **3.** *Power* of a letter, *sound*. Classical. *Polyb.* 10, 47, 8. *Dion. H.* V, 167, 6. 211, 7. *Plut.* II, 738 B. *Lucian.* I, 88. *Artem.* 302. *Sext.* 621, 8. *Porphyr.* V. Pyth. 82, τῶν στοιχείων. — **4.** *Power*, in arithmetic. (**a**) *square, the second power*. *Philon* II, 481, 24. *Theol. Arith.* 4. *Hippol.* Haer. 10, 45. — (**b**) *product*. *Philon* I, 3, 27. — (**c**) *the last term* in an arithmetical progression with reference to the sum: thus 4 is the δύναμις of 10, because $1 + 2 + 3 + 4 = 10$. *Plut.* II, 877 A. *Hierocl.* C. A. 126, 14. — (**d**) with reference to *odd* or *even*. *Nicom.* 76. 77. 78. — **5.** *Mighty work, miracle*. *Matt.* 11, 20, et alibi. *Just.* Apol. 1, 26. 30. 56. *Orig.* I, 644

Digitized by Microsoft

C. 656 B. 668 A. 713 B. IV, 173 D, *τεράστιαι*. — **6.** Plural, *αἱ δυνάμεις* with or without *τῶν οὐρανῶν*, *the heavenly bodies*. *Sept.* Reg. 3, 17, 1. Esai. 34, 4. *Matt.* 24, 29. *Theodtn.* Dan. 8, 10. — **7.** Applied to the *angels*. *Philon* I, 587, 17, *ἀσώματοι*. *Athan.* II, 100 B, *οὐράνιοι*. (See also *ἄγγελος*.)

δυναμοδότως (*δύναμις, δίδωμι*), adv. *by giving power*. Pseudo-*Dion.* 240 A.

δυναμοδύναμις, *εως*, *ἡ*, = *δύναμις δυνάμεως*, *the square of a square*. *Hippol.* Haer. 10, 48. 126, 75. *Dioph.* 1, Def. 1, p. 2.

δυναμοδυναμοστός, *όν*, *a fraction denoted by* 1 *divided by* $a^2 \times a^2$. *Dioph.* 1, Def. 3, p. 3.

δυναμοειδής, *ές*, (*δύναμις*, ΕΙΔΩ) *like power*. Pseudo-*Dion.* 240 A.

δυναμόκυβος, *ου*, *ὁ*, *the product of the cube of a number multiplied by its square*. *Hippol.* Haer. 10, 48. 126, 76. *Dioph.* 1, Def. 1, p. 2.

δυναμοκυβοστός, *όν*, *a fraction denoted by* 1 *divided by* $a^2 \times a^3$. *Dioph.* 1, Def. 3, p. 3.

δυναμοποιός, *ά*, *όν*, (*ποιέω*) *creating power*. Pseudo-*Dion.* 240 A.

δυναμοστός, *όν*, *a fraction denoted by* 1 *divided by* a^2. *Dioph.* 1, Def. 3, p. 3.

δυναμόω, *ώσω*, (*δύναμις*) *to strengthen*. *Sept.* Ps. 67, 29, *τί*. Eccl. 10, 10. *Paul.* Col. 1, 11. *Theodtn.* Dan. 9, 27. *Orig.* III, 581 B. *Eus.* V, 341 B. *Greg. Nyss.* III, 1109 A.

δυναμωνυμία, *ας*, *ἡ*, (*ὄνομα*) *the name of power*, applied to the deity. Pseudo-*Dion.* 889 C.

δυναμωτέρα, *ἡ*, *a greater power*; a bad comparative of *δύναμις*. *Sophrns.* 3237 C.

δυναστεία, *ας*, *ἡ*, = *δύναμις*, *force*. *Clementin.* 4, 5. 6.

δυνάστευμα, *ατος*, *τὸ*, (*δυναστεύω*) *wealth, resources*. *Sept.* Reg. 3, 3, 46. 5.

† **δυνάστις**, *ιδος*, *ἡ*, fem. of *δυνάστης*. Pseudo-*Demetr.* 120, 1.

δυνατέω = *δυνατός εἰμι*. *Paul.* Rom. 14, 4. Cor. 2, 13, 3.

δυνατός, *ή*, *όν*, *possible*. *Barn.* 17 Ἐφʼ ὅσον ἦν ἐν δυνατῷ δηλῶσαι, *as well as I could*.

δυνατόω, *ώσω*, = *δυναμόω*. *Patriarch.* 1101 A.

δυνητικός, *ή*, *όν*, (*δύναμαι*) *potential*, applied to the conjunction *ἄν*. *Apollon. D.* Synt. 205, 5, *σύνδεσμος*.

δύνω, *to set*, said of the heavenly bodies. [Aor. *ἔδυνα*. *Polyb.* 9, 15, 9. *App.* I, 123, 75. *Archel.* 1444 C.]

δύο, *two*. — Διὰ δύο ἡμερῶν, or simply Διὰ δύο, *every other day*. *Theod.* III, 1349 B. *Apophth.* 120 C Διὰ δύο ἐσθίων. — Δύο δύο, *two and two, by two*. A Hebraism. *Sept.* Gen. 7, 2. *Apophth.* 113 C, *νηστεύειν*, *to fast two days in succession*. — **2.** *Second* = *δεύτερος*; a barbarism. *Apophth.* 336 B, *ἑβδομάδας*, *in the second week*.

δυοκαιδεκάδελτος, *ον*, (*δυοκαίδεκα, δέλτος*), *of twelve tables*. *Lyd.* 141, 6 τὸ δυοκαιδεκάδελτον, *duodecim tabulae*. *Antec.* 1, 15, *νόμος*, *the twelve tables*.

δυοκαιδεκάς, *άδος*, *ἡ*, (*δυοκαίδεκα*) *the number twelve*. *Iren.* 644 A.

δυοειδής, *ές*, (*δύο*, ΕΙΔΩ) *of two forms*. *Porphyr.* V. Pyth. 84, *λόγος*. Pseudo-*Dion.* 721 D.

δυοπεντεκαιδεκάς, *άδος*, *ἡ*, (*δύο, πέντε, δεκάς*) *the number seventeen*. *Stud.* 1096 D.

δυοτριακοστός, *ή*, *όν*, (*δύο, τριακοστός*) *thirty-second*. *Orig.* II, 80 A.

δυοϋπόστατος, *ον*, *of two ὑποστάσεις*. *Stud.* 489 A.

δυσάγγελος, *ου*, *ὁ*, (*δυσ-, ἄγγελος*) *messenger of evil*. *Theod.* IV, 1197 D.

δυσαγής, *ές*, (*ἄγος*) *impious, unholy*; opposed to *εὐαγής*. *Cels.* apud *Orig.* I, 1508 D. *Poll.* 1, 33. *Eus.* II, 896 A.

δυσαγκάλιστος, *ον*, (*ἀγκαλίζομαι*) *difficult to embrace*. *Did. A.* 828 C, *αἱρετικοί*.

δυσαγρέω (*δυσαγρής*), *to have bad luck in fishing*. *Plut.* I, 929 A.

δυσάγωγος, *ον*, (*ἀγωγή*) *hard to manage*. *Dion. H.* I, 296, 8. III, 1756, 6. *Lucian.* Abd. 3. *Poll.* 1, 112.

δυσάγων, *ωνος*, *ὁ*, (*ἀγών*) *struggling hard, full of hardships*. *Plut.* I, 253 C.

δυσαερία, *ας*, *ἡ*, (*δυσάερος*) *bad air*. *Strab.* 4, 1, 8. 5, 1, 7. *Ptol.* Apparent. 869 A. Tetrab. 84.

δυσάερος, *ον*, (*ἀήρ*) *having bad air*. *Strab.* 14, 2, 3. *Dion Chrys.* I, 550, 46.

δυσάθεος, *ον*, *most ἄθεος*. *Cyrill. A.* I, 413 B.

δυσαίακτος, *ον*, (*αἰακτός*) *most miserable*. *Sept.* Macc. 3, 6, 31.

δυσαίσθητος, *ον*, (*αἰσθάνομαι*) *unfeeling, insensible*. *Polem.* 179.

δυσαιτιολόγητος, *ον*, (*αἰτιολογέω*) *difficult to give the reason of*. *Philon* II, 644, 4.

δυσαλγής, *ές*, (*ἀλγέω*) = *δυσάλγητος*. *Plut.* II, 106 D. 659 D.

δυσαμάρτητος, *ον*, (*ἁμαρτάνω*) *difficult to sin in*. *Basil.* III, 628 B, *βίος*.

δυσανάβατος, *ον*, (*ἀναβαίνω*) *difficult of ascent*. *Cornut.* 55. *Eudoc. M.* 296.

δυσαναβίβαστος, *ον*, (*ἀναβιβάζω*) *difficult to bring back*. *Just.* Frag. 1593 C.

δυσανάγωγος, *ον*, (*ἀνάγωγος*) *hard to manage*. *Diosc.* 1, 94. 1, p. 10. *Synes.* 1177 B, τῷ πατρί.

δυσανάδοτος, *ον*, (*ἀναδίδωμι*) *not easily distributed*, as food in the body. *Galen.* II, 239 F. *Athen.* 3, 42.

δυσαναθυμίατος, *ον*, (*ἀναθυμιάω*) *hard to evaporate*. *Artem.* 4.

δυσανάκλητος, *ον*, (*ἀνακαλέω*) *hard to recall*. *Jos.* B. J. 2, 18, 8. *Plut.* II, 74 E. *Max. Tyr.* 132, 48.

Digitized by Microsoft

δυσανακλήτως, adv. *hard to restore.* *Diosc.* Delet. 16, ἔχειν.

δυσανάκρατος, ον, (ἀνακεράννυμι) *hard to mix, to unite.* *Plut.* II, 1024 D, τινί.

δυσανάληπτος, ον, (ἀναλαμβάνω) *hard to recover.* *Athen.* apud *Orib.* III, 81, 7.

δυσαναλήπτως, adv. *so as not to recover easily.* *Ruf.* apud *Orib.* II, 276, 9, ἔχειν.

δυσανάπλους, ουν, (ἀναπλέω) *hard to sail up,* as a river. *Strab.* 4, 1, 14, p. 294, 30.

δυσανάπλωτος, ον, = preceding. *Strab.* 5, 2, 5, p. 351, 8.

δυσαναπόρευτος, ον, (ἀναπορεύομαι) *hard to go up.* *Philon* I, 672, 30, et alibi.

δυσανασκεύαστος, ον, (ἀνασκευάζω) *hard to restore* to health. *Alex. Trall.* 776.

δυσανασχέτως (δυσανάσχετος), adv. *intolerably.* *Apollon. D.* Synt. 218, 9, ἔχειν.

δυσανάτρεπτος, ον, (ἀνατρέπω) *hard to overthrow.* *Plut.* I, 709 A. *Galen.* XII, 407.

δυσανάφορος, ον, (ἀναφέρω) *hard to bear, heavy.* *Basil.* III, 449 A.

δυσαναφόρως, adv. *in a* δυσανάφορος *manner.* *Philostrg.* 597 B.

δυσανδρία, ας, ἡ, (ἀνήρ) *want of men.* *App.* II, 11, 73.

δυσανιάω (ἀνιάω), *to grieve, to cause pain.* *Plut.* II, 106 D.

δυσάνοικτος, ον, (ἀνοίγω) *difficult to open.* *Clim.* 937 C.

δυσανταγώνιστος, ον, (ἀνταγωνίζομαι) *hard to contend with.* *Paus.* 1, 17, 6. *Poll.* 1, 157, et alibi. *Diog.* 2, 134.

δυσαντής, ές, = δυσάντητος. *Opp.* Cyn. 2, 360, et alibi. *Greg. Naz.* III, 444 A.

δυσαντίβλεπτος, ον, (ἀντιβλέπω) *hard to look in the face.* *Cornut.* 106. *Agathin.* apud *Orib.* II, 395, 2. *Plut.* II, 530 E, et alibi. *Poll.* 1, 157.

δυσαντίλεκτος, ον, (ἀντιλέγω) *hard to contradict, to oppose.* *Dion. H.* II, 888, 5. *Jos.* Ant. 18, 9, 5.

δυσαντιρρήτως (ῥητός), adv. *in a manner hard to gainsay.* *Polyb.* 9, 31, 7, εἰρηκέναι.

δυσάντλητος, ον, (ἀντλέω) *hard to pump up.* *Eustrat.* 2388 C, *hard to obtain.*

δυσαντοφθάλμητος, ον, (ἀντοφθαλμέω) *hard to look in the face.* *Polyb.* 23, 8, 13, *exceedingly tempting.*

δυσαποβίβαστος, ον, (ἀποβιβάζω) *hard to remove.* *Galen.* VI, 327 A.

δυσαπόβλητος, ον, (ἀποβάλλω) *hard to get rid of.* *Basil.* IV, 248 B. *Cyrill. A.* X, 344 C.

δυσαποδίδακτος, ον, (διδάσκω) *hard to unlearn.* *Jos.* Ant. 16, 2, 4, p. 788.

δυσαπόδοτος, ον, (ἀποδίδωμι) *difficult to define* or *explain.* *Sext.* 243, 22. *Orig.* II, 1081 C. *Bacch.* 23.

δυσαποκαθίστατος, ον, = δυσαποκατάστατος. *Anton.* 11, 8.

δυσαποκατάστασις, εως, ἡ, *the being* δυσαποκατάστατος. *Erotian.* 126.

δυσαποκατάστατος, ον, (ἀποκαθίστημι) *hard to restore* to health. *Galen.* II, 397 E.

δυσαπόκριτος, ον, (ἀποκρίνομαι) *hard to answer.* *Lucian.* I, 562.

δυσαπολόγητος, ον, (ἀπολογέομαι) *hard to defend, indefensible.* *Polyb.* 1, 10, 4. *Aristeas* 24 = δυσαπόκριτος. *Strab.* 4, 1, 7, p. 284, 15. *Philon* I, 562, 11. *Jos.* Ant. 16, 4, 2.

δυσαπολύτως (ἀπολύω), adv. *hard to loose.* *Erotian.* 104. *Galen.* VI, 313 A.

δυσαπόνιπτος, ον, (ἀπονίπτω) *hard to wash off.* *Cyrill. A.* I, 141 D.

δυσαπόσπαστος, ον, (ἀποσπάω) *hard to detach.* *Posidon.* apud *Athen.* 4, 36. *Philon* II, 11, 24. *Diosc.* 4, 14.

δυσαποσπάστως, adv. *hard to detach.* *Orig.* III, 917 A, ἔχειν τινός.

δυσαπόσχετος, ον, (ἀπέχω) *hard to abstain from.* *Sext.* 424, 12.

δυσαπότριπτος, ον, (ἀποτρίβω) *hard to rub off; hard to get rid of.* *Philon* I, 459, 33. 615, 4. 654, 37. *Plut.* II, 55 E.

δυσαπούλωτος, ον, (ἀπουλόω) *hard to heal over,* as a wound. *Diosc.* 4, 41.

δυσαρέστημα, ατος, τὸ, (δυσαρεστέω) *unpleasant thing.* *Galen.* II, 369 E.

δυσαρεστία, ας, ἡ, = δυσαρέστησις. *Clem. A.* I, 496 C.

δυσαρεστικός, ή, όν, *disagreeable.* *Herod.* apud *Orib.* I, 501, 7.

δυσαρέστως (δυσάρεστος), adv. *disagreeably.* *Plut.* II, 476 B. *Clementin.* 464 A, ἔχειν τὸ σῶμα, *to be unwell.*

δυσαρίθμητος, ον, (ἀριθμέω) *hard to count.* *App.* II, 275, 13.

δυσαρμοστία, ας, ἡ, (δυσάρμοστος) *want of adaptation.* *Plut.* I, 257 C.

δυσάρμοστος, ον, (ἁρμόζω) *ill fitted.* *Plut.* I, 591 C. *App.* I, 690, 21.

δυσαρρώστως (ἄρρωστος), adv. *in very bad health.* *Clementin.* 5, 1, ἐσχηκέναι τὸ σωμάτιον.

δυσαρχία, ας, ἡ, (ἄρχω) *bad government.* *App.* II, 734, 64.

δυσαχθής, ές, (ἄχθομαι) *very heavy.* *Cyrill. A.* I, 193 B. II, 200 C.

δυσβασάνιστος, ον, (βασανίζω) *hard to test.* *Sibyll.* 7, 128.

δυσβάστακτος, ον, (βαστάζω) = δύσοιστος, *difficult to bear,* as a burden. *Sept.* Prov. 27, 3. *Philon* II, 449, 42. *Matt.* 23, 4.

δυσβοήθητος, ον, (βοηθέω) *difficult to help* or *remedy.* *Diod.* 11, 15. *Diosc.* Delet. p. 6. Eupor. 2, 159.

δύσβρωτος, ον, (βρωτός) *hard to eat.* *Plut.* II, 668 E.

δυσγαγγάλιστος, ον, (γαγγαλίζω) = δυσγάργαλις. *Geopon.* 16, 2, 1.

Digitized by Microsoft